

55. plenarno zasjedanje HBK

Biskupi su osobitu pozornost posvetili analizi pristiglih komentara na radni dokument „Da vaša radost bude potpuna“, pastoralno-katehetskim kolokvijima za svećenike, te katoličkom vjeronauku u osnovnim i srednjim školama, s ciljem sagledavanja izrade njegovog programa u sklopu cjelovite kurikulne reforme

XI. međunarodni simpozij crkvenih pravnika

U plenarnoj raspravi osobita pozornost bila je posvećena ženidbama pravoslavnih, protestanata i nekrštenih osoba kada one postaju predmetom razmatranja u pripravi za sklapanje ženidbe ili u ženidbenim sudskim postupcima, a isto tako otvorena su i raspravljena aktualna pravno-pastoralna pitanja i izazovi pred kojima se nalaze pastiri i vjernici u multikonfensionalnom i multikulturalnom okruženju

„Sakrament bolesničkog pomazanja“

Pastoralni skup hrvatskih svećenika, đakona, pastoralnih suradnica i suradnika iz Zapadne Europe održan u Vierzehnheiligenu u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni

Više od 4000 vjernika na hrvatsko-slovenskom hodočašću u Stični

Slavlje predvodio nadbiskup Stanislav Zore u zajedništvu s biskupom Josipom Mrzljakom

Domovinske vijesti

350. obljetnica župe i 290. obljetnica slike Gospe Potravske
Odgovor nadbiskupa Želimira Puljića Borisu Jokiću i Jutarnjem listu
Euharistijsko slavlje o 55. obljetnici početka II. vatikanskog koncila i početka službe u Hrvatskoj nuncija Pinta
Znanstveni simpozij „O starosti i starenju“

Kardinal Bozanić primio predsjednika Vlade RH
Predsjednik Hrvatskog sabora primio nuncija Pinta
Dan obitelji Sisačke biskupije

Nadbiskupijski susret osoba posvećenog života u Đakovu
Đakonsko ređenje u sisačkoj katedrali

Održan 60. planinarski križni put
Osnovan Ured za katoličke škole Đakovačko-osječke nadbiskupije
Otvorena Biskupijska knjižnica u Varaždinu

Crkva u Hrvata

Krakov: Konferencija o utjecaju pape Ivana Pavla II. na Hrvatsku
Pastoralni susret hrvatskih svećenika i redovnica SAD-a i Kanade
„Živimo ljubav“

Pariz: Kolokvij o hrvatskoj diplomaciji od 8. st. do danas

50. obljetnica Hrvatske katoličke župe Calgary

25. obljetnica prisilnog egzodusa katolika iz kotorvaroške doline

Inozemne vijesti

100. obljetnica Kongregacije za Istočne Crkve

Papu na Twitteru prati 40 milijuna korisnika

Papa Franjo s više od 10 tisuća članova Vinkovske obitelji
Ratovi i klimatske promjene su prepreka borbi protiv gladi

Prilog dokumenti

Budno očekivanje

Najava Posebne Biskupske sinode za panamazonsku regiju

Domovinske vijesti

50 godina župnoga pjevačkoga zbora iz Kotoribe

Kotoriba, 7.10.2017. (IKA) – Rođendanskim koncertom i misnim slavljem koje je 7. listopada u župnoj crkvi Sedam žalosti BDM i sv. Križa u Kotoribi predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak župni pjevački zbor proslavio je 50 godina djelovanja. Premda kao četveroglasni zbor djeluje pola stoljeća, organizirano crkveno pjevanje u tom međimurskom mjestu mnogo je starije. Naime, još početkom 17. stoljeća pojavljuju se prvi učitelji, odnosno kako su ih zvali, orguljaši, kantori ili školnici. Godine 1902. nabavljene su i blagoslovljene orgulje u župnoj crkvi kod orguljara „Augustera i sina” u Pečuhu. Tadašnji župnik u Kotoribi Juraj Lajtman godine 1909. osniva dvoglasni zbor, a razdoblje od 1916. do kraja 20-ih godina prošlog stoljeća posebno se ističe u plodonosnom radu zbora pod vodstvom orguljaša Vinka Baloga. Zbog političkog pritiska u doba župnika Ferdinanda Erenrajha zbor nakratko prestaje djelovati, ali se ponovno okuplja 1932. dolaskom župnika Stjepana Maleca. Tada je organiziran četveroglasni zbor križara i križarica, ponovno pod vodstvom Vinka Baloga. Zbog političkih razloga 1937. godine od pjevanja u zboru odustaju muški članovi, a tako je bilo sve do 1967. godine kada se na poticaj mladog župnika Ignacija Zadravca obnavlja mješoviti pjevački zbor koji otada djeluje bez prestanka. Gotovo 10 godina zbor je vodio bivši župnik preč. Blaž Horvat, a unazad 20 godina vodstvo zbora preuzima orguljaš Damir Kadija.

Zbor župe Kotoriba danas ima 34 člana, 18 ženskih i 16 muških, a najviše izvodi sakralne pjesme na liturgijskim slavljinama i to jednoglasno, dvoglasno, i četveroglasno. Prije desetak godina osnovana je i muška vokalna skupina. Osim crkveno-liturgijskih pjesama zbor gaji i domaću međimursku popijevku. Za 50 godina djelovanja zbor je dobio i plaketu Općine Kotoriba.

Osim na misama, zbor nastupa na raznim manifestacijama za potrebe mjesta i župe, često i izvan Kotoribe. Nastupali su tako u zagrebačkoj i varaždinskoj katedrali, Krašiću, Čakovcu, Trsatu, Svetoj Mariji, Mlinarcima, itd. Prošle godine gostovali su u Aljmašu i susjednoj Mađarskoj, a iduće godine pozvani su u Austriju. Rado u svoju sredinu primaju i druge zborove, posebno one od kojih mogu nešto naučiti. Ugostili su tako muški katedralni zbor iz Zagreba, svjetski poznatog orguljaša Anđelka Klobučara, Bogoslovni oktet, Zbor liječnika iz Zagreba, Zbor mladih „Nova nada”, Varaždinski katedralni zbor i mnoge druge.

350. obljetnica župe i 290. obljetnica slike Gospe Potravske

Potravlje, 8.10.2017. (IKA) - Svečano obilježavanje 350. obljetnice osnutka župe Potravlje i 290. obljetnice slike Gospe od Milosti, koju Potravčani časte Gospom Potravskom, održano je u nedjelju 8. listopada u Potravlju. Svečanosti su, uz brojne goste i vjernički puk, nazočili splitsko-dalmatinski dožupan Luka Brčić, načelnik i donaćelnik Općine Hrvace Dinko Bošnjak i Jakov Titlić, dogradonačelnik Sinja Denis Glavan te brojne osobe iz javnog, političkog i društvenog života. U velikom broju okupili su se Potravčani i mještani ostalih naselja Općine Hrvace, a u svečanoj procesiji i na misnom slavlju, koje je predvodio provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita fra Joško Kodžoman, uz koncelebrante, župnika fra Stanka Dotura, fra Pavla Vučkovića i fra Stipu

Bešlića, nošena je slika s likom Gospe Potravske. Sliku je davne 1727. godine darovao fra Petar Karapandža, provincijal i duhovnik carice Marije Tereze.

Prigodom proslave na zid crkve Svetih Filipa i Jakova u Potravlju ponovno je postavljena velika restaurirana slika sv. Jure, koja je oštećena u Domovinskome ratu. Tijekom mise pjevao je župski zbor pod ravnanjem mo Marije Župić, a nekoliko pjesama otpjevali su pjevači Božo Župić i tenor splitskoga HNK Stefan Kokoškov uz klavirsku pratnju prof. Rozarije Samodol – Mimica.

Nakon svečane euharistije u crkvi je održan i prigodni koncert, a nakon koncerta svi prisutni nastavili su druženje na domjenku pod velikim šatorom, gdje su uz glazbenike iz crkve nastupili još članovi HKUD-a „Peruća” iz Hrvaca, harmonikaš Antonio Prološčić, poznati mjesni guslar, potravski reraši i njihovi gosti. Župnik fra Stanko Dotur na kraju je zahvalio svima koji su na bilo koji način pridonijeli toj velikoj proslavi, izvijestio je portal splitskih franjevac.

Odgovor nadbiskupa Želimira Puljića Borisu Jokiću i Jutarnjem listu

Moja narav i moje zvanje ne dopušta mi ni stvarati, a ni „produbljivati sukobe”, već povezivati i stvarati ozračje mira i tolerancije. Moje usputno spominjanje Marulićeve „Molitve suprotiva Turkom” u propovijedi bilo je povodom izraziti čuđenje zašto otac naše književnosti nije bio od početka predviđen u lektiri za Hrvatski jezik. I ništa više

Zagreb, 11.10.2017. (IKA) - Predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić uputio je odgovor Borisu Jokiću, bivšem voditelju Radne skupine za kurikularnu reformu i redakciji Jutarnjeg lista u četvrtak 5. listopada, s molbom da Jutarnji list objavi demanti na članak koji je objavljen u JL-u u utorak 3. listopada pod naslovom „Reakcija nakon nedjeljne propovijedi - Jokić odgovara Puljiću: Marulićeva djela nisu izbačena iz lektire”, novinarki Mirele Lilek. Do srijede 11. listopada Jutarnji list nije objavio odgovor nadbiskupa Puljića.

U tom članku Lilek donosi izjavu gospodina Jokića glede dijela iz propovijedi mons. Puljića za vrijeme misnog slavlja koje je predvodio na 25. hrvatskom vojno-redarstvenom hodočašću u Mariji Bistrici u nedjelju 1. listopada, a glasi: „Nevjerojatno je bilo čitati kako su prijašnji predlagači reforme obrazovanja izbacili Marulića iz popisa školske literature”. Jokić u tom članku pojašnjava zašto stručna radna skupina za hrvatski jezik nije izbacila Marulića iz hrvatskih škola. Kaže da se na stranicama 83, 110, 135 i 170 vidi da je poučavanje o Juditi Marulića i dalje dio predmeta Hrvatski jezik.

Odgovor mons. Puljića koji JL na molbu nadbiskupa nije objavio, glasi: U Jutarnjem listu od 2. listopada 2017. (str. 12.) objavljen je uradak pod naslovom „Jokić odgovara Puljiću: Marulićeva djela nisu izbačena iz lektire”. U duhu Zakona o tisku molim neka se objavi ovaj odgovor na stranicama Jutarnjeg lista: „Marulić nije bio na popisu lektire iz Hrvatskog jezika”.

a. U propovijedi na Mariji Bistrici u nedjelju 1. listopada 2017. naveo sam Marulićevu „Molitvi suprotiva Turkom” s početka 16. stoljeća: „Tebi vapijemo, tužeći u plaču...” I dodao sam rečenicu: „Nevjerojatno je bilo čitati kako su predlagači novoga kurikula reforme obrazovanja izbacili Marulića iz popisa školske literature (zamislite englesku književnost bez Shakespearea i njemačku bez Goethea).” Tu

spoznaju temeljim na izvornoj inačici kurikula iz veljače 2016. u kojoj Marko Marulić nije bio predviđen kao lektira za Hrvatski jezik: <http://www.kurikulum.hr/wp-content/uploads/2016/03/Hrvatski-jezik.pdf>. U ciklusima navedene literature (str. 292.-300.) ne nalazi se ime Marka Marulića, a ni Petra Zoranića. U obrazloženju „drugoga kriterija“ (str. 291.) stoji da su odabrani „samo oni tekstovi koji su prikladni za učenikovo samostalno cjelovito čitanje. Zbog toga na popisu nisu mnoga važna djela svjetske i nacionalne književnosti, poput Biblije, Homerovih epova, Don Quijotea, Judite, Ribanja i ribarskoga prigovaranja ili Robinje.“ Dakle, Marulićeva Judita izrijekom je bila izbačena iz lektire.

b. Tri mjeseca kasnije, vjerojatno zbog opravdane kritike, „na popravnom“ je, u inačici iz lipnja 2016., od Marulića za lektiru ponuđen izbor iz Judite (str. 170):

<http://www.kurikulum.hr/wp-content/uploads/2016/06/NACIONALNI-KURIKULUM-NASTAVNOGA-PREDMETA-HRVATSKI-JEZIK-PDF.pdf>. Završiti, međutim, srednju školu (gimnaziju) a da učenik ne pročita ni jedno Marulićevo djelo, nego samo izvatke, nije dostatno za cjeloviti odgoj i obrazovanje. Moja primjedba, dakle, nije bez temelja jer prema inačici kurikula iz veljače 2016. Marko Marulić, kao ni njegova Judita nisu bili predviđeni kao lektira za Hrvatski jezik. Veseli me što je par mjeseci kasnije, „na popravnom“ (lipanj 2016.) od Marulića za lektiru ponuđen barem izbor iz Judite. Ali time još uvijek ni jedno djelo Marka Marulića nije u lektiri, ni na hrvatskom izvorniku, ni u prijevodu s latinskoga.

c. Ne stoji ni tvrdnja kako sam to učinio zbog neinformiranosti. Svojevremeno se između brojnih drugih autora na kurikulumu reformu osvrnula i prof. dr. G. Varošaneć Škarić (listopad 2016.) pa napisala da je „nedostatak nastanka uputnika što se nije pozvalo poznate sveučilišne nastavnike i stručnjake koji imaju i javnu prepoznatljivost“. I upitala „čime autori uputnika mogu razložiti izostavljanje začetnika hrvatske književnosti Marka Marulića?“

d. Još manje stoji primisao kako sam to učinio u vidu „produbljivanja umjetnih sukoba oko kurikulne reforme“. Moja narav i moje zvanje ne dopušta mi ni stvarati, a ni „produbljivati sukobe“, već povezivati i stvarati ozračje mira i tolerancije. Moje usputno spominjanje Marulićeve „Molitve suprotiva Turkom“ u propovijedi bilo je povodom izraziti čuđenje zašto otac naše književnosti nije bio od početka predviđen u lektiri za Hrvatski jezik. I ništa više.

Ako je svojevremeno naš „začinjavac Marulić“ bio nazočan po učilištima europskih biblioteka, na kraljevskim dvorovima, kao i dio duhovnoga štiva misionara (čitao sam da je među svojim knjigama veliki misionar sveti Franjo Ksaverski imao i Marulićevu „De institutione bene vivendi...“), ne vidim nikakvih razloga da ga se ponudi i našim učenicima kao obveznu lektiru. A kriterij kako takva lektira nije „prikladna za učenikovo samostalno cjelovito čitanje“ dovoljno ne vrjednuje sposobnosti današnje djece; i ne djeluje ni znanstveno, ni uvjerljivo.

e. Zaključno, dakle, na tvrdnje gospodina Jokića kako je „netočno da je Marulić izbačen iz lektire“, ponavljam riječi iz propovijedi na Mariji Bistrici (1. listopada 2017.): „Nevjerojatno je bilo čitati da su predlagači novoga kurikula reforme obrazovanja izbacili Marulića iz popisa školske literature“, što sam obrazložio ovim odgovorom. I dok se gospodin Jokić trudi „po 523. put ponavljati da stručna radna skupina za hrvatski jezik nije izbacila Marka Marulića iz hrvatskih škola“, upućujem čitatelje neka to sami provjere na naznačenoj adresi navedenoga dokumenta iz veljače 2016. (str. 292.-300.).

Gradonačelnik Krstulović Opara i katolička udruga Lovret potpisali ugovor za gradnju Hospicija Matošić

Split, 11.10.2017. (IKA) - Gradonačelnik Splita Andro Krstulović Opara i predsjednica Katoličke udruge Lovret s. Ljiljana Todorčić potpisali su u srijedu 11. listopada Ugovor o reguliranju međusobnih prava i obaveza u svezi realizacije projekta „Hospicij Matošić“ u Splitu, predio Brnik.

Gradnja objekta je započeta 2007. g., a djelomično je stavljen u funkciju 2009. g., kada je u podrumu proradila centralna kuhinja za spremanje obroka starim i nemoćnim osobama. Grad Split i Splitsko-dalmatinska županija su u izgradnju objekta do sada uložili 2.853.000, odnosno 3.200.000 kuna.

Euharistijsko slavlje o 55. obljetnici početka II. vatikanskog koncila i početka službe u Hrvatskoj nuncija Pinta

Nadbiskup Pinto predvodio slavlje u zagrebačkoj katedrali u koncelebraciji sudionika 55. plenarnog zasjedanja HBK

Zagreb, 11.10.2017. (IKA) – Na spomendan sv. Ivana XXIII., u srijedu 11. listopada, svečanim euharistijskim slavljem u zagrebačkoj prvostolnici obilježena je 55. obljetnica početka Drugoga vatikanskog koncila i početak službe u Hrvatskoj apostolskog nuncija nadbiskupa Giuseppea Pinta koji je i predvodio slavlje. U koncelebraciji su bili zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, te hrvatski nadbiskupi i biskupi, sudionici 55. plenarnog zasjedanja HBK.

U uvodu slavlja kardinal Bozanić podsjetio je da je 11. listopada 1962. godine u Rimu započelo zasjedanje Drugoga vatikanskog ekumenskog koncila, što ga je sazvaio papa Ivan Dobri. „Sveti papa Ivan Pavao II., koji je sudjelovao na svim zasjedanjima Drugoga vatikanskog koncila, rekao je da je Koncil bio velika milost koju je Crkva dobila u 20. stoljeću. Stoga danas zahvaljujemo za dar svetog pape Ivana XXIII. i za dar Koncila, rekao je kardinal. Podsjetio je i kako je na današnji dan prije 71 godinu na komunističkom sudu u Zagrebu na montiranom procesu izrečena sramotna presuda kardinalu Alojziju Stepincu, čime je započeo mučenički križni put našega blaženika.

Pozdravljajući okupljene nadbiskupe i biskupe, kardinal Bozanić posebno je pozdravio novog nuncija Pinta: „Dragi apostolski nuncije, neka vas u novoj službi u Hrvatskoj, kojom predstavljate Svetog Oca i Svetu Stolicu u našoj Crkvi i Domovini, prati nebeska pomoć Presvete Bogorodice Marije, Majke Crkve, svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske i blaženog Alojzija Stepinca, svjedoka čiste savjesti“.

U duhu misnog evanđelja u kojem učenici traže Isusa da ih nauči moliti, nuncij Pinto rekao je da je ta kateheza o molitvi, vrlo draga tema evanđelistu Luki, koju on smatra bitnom za učenika. To je primjer Isusa u molitvi koji pobuđuje pitanje, ali ne toliko pitanje treba li moliti, koliko pitanje kako moliti. Istaknuo je dva zapažanja. „Prvo: Molitvu 'Oče naš' treba tumačiti u svjetlu cjelokupnoga Isusova naučavanja. U toj se molitvi, naime, nalaze njegove najdragocjenije misli i najčešće ponavljane riječi. 'Oče naš' je neka vrsta sažetka evanđelja. Drugo pak zapažanje je da za razumijevanje molitve 'Oče naš' nije dovoljno poznavati Isusovu poruku. Potrebno je do dna osjetiti njegova nastojanja i biti dionikom iste pustolovine. 'Oče naš' je ponajprije molitva Isusova učenika, onoga koji je – bez pridržaja – ostavio sve, da bi slijedio Isusa i kojemu je kraljevstvo Božje jedini razlog njegova postojanja.“

Posvijestio je kako su učenici pozvani prenositi evanđelje

svojim životima i djelotvornom riječju. „Ali, kako se vjera može prenijeti jezikom razumljivim građanima globaliziranoga svijeta“, upitao je, te pojasnio kako se poslanje odvija posvuda gdje se nalaze Kristovi učenici: u bogoslužnim prostorima i na radnome mjestu. „Crkva ide ususret onima koji žele susresti Isusa, izvor vječnoga života“ dodao je, te podsjetio na dokument Drugoga vatikanskog koncila *Gaudium et spes* koji ističe: „Radost i nada, žalost i tjeskoba ljudi našega vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe, jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika te nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovom srcu.“

Na kraju homilije nuncij Pinto okupljenima je prenio pozdrave pape Franje. „On vas se spominje u svojim molitvama i sudjeluje u vašim radostima i poteškoćama; i srdačno vam podjeljuje svoj apostolski blagoslov, koji proširuje na vaše obitelji, starce i bolesne, zazivajući majčinsku zaštitu Majke Božje Bistričke, koju častite pod naslovom 'Odvjetnica Hrvatske', zatim svetoga Ivana XXIII., Ivana Pavla II. i blaženoga kardinala Alojzija Stepinca“.

Nakon popričesne molitve, pismo preporuke Papina državnoga tajnika kardinala Pietra Parolina pročitao je prvi tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, a potom je nuncij pismo predao predsjedniku HBK nadbiskupu Puljiću.

U zahvalnoj riječi, nadbiskup Puljić podsjetio je kako crkveni Zakonik govori o ulozi nuncija, te predviđa da se njegova služba odvija na tri razine: na diplomatskoj s državom i organizacijama gdje predstavlja Svetu Stolicu; na crkvenoj u vidu koordinacije i povezivanja partikularnih Crkava sa Svetim Ocem i središnjim institucijama Svete Stolice, te na ekumenskoj razini prema drugim kršćanima i na međureligijskoj suradnji sa sljedbenicima nekršćanskih religija. „Ovim euharistijskim slavljem i večerašnjim nastupom, apostolski nuncij nadbiskup Giuseppe Pinto predstavio se Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj i započeo u ime Božje svoje poslanje kao predstavnik Pape Franje i Svete Stolice“, rekao je nadbiskup Puljić, te je u ime nazočnih biskupa još jednom izrekao iskrenu i srdačnu dobrodošlicu. Kratko se osvrnuo na posjet predsjednika Vlade Vatikanu, prigodom kojega je istaknuto da su odnosi hrvatske države i Svete Stolice dobri. „Povijest bilježi da su Crkva u Hrvata i hrvatski vladari od dolaska u ove krajeve njegovali dobre odnose s papama, te uživali i naklonost i primali njihov blagoslov“. Podsjetio je, kako su zaštitu Svete Stolice Hrvati osjećali tijekom dugih stoljeća, posebice u teškim vremenima turskog osvajanja Europe, kao i polovicom 20. stoljeća u ratnim i poratnim godinama stradanja u Drugom svjetskom ratu. „Osobitu naklonost očitovao je papa Pio XII. kada je zatočenog nadbiskupa Stepinca imenovao kardinalom 1952. Blizinu, razumijevanje i zaštitu Svete Stolice osjetili smo i tijekom Domovinskog rata, kad je na Petrovoj stolici bio sv. Ivan Pavao II.“

Na kraju je novom nunciju poželio „neka Vaš boravak među nama i Vaš rad koji ćete obavljati u ime pape Franje i Svete Stolice bude uspješan na sve tri razine vašeg djelovanja i popraćen našim molitvama i obilnim nebeskim zagovorom. Neka Vam je sretno i blagoslovljeno“.

Prije blagoslova, nuncij Pinto je zahvalio Gospodinu za lijepo euharistijsko slavlje, te koncelebrantima, kao i osobama posvećenog života, bogoslovima i pjevačima, te okupljenim vjernicima. Zahvalio je i za nazočnost potpredsjednici Vlade i ministrici vanjskih i europskih poslova Mariji Pejčinović Burić, kao i članovima Diplomatskog kora akreditiranog u Hrvatskoj.

Konferencija za novinare na kraju 55. plenarnoga zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije

Zagreb, 12.10.2017. (IKA) – Posljednjega dana 55. plenarnog zasjedanja sabora Hrvatske biskupske konferencije u sjedištu HBK u Zagrebu održana je konferencija za novinare.

Član Stalnoga vijeća HBK i predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić naglasio je kako su razmatrajući pastoralno-evangelizacijsko djelovanje i poslanje Crkve, biskupi na zasjedanju posebnu pozornost posvetili trima temama. Prva je dokument HBK u izradi „Da vaša radost bude potpuna. Kateheza i rast u vjeri u današnjim okolnostima“. Pojasnio je kako bi to trebao biti osnovni element za pastoralno-evangelizacijsko postupanje Crkve u okolnostima nakon 25 godina vjeronauka u hrvatskim školama. Dokument na osobit način promišlja o župnoj katehezi, a ona ne obuhvaća samo djecu i mlade, nego i rad s odraslim vjernicima.

Nadbiskup Hranić podsjetio je kako je prijedlog dokumenta bio upućen na raspravu. „Poslužili smo se sinodalnošću, tj. konzultiranjem sa širokim slojevima Crkve, pa smo prijedlog poslali župnicima, vjeroučiteljima, članovima župnih vijeća da i oni iščitavaju dokument i da pridonese zrelosti promišljanja kako bi taj dokument mogao što više utjecati, te biti što više prihvaćen“, rekao je nadbiskup i izrazio nadu da će na proljetnom zasjedanju HBK dokument biti prihvaćen.

Raspravljalo se i o katehetsko-pastoralnim kolokvijima za svećenike koji se organiziraju već sedam godina. Na temelju dosadašnjih iskustava, zaključeno je da se nastavi s organiziranjem istih, te je odlučeno da se sljedeći održi 6. i 7. ožujka 2018. s temom „Svećenik i nedjelja“.

Nadbiskup Hranić naglasio je kako su biskupi upoznati sa smjericama i uputama Ministarstva znanosti i obrazovanja vezanim uz provedbu cjelovite kurikularne reforme, odnosno posebno što se očekuje od stručne radne skupine za katolički vjeronauk i kako bi trebalo dovršiti rad na planu i programu katoličkoga vjeronauka.

Podsjetio je kako je biskupima stalo do vjeronauka u školi, ali i uopće do kvalitete odgoja i obrazovanja u RH. „Zato se kao biskupi osjećamo pozvanima, znajući da će veliki dio predmeta u fazi koja slijedi biti podvrgnut ne samo recenzijama unutar znanstvenih i stručnih krugova u RH, već će biti propitivan i u međunarodnim recenzijama, očekivati od MZO izbor stručnih i znanstvenih radnika koji će raditi na dovršenju toga procesa. Posebno nam se čini važnim istaknuti važnost hrvatskoga jezika i književnosti, povijesti i drugih predmeta koji štite i razvijaju sve postignuto dobro u povijesti, kako davnoj, tako i u novijoj. Stalo nam je da hrvatski odgojno-obrazovni sustav poštuje tradiciju i vrijednosti našega naroda, i da doista bude nacionalni, hrvatski sustav odgoja i obrazovanja koji će znati odgajati mlade da znaju poštovati vlastiti identitet, povijest i kulturu“. Predsjednik Hrvatskog Caritasa varaždinski biskup Josip Mrzljak istaknuo je kako je ove godine bio naglasak na novoj inicijativi pape Franje, a to je 1. svjetski dan siromaštva, koji će se obilježiti 19. studenoga. Biskup Mrzljak citirao je dijelove iz Papine poruke, te je rekao kako je dogovoreno da svaki biskup unutar svoje biskupije nastoji potaknuti župnike i sve ljude dobre volje na obilježavanje toga dana.

Nadalje, biskup Mrzljak novinare je upoznao sa zajedničkim Hrvatsko-slovenskim hodočašćem koje se održava u subotu 14. listopada u cistercitskoj opatiji u Stični. Kratko je podsjetio kako se prvi susret održao 2003. godine u Mariji Bistrici, potom je slijedio susret u Brezju, na Trsatu, na Ptujskoj Gori, i u Ludbregu. Na susretu će sudjelovati oko

2000 hrvatskih vjernika. Povod susretu je i 100. obljetnica ukazanja BDM u Fatimi, pa će na susretu sudjelovati i izaslanstvo iz Fatime. „Kao katolici želimo zajedno moliti i da se i svi eventualni problemi i poteškoće koje nastaju rješavaju na miran i kršćanski način. Jednostavno rečeno: toga dana želimo biti zajedno u molitvi“, rekao je biskup Mrzljak.

Na kraju je spomenuo i pastoral Roma, te je najavio skup koji će se održati u Varaždinu s temom „Uloga vjeroučitelja u pastoralu Roma“, jer je želja Romima približiti Evanđelje. Predsjednik Vijeća za katolički odgoj i obrazovanje požeški biskup Antun Škvorčević izrazio je radost što veliki broj roditelja želi djecu upisati u katoličke škole, ali ne zato „jer je katolički za njih neki ideološki predznak, nego što je katoličko vrijednosni predznak“. Na zasjedanju se raspravljalo o dokumentu Odredbe HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama koji je oblikovan 2013., ali je po odluci hrvatskih biskupa dan ad experimentum na tri godine, a onda je produženo do daljnjega, jer postoje razlozi formalne i sadržajne naravi. Ovi potonji povezani su s raspravom o kurikularnoj reformi Novinare je izvijestio i o stanju katoličkih škola u Hrvatskoj u kojoj djeluje deset osnovnih, te dvanaest srednjih škola.

Znanstveni simpozij „O starosti i starenju“

„Starost je tabu-tema, a s njom su onda povezane i mnoge druge teme: financijska briga za starije osobe, pitanje staračkih domova, uloga Crkve spram starijih osoba, dostojanstvo staraca itd.“, upozorio dekan KBF-a u Đakovu Đakovo, 12.10.2017. (IKA/TU) - U Dvorani biskupa Antuna Mandića 12. listopada održan je znanstveni simpozij „O starosti i starenju“ čiji je organizator bio Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu. Uvodni pozdrav održao je izv. prof. dr. Ivica Raguž, dekan Fakulteta. Istaknuo je kako nikada u povijesti čovječanstvo nije bilo tako staro kao danas, pa se stoga nikada nije postavljao pitanje o starosti i starenju. „Starost je tabu-tema, a s njom su onda povezane i mnoge druge teme: financijska briga za starije osobe, pitanje staračkih domova, uloga Crkve spram starijih osoba, dostojanstvo staraca itd. Vjerujemo da ćemo ta i druga pitanja dotaknuti u ovom simpoziju, odnosno da ćemo potaknuti na daljnja promišljanja o toj tako važnoj temi za društvo i Crkvu“, uputio je dekan.

Prof. dr. Mirko Štifanić održao je prvo predavanje o temi „Društveni aspekti starenja i obolijevanja“. Istaknuo je kako govor o starosti i starenju uvijek treba započeti govorom o mladosti. Tijekom izlaganja ukazao je na aktualne probleme društva koje je svjesno toga da su mu potrebne promjene, no do istih ne dolazi. Taj suvremeni izazov reflektira se i na odnos prema starijim osobama, a rezultat je medikalizacija života, zaključio je.

Dr. Sanda D. Smoljo predavanje „Psihološki dinamizmi starenja u suvremenom društvu: izazovi i posljedice“, započela je mislju kako je starenje univerzalno iskustvo, ali i misterij koji možemo percipirati ili kao nadu ili kao očaj. Starenje obuhvaća gotovo sve čovjekove razine (biološke, psihološke i sociološke). Na takvu promjenu važno je odgovoriti rezistencijom, procesom čiji je cilj ponešto izgubiti iz prošlosti, a ponešto stvoriti za život u trećoj dobi. Predavačica je također dodala kako je izazov modernom društvu riješiti se stereotipa u kojem je starost bolest i doći do tumačenja starosti kao daljnjeg razvoja, a ne pukog stagniranja pojedinca.

Doc. dr. Tena Velki održala je predavanje „Psihološke teorije starosti“. Premda starenje pogađa biološke, sociološke i psihološke oznake čovjeka, najveći izazov u

prihvaćanju i življenju promjena odvija se na psihološkoj razini koja je većinom kognitivna. Stoga je cilj predavanja bio upoznati se s nizom psiholoških teorija starenja (teorija razvojnih zadataka, teorija stabilnosti ličnosti, teorija ekološkog sustava...) kojima bi prilagodba i razvoj pojedinca treće dobi bila lakša i bezbolnija. Razumijevanjem i prihvaćanjem starosti i starenja pripremamo i sami sebe na isti izazov, zaključila je prof. Velki.

Nakon rasprave o predavanjima uslijedilo je predavanje izv. prof. dr. Renata Matića „Odnos društva prema starijim osobama - ispit humanosti i brige o budućnosti“. Kao zanimljivu činjenicu, profesor je iznio kako je integracija i uključenost starijih ljudi vidljivija u društvima čiji su prirodni potencijali daleko siromašniji, ali su društveno čvršći i uređeniji. Prirodnu manjkavost takva društva nadoknađuju napornim radom i kreativnošću. U takvim društvima su stariji ljudi angažiraniji nego u svom radnom vijeku, a razlog nije bolje osjećanje, već prepoznatljivost njihova potencijala, koristi i uloga. Nažalost, ta činjenica ne prati i zapadna društva. Ova paradigma je našem društvu strana, te javno nikad prihvaćena. Naglasak je na brigu oni kojima pripada budućnost (djeca i mladi), a građanima koji žive i duguju svoju sadašnjost (treća dob), oduzima se uloga budućnosti. Izazov je stoga prihvatiti svakog građanina, jer društveno upravljanje može biti samo ili za ili protiv društva općenito, dodao je Matić.

Doc. dr. Stjepan Šterc govorio je o „Depopulaciji i starenju u Hrvatskoj i Europi“. Demografska problematika danas je ključna u društvu zbog iseljavanja i nedostatka stanovništva. Hrvatska je u posebnoj situaciji jer su na nju djelovali posebni faktori, ona je po demografskim pokazateljima na rangu visoko razvijenih zemalja, a za njima zaostaje. Uglavnom, njena demografska slika nije toliko pozitivna kako se danas običava isticati, rekao je Šterc. Stanovništvo, ljudska populacija, upravo je najveća civilizacijska sila i pokretač svega. Današnje hrvatsko društvo doživjelo je situaciju u kojoj se odbacuju i mladi i stari, demografski nestanak, destrukcija koja se provodi i prirodnim putem i iseljavanjem. Međutim, Hrvatska još uvijek može krenuti na demografsku revitalizaciju kako bi obnovila svoj sustav i u konačnici svoj smisao, naglasio je Šterc.

Posljednje predavanje prvog bloka održao je izv. prof. dr. Dražen Živić. Tema njegova predavanja bitno se nadovezala na izlaganje prof. Šterca, a naslovio ju je „Depopulacija i starenje u istočnoj Hrvatskoj“. Uz niz statističkih i drugih podataka profesor je razložio problematiku depopulacije kako u cijeloj, tako i u istočnoj Hrvatskoj. Premda se numerički čini da je stanje u Slavoniji nešto povoljnije nego u ostatku RH, razloga za optimizam nemamo. Živić je tijekom izlaganja iznio i moguću sliku Slavonije koja bi izgubila gotovo sve stanovništvo ukoliko se ovaj trend depopulacije ne uzme za ozbiljno.

Prvo predavanje u poslijepodnevnom bloku održao je dr. Mislav Kutleša o temi „Dijaloški odnos bioetike i biopolitike: pravo na život osoba starije životne dobi“. Naglasio je da je kod osoba starije životne dobi prisutan strah od izoliranosti, a svatko od nas u konačnici je uronjen u taj mentalitet straha. Posebna zadaća bioetike je da pridonosi biopolitici, odnosno da služi ljudima. Sukladno tome, valja istaknuti i to da suvremeno društvo vapi za jednom novom biopolitikom. Cilj dijaloškog odnosa između bioetike i biopolitike je osloboditi društvo tog straha od starenja, rekao je Kutleša.

„Bioetičke inicijative (re)valorizacije starosti i starijih ljudi“ bila je tema doc. dr. Štefice Mikšić. Istaknula je da starosna dob ovisi kako o biološkim, genetskim te zdravstvenim, tako i o ostalim faktorima. Naglasila je kako se u današnje

vrijeme promiče ideja vječite mladosti, čiji je cilj, kako je već rečeno, da ostanemo vječno mladi što je, dakako, nemoguće. Moramo se posvetiti, rekla je Mikšić, rješavanju problema isključenosti starijih osoba iz društva i kulture, a upravo je prvi korak k tome u bioetici, koja mora imati jedan pozitivan iskorak prema starosti i starenju.

Izv. prof. dr. Vladimir Dugalić održao je predavanje „Svetost i vrijednost života starijih osoba iz perspektive crkvenih dokumenata i poruka“. Naglasio je kako se danas poboljšanjem uvjeta života životni vijek značajno produžio. Katolička Crkva naglašava da se starijim ljudima treba osigurati, između ostaloga, neovisnost, društveno sudjelovanje, ostvarenje vlastitog potencijala i dostojanstva te još mnogo toga. Dugalić je veliki naglasak stavio na poimanje kreposti i duhovnih vrijednosti kod osoba starije životne dobi, klasificirajući ih na, prvenstveno, bogoslovne kreposti te naposljetku i na moralne te socijalne.

Posljednji blok predavanja otvorio je doc. dr. Domagoj Runje o temi „Odnos prema vlastitom starenju na primjeru Barzilaja Gileadanina“. Profesor Runje odmah na početku ističe kako na primjeru Krista ne možemo učiti ništa o starosti, međutim u Svetom pismu imamo mnogo likova čiji intenzivni život započinje upravo u starosti, a jedan izuzetan primjer je i Barzilaj Gileadanin kojega se spominje u 2 Sam 19,32-40. Oslonivši se upravo na Sveto pismo, Runje je predstavio Barzilaja u susretu s kraljem Davidom te je istaknuo i njegov način razmišljanja koji je u mnogočemu jednak današnjim promišljanjima koja muče ljude treće životne dobi.

Predavanje „Treća životna dob - izazov pastoralnom djelovanju“ održao je doc. dr. Stanislav Šota. U konciznom izlaganju o odnosu pastoralne teologije prema osobama treće životne dobi, istaknuto je da je zadaća pastoralne teologije konkretno se brinuti za stare i nemoćne te da je prvotna zadaća Crkve da pruži nove pastoralne modele s naglaskom na subjekt i objekt pastoralnog djelovanja.

Posljednje predavanje održao je izv. prof. dr. Ivica Raguž pod nazivom „Teološki pogled na starost“. Svoje izlaganje podijelio je na četiri temeljna dijela te je u kratkim crtama izložio teološke vidike o starosti, istaknuvši prije svega da starost počinje onda kada prošlost dobiva prevagu nad budućnošću. Izložio je poteškoće s kojima se ljudi treće životne dobi susreću, a to su, između ostaloga, ideologija fizičke snage i erotizacije, mirovina te strah od smrti. Kršćanski odgovor na fenomenologiju starosti polazi od činjenice da se starost treba živjeti u duhu nade, u znaku križa, s posebnim naglaskom na dimenziju razgovora, uputio je Raguž, rekavši da starost treba biti anticipacija Božjeg suda te vrijeme obraćenja i čišćenja vlastita života.

Kardinal Bozanić primio predsjednika Vlade RH

Zagreb, 13.10.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u petak 13. listopada u Nadbiskupskom dvoru predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića. Susretu je nazočio i zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

U otvorenom i srdačnom razgovoru predsjednik Vlade izvijestio je kardinala Bozanića o svojem posjetu papi Franji 7. listopada, te su izmijenili mišljenja o aktualnim društvenim prilikama, kao i o suradnji između Crkve i države, priopćio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

U Požegi predstavljena knjiga o požeškoj katedrali i zbornik radova o Ivi Dulčiću

Požega, 13.10.2017. (IKA) - O dvadesetoj obljetnici uzdignuća župne crkve Sv. Terezije Avilske u Požegi na dostojanstvo katedrale požeški biskup Antun Škvorčević napisao je kulturno-povijesni prikaz o tom sakralnom zdanju na hrvatskom i engleskom jeziku pod naslovom "Katedrala Sv. Terezije u Požegi - The Cathedral of St. Theresa in Požega". Knjiga je tiskana u izdanju serije „Ars sacra Dioecesis Poseganae“ u većem i manjem formatu, prikladnom za kraću informaciju posjetitelja te crkve. Svečano predstavljanje knjige bilo je upriličeno 13. listopada u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi u sklopu programa pripreve za ovogodišnju proslavu svetkovine sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške katedrale i grada Požege. Tom prigodom predstavljena je i knjiga "Ivo Dulčić - Zbornik radova s kolokvija u Požegi prigodom 100. obljetnice umjetnikova rođenja", održan 18. lipnja 2016. godine.

Knjigu o katedrali Sv. Terezije u Požegi predstavila je Mirjana Repanić-Braun, znanstvena savjetnica Instituta za povijest umjetnosti u Zagrebu, služeći se u power pointom. Slijedeći šest njezinih poglavlja, govorila je o izgradnji crkve Sv. Terezije, pri čemu je veliku ulogu imala carica i kraljica Marija Terezija te zagrebački biskup Franjo Tahuszy, o njezinoj obnovi krajem XIX. stoljeća, uređenju za katedralna slavlja nakon utemeljenja Požeške biskupije, preuređenju katedralne kripote u kapelu Sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, sakralnim predmetima u katedrali te o njezinoj Riznici. Posebno se osvrnula na obnovu izvanredno vrijedne katedralne kasnobarokne arhitekture i njezine opreme koju je nakon osnutka Požeške biskupije vodio biskup Škvorčević u suradnji s vrsnim poznavateljima baroka te suvremenim umjetnicima čija su djela našla svoje mjesto u tom svetom zdanju, oplemenivši ga u njegovoj prikladnosti da bude stolnom crkvom. Predstavljajući knjige zahvalila je biskupu Škvorčeviću za sve što je učinio u obnovi katedrale, a posebno što je spomenutom knjigom na jednostavan a stručan način približio čitateljima to lijepo zdanje.

O knjizi "Ivo Dulčić - Zbornik radova s kolokvija u Požegi prigodom 100. obljetnice umjetnikova rođenja" u izdanju Požeške biskupije govorio je Igor Zidić, povjesničar umjetnosti, likovni kritičar, pjesnik i esejist iz Zagreba, koji je bio moderator spomenutog Kolokvija. Izrazio je radost što je biskup Škvorčević uz monografiju o Ivi Dulčiću pokrenuo prošle godine i kolokvij o Ivi Dulčiću u Požegi, povjerivši njemu da okupi deset vrhunskih stručnjaka kako starije, tako i mlađe generacije, te na taj način dadnemo što je moguće cjelovitiji prikaz života i djela iznimnoga hrvatskoga umjetnika kakav je bio Ivo Dulčić. To su, uz Zidića bili: Ivanka Reberski, Antun Karaman, Tonko Maroević, Sandra Križić Roban, Marito Mihovil Letica, Željka Čorak, Marin Ivanović, Igor Loinjak i Biserka Rauter Plančić. Potom je u kratkim crtama prikazao izlaganje svakog od spomenutih sudionika Kolokvija, preporučivši nazočnima da uzmu Zbornik u ruke i pročitaju ih.

Potom se nazočnima obratio biskup Škvorčević, zahvalivši ponajprije predstavljateljima spomenutih knjiga. Ispričao se nazočnima što se usudio pisati o požeškoj katedrali, jer to pripada stručnijima od njega. No, podsjetio je na činjenicu da čovjek najprije nauči govoriti a onda pisati, istaknuvši da je tako i s obzirom na požešku katedralu. Mnogo je onih koji o njoj pripovijedaju a manje onih koji o njoj pišu. Podsjetio je da je požeška crkva Sv. Terezije Avilske postala katedralom prije dvadeset godina a da o njoj još nije napisana stručna monografija. Spomenuo je kako je postojao

plan da se to učiniti 2013. prigodom 250. obljetnice posvete crkve Sv. Terezije Avilske, potom 2015. o 500. obljetnici rođenja njezine zaštitnice sv. Terezije te ove godine prigodom 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i uzdignuća crkve na čast katedrale. No, po svemu sudeći to će se ostvariti sljedeće godine. Rekao je da se odlučio sam napisati kratak prikaz ove crkve i predstaviti je slikom, ponajprije kao dar uzvanicima na slavlju 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, kao i vjernicima Požeške biskupije čija je Katedrala majka crkva te drugim njezinim posjetiteljima, u iščekivanju stručno napisane monografije iduće godine. Zahvalio im je unaprijed za to djelo.

Kad pogledate korice knjige, ustvrdio je biskup, i na njima rakurs koji je uhvaćen fotografijom katedrale, odmah osjetite da je tim objektom ispričana neka velika priča kojoj ne možete lako doći na kraj, ustvrdio je biskup. Kadgod uđem u tu crkvu, osjetim da u njoj nisam stranac, jer postoji nešto što ja i taj crkveni prostor imamo zajedno, neke proporcije duha po kojima pripadam svijetu o kojem Katedrala svjedoči i u koji me želi uvesti, za razliku od nekih drugih prostora u koje, kad uđem, osjetim da tu nešto nedostaje i da mu ne pripadam. Volio bih i želio da kroz ovu slikovnicu svatko od vas osjeti snagu toga svetog zdanja, njegove arhitekture i opreme te osjetite i vi kamo i kome pripadate, rekao je biskup. Zahvalio je nazočnima za sudjelovanje na svečanosti i za iskustvo međusobne blizine u kojoj se uvijek događa i Božja blizina. Blagoslovio je one koji su zborili i koji su slušali te im je svima čestitao svetkovinu svete Terezije Avilske.

Predstavljanjem je moderirao Miroslav Paulić, profesor hrvatskog jezika i književnosti na Katoličkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Požegi, a program je s nekoliko višeglasnih skladbi obogatio Komorni sastav požeških gimnazijalaca pod ravnanjem Marija Večerića, katedralnog zborovođe i orguljaša. Predstavljene publikacije mogle su se nabaviti po promotivnim cijenama, a svim nazočnima darovano je na poklon malo izdanje knjižice o katedrali.

Predsjednik Hrvatskog sabora primio nuncija Pinta

Jandroković istaknuo kako očekujemo Svetoga Oca u Hrvatskoj te izrazio nadu kako ćemo uskoro svjedočiti kanonizaciji blaženog kardinala Alojzija Stepinca

Zagreb, 13.10.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković primio je u petak 13. listopada u nastupni posjet nadbiskupa Giuseppea Pinta, apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj.

Na sastanku je ocijenjeno kako su bilateralni odnosi Hrvatske i Svete Stolice odlični, što je dodatno potvrđeno i za nedavnog posjeta predsjednika Vlade RH Andreja Plenkovića Svetoj Stolicu i njegova susreta sa Svetim Ocem. Predsjednik Sabora u razgovoru je istaknuo kako očekujemo Svetoga Oca u Hrvatskoj te izrazio nadu kako ćemo uskoro svjedočiti kanonizaciji blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Sugovornici su također razmijenili mišljenja o europskoj budućnosti BiH-a i položaju Hrvata u toj zemlji s obzirom na strateški prioritet Hrvatske.

Apostolski nuncij Pinto izrazio je zadovoljstvo srdačnom dobrodošlicom u Hrvatskoj te izvrsnim odnosima između dviju država, istaknuvši važnost njegovanja dijaloga i zajedničkih vrijednosti koje dijelimo, priopćeno je iz Ureda predsjednika Hrvatskog sabora.

Misa za početak akademske godine 2017./18. na splitskom Kampusu

Split, 13.10.2017. (IKA) - Više stotina splitskih studenata okupilo se u petak 13. listopada u velikoj sportskoj dvorani Studentskoga doma Dr. Franjo Tuđman na Kampusu u Splitu, kako bi primili Božji blagoslov i zazvali Duha Svetoga za uspješan početak nove akademske godine 2017./2018. Euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, u koncelebraciji s povjerenikom za mlade dr. don Mihaelom Provićem, v.d. dekanom Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu prof. dr. fra Anđelkom Domazetom i fra Marinom Karačićem, koji na Kampusu od 13. do 15. listopada predvodi duhovnu obnovu. Slavlje je pjesmom uzveličao VIS „Veritas" sastavljen od splitskih studenata.

Nakon što je pozdravio svećenike, predstavnike županijskih i gradskih vlasti, rektora, dekane, profesore, sve djelatnike Sveučilišta u Splitu i studente, studentske udruge i volontere „72 sata bez kompromisa", nadbiskup je kazao kako u njima vidi novu snagu naše domovine te je izrazio nadu da će im ova akademska godina završiti „happyendom". U propovijedi govorio je o nadi i zajedništvu, o duhovnoj i intelektualnoj izgradnji, o jedinstvu u različitosti. U surječju Pavlove poslanice Galačanima nadbiskup je govorio o čovjekovoj pravednosti zbog vjere, a ne zbog djela propisanih Zakonom. Pavao se čudio Galačanima što su toliko bezumni da vjeruju kako mogu u potpunosti izvršiti svoju službu Bogu vršeći djela propisana Zakonom, premda su mu počeli služiti primivši Duh na temelju vjere. Bogu je važno da netko s vjerom primi ono što čuje, poput Abrahama, koji je povjerovao Jahvi, a on ga je zbog toga učinio pravednim. „Zakon je okvir, a vjera nas otvara razgovoru s Gospodinom", naglasio je nadbiskup Barišić, potaknuvši nazočne na djelovanje iznad Zakona, djelovanje u vjeri, ljubavi, prijateljstvu i uzajamnom razumijevanju. Za to je potrebno, nastavio je nadbiskup, biti iskren prema sebi, Bogu i drugima. Upozorio ih je da ne upadnu u opasnost - koja se u posljednje vrijeme često nameće - proglašavanja dobrim onoga što je zlo ili zlim ono što je dobro. Pozvao ih je da ne dopuste Sotoni (grč. „diabolo" - onaj koji razdvaja, dijeli) da ih svađa i dijeli nego da uz pomoć Duha Svetoga djeluju zajedno u miru kako bi bili simbol (grč. symballein - „baciti zajedno", „staviti zajedno") Božje povezanosti. Poželio im je da budu sadnice blagoslova za bolju budućnost Lijepe Naše koju volimo i želimo izgrađivati.

U ime organizatora, Ureda za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije, pred kraj misnoga slavlja okupljenima se obratio predstojnik Ureda dr. Prović, a potom i splitska dogradonačelnica Jelena Hrgović. Poželjela je mladima da budu izvrsni kao studenti ali i dobri kao ljudi, kako bi bili kvasac ovome društvu. Budući da u splitskom Kampusu borave studenti iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine i šire, riječ dobrodošlice nazočnima uputio je i splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban. Pozvao je mlade da ne nasjedaju na medijske priče i priče političara koji im kažu da će im bolje biti izvan Lijepe Naše nego da slušaju dobro koje je u njima i grade zajedno našu domovinu. Riječ pozdrava uputio je i ravnatelj Studentskog centra u Splitu Stanco Dell' Orco, izrazivši nadu da su studenti zadovoljni uvjetima u Domu. Na kraju se nazočnima obratio i rektor Sveučilišta u Splitu prof. dr. Šimun Anđelinović, koji je naglasio da želi da studenti splitskoga Sveučilišta budu najbolji, intelektualno, duhovno, sportski, kulturno izobraženi a uvjete za to imaju. Ponosan je na sve što studenti čine na intelektualnom, humanitarnom i društvenom planu. Nakon mise održano je klanjanje pred Presvetim.

Otok: Općinsko priznanje fra Miroslavu Ančiću

Otok, 13.10.2017. (IKA) – Na svečanoj sjednici Općinskog vijeća u Otoku u Sinjsko-cetinskoj krajini 13. listopada, u čast Dana općine koji se slavi 18. listopada, na blagdana sv. Luke Evanđeliste, nebeskog zaštitnika općine Otok, uručena su općinska priznanja. Plaketu općine Otok za 2017. godinu dobio je župnik župe sv. Luke ev. u Otoku fra Miroslav Ančić, koji je prije sadašnje župničke službe u Otoku bio četiri godine kapelan. Bio je i misionar u Africi, potom je služio u Podbablju kod Imotskog, Metkoviću, Proložcu i na Braču.

U obrazloženju o dodjeli priznanja navodi se kako se fra Miroslavu priznanje dodjeljuje za sveukupni doprinos u razvoju općine i župe, posebno za vjerski i kulturni rad u Općini. Uoči sjednice kod spomenika Branitelj i biste prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana prethodilo je polaganje vijenca i svijeća, a molitvu odrješenja predvodio je župnik Ančić.

Nakon svečane sjednice na izvorištu Ovrle upriličeno je prigodno druženje svih sudionika otočke svečanosti, koje je svojim nastupom uveličala klapa Sveti Luka iz Otoka, a navečer je priređen koncert klapa u općinskoj dvorani. Nastupile su klape Sinj, Sv. Juraj HRM i klapa KUD-a Vrilo Obrovac Sinjski.

Zahvalno misno slavlje u Tordincima povodom 100. obljetnice ukazanja u Fatimi

Njezin izbor, njezin „da“ Bogu nama otvara mogućnost izbora. Umjesto ropstva, umjesto smrti možemo birati slobodu, zajedništvo s Bogom i vječnu radost. Marija je postala prostorom slobode i susreta Boga i čovjeka, istaknuo nadbiskup Hranić

Tordinci, 13.10.2017. (IKA) – U crkvi Presvetog Trojstva u Tordincima, godine 1958. proglašenoj proštenišnom crkvom Majke Božje Fatimske, 13. listopada počelo je završno i zahvalno misno slavlje povodom 100. obljetnice ukazanja u Fatimi. Slavlje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Pola sata prije mise započela je pobožnost BDM molitvom krunice te litanijama Majci Božjoj koje su pjevali bogoslovi pod ravnanjem maestra Ivana Andrića, a zatim su svojom pjesmom uveličali i misno slavlje.

Nadbiskup Hranić na početku je podsjetio kako se 13. listopada 1917. BDM ukazala djeci Luciji, Franji i Jacinti šesti i posljednji put. Četrdeset godina kasnije, u vrijeme vladavine tada još uvijek okrutnoga komunizma u našim krajevima, naš je biskup Stjepan Bauerlein 19. travnja 1958. napisao vašem župniku Marku Majstoroviću kako s velikim veseljem i zadovoljstvom prima njegovu vijest da mu je uspjelo za župnu crkvu iz Fatime nabaviti kip Fatimske Gospe. Biskup Bauerlein tada javlja da će se rado odazvati na poziv da osobno blagoslovi taj kip 4. svibnja 1958. i Dekretom proglasio župnu crkvu u Tordincima proštenišnom crkvom Majke Božje Fatimske za Vinkovački dekanat. Tu vijest su s jednakim oduševljenjem prihvatili kako svećenici tako i vjernici. „Godinu dana kasnije, u Bogoslovno sjemenište u Đakovu, 5. listopada 1959. ujutro oko 6.30 sati, nekoliko minuta prije početka jutarnje mise, ušao je u kapelicu u Bogoslovnom sjemeništu duhovnik tada vlč. Ćiril Kos i rekao da su u Sjemenište došli Organi unutrašnjih poslova da obave pretres i zamolio ih da sačuvaju mir. Pretres je trajao od jutra do ponoći kad je načinjen zapisnik. Za to cijelo vrijeme bogoslovi su bili u blagovaonici osim nekoliko njih koji su morali biti kao svjedoci pretresa. Policija je tada uhitila trojicu profesora svećenika, a među njima i kasnijega biskupa Kosa te trojicu bogoslova koji su

na montiranom sudskom procesu bili osuđeni na kazne zatvora od 2 do 7 godina. Toga dana u čitavu se biskupiju uvukla sumnja i strah da je sve to usmjereno na zatvaranje našega Bogoslovnog sjemeništa kao što su već bila zatvorena sva druga sjemeništa osim zagrebačkoga. Sjemenišna zajednica je tada zaufano molila da Sjemenište ne bude zatvoreno te je učinila zavjet da će svake godine dva puta godišnje, 13. listopada i 13. svibnja, pješice hodočastiti u marijansko svetište u Dragotin. Tako naše Sjemenište svake godine već 58 godina zaredom, dva puta godišnje hodočasti u Dragotin. Danas smo, draga braćo i sestre, učinili iznimku. Umjesto da smo iz Đakova pješice išli u Dragotin naša je čitava bogoslovna zajednica na čelu s poglavarima došla vama u Tordince“, rekao je nadbiskup.

„Na poziv vašega župnika došli smo ovamo u ovo svetište da bismo s vama obilježili 100 godina od završetka ukazanja u Fatimi, da bismo obilježili 60. obljetnicu svetišta Gospe Fatimske u Tordincima i da bismo vas pozvali da se vaša župa jednom u sljedeće dvije godine, ususret šezdesetoj obljetnici kako Bogoslovno sjemenište hodočasti u Dragotin i pridruži nama na našem hodočašću Gospi Dragotinskoj te da vas potaknemo da se pridružite mreži molitelja za svećenička i redovnička zvanja u našoj biskupiji. Naša je sjemenišna zajednica inače posvećena Bezgrešnom Srcu Marijinu i svake prve subote obnavljamo svoju posvetu i radujemo se što večeras naša sjemenišna zajednica sudjeluje u slavlju posvete vaše župe Bezgrešnom Srcu Marijinu. Volio bih da se stvori jedna duhovna povezanost“, istaknuo je mons. Hranić.

U homiliji nadbiskup je govorio o pročitanom psalmu o Himnu „Veliča“ i rekao da je on odraz Marijine duše, njezine osobnosti i njezina vjernog predanja Bogu. Možemo reći da je taj Himan Marijina slika u kojoj nju susrećemo onakvu kakva je uistinu bila. Riječju „Veliča duša moja Gospodina“ Marija naviješta Božju veličinu i izriče svoju želju da Bog bude velik u njenu životu, zauzme središnje mjesto u životu ljudi, bude prisutan u nama, u našoj svijesti, u svakom području našega života. Kad je Bog velik u našim životima onda smo veliki i mi ljudi. U evanđeoskom tekstu Marija na riječ anđela Gabrijela odgovara: „Neka mi bude po tvojoj riječi“ i ta njena riječ anđelu promijenila je tijek čitave naše ljudske povijesti. Njezin izbor, njezin „da“ Bogu nama otvara mogućnost izbora. Umjesto ropstva, umjesto smrti možemo birati slobodu, zajedništvo s Bogom i vječnu radost. Marija je postala prostorom slobode i susreta Boga i čovjeka. Nasuprot Mariji, žena danas zna kazati kada se govori o trudnoći, o pobačaju čest argument: „Moje tijelo, moj izbor“. To je slogan kojim moderno društvo ženi želi dati mogućnost izbora prilikom trudnoće na način ukoliko joj se trudnoća učini teretom, može prekinuti život koji nosi pod svojim srcem. Vrlo je jednostavno, žena je ta koja drži ključeve života. Takav pristup majku srozava na ubojicu, gura je u samoizolaciju, nudi joj zlo i poziva ju da ugrozi život koji nosi pod svojim srcem. Majka je suradnica Boga Stvoritelja zajedno sa svojim mužem. Da je Marija razmišljala – moje tijelo - moj izbor, na taj način Marija bi se stavila ne samo protiv Boga nego i protiv povijesti spasenja. Marija je svojom spremnošću da kaže „da“ Bogu postala suradnica u spasenju ljudskoga roda, istaknuo je mons. Hranić.

Poslije pričesti uslijedila je procesija uz upaljene svijeće i pjesme Gospi. Kip Gospe Fatimske su oko crkve nosili bogoslovi, a pratili ih svi nazočni vjernici. Nakon procesije nadbiskup Hranić je župu Tordinci posvetio Bezgrešnom Srcu Marijinu, a nakon blagoslova vjernici su ostali neko vrijeme u molitvi oko Gospina kipa.

Dodijeljene stipendije Požeške biskupije

Požega, 14.10.2017. (IKA) - Već tradicionalno, pred svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške katedrale, Požeška biskupija dodjeljuje stipendije učenicima i studentima skromnijega materijalnog stanja. U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, biskup Antun Škvorčević zajedno s Ivanom Popićem, ravnateljem Caritasa Požeške biskupije i Zaklade za pomoć učenicima i studentima, primio je 14. listopada roditelje i one kojima je dodijeljena stipendija za 2017./2018. školsku godinu. Nakon molitve, biskup je pozdravio nazočne roditelje, učenike i studente koji su na natječaju ispunili uvjete Zaklade Požeške biskupije za dobivanje stipendije. Rekao je da se ove godine natjecalo 170 učenika i studenata, od kojih je putem Zaklade odobreno 105 stipendija u iznosu od gotovo 500.000 kuna. Obrazložio je kako svi natjecatelji nisu dobili stipendije radi toga što nisu ispunjavali uvjete natječaja, a i zbog toga što su sredstva Zaklade ograničena. Protumačio je da ona namiče sredstva iz bankovnih kamata glavnice, koje su trenutačno niske, te iz godišnjeg doprinosa članova Zaklade, a da većinu iznosa izdvaja Požeška biskupija iz svog proračuna. Rekao je da svakom od nazočnih želi pružiti ruku i time naznačiti da im Crkva ne daje tek materijalnu potporu, nego želi podržati mlade ljude u njihovu nastojanju da se kroz odgoj i obrazovanje izgrade u cjelovite osobe. Posvjedočio je kako to Požeška biskupija čini u svijesti da je ulaganje u mladog čovjeka, ulaganje u ljudsko dostojanstvo i u budućnost Crkve i naroda. Pojasnio je da biskupija, uz ono što čini za mlade putem Zaklade, nastoji ostvarivati i na druge načine, između ostalog, pokrivajući troškove prehrane i prijevoza učenicima u katoličkim školama, te je ukupno 156 učenika i studenata kojima će se ove školske godine pomagati iznosom od 724.930 kn. Tome valja dodati iznos od 150.000 kn koji je pred početak ove školske godine darovan obiteljima s brojnijom djecom, što sve zajedno iznosi 874.930 kn. Pored toga Požeška biskupija materijalno pomaže i studentima u svom Domu sv. Antuna u Zagrebu, bogoslovima iz obitelji slabijeg materijalnog stanja te njezina sveukupna pomoć mladima premašuje milijun kuna. Spomenuo je i pojedine projekte Caritasa Požeške biskupije, među kojima je razmjena školskih knjiga te kupovanje paket-poklona knjiga za siromašne obitelji na početku školske godine. Biskup je još podsjetio na ulaganja u mlade ljude kroz pet katoličkih škola Požeške biskupije, koje trenutačno pohađa gotovo 800 učenika. Dodao je da u obnovu školskih zgrada i njihovu opremu Biskupija ulaže nemala sredstva kako bi djeci i mladima u ovom dijelu Slavonije omogućila školski sustav koji će im uz što kvalitetnije obrazovanje pružiti i odgoj. Kazao je da samo obrazovanje i društvo znanja ne osigurava najbolju budućnost, već to čini društvo u kojem su mladi ljudi uz vrhunsko obrazovanje ujedno i vrhunski odgojeni, kako bi ono znanje što svojim studijem steknu, mogli ispravno primijeniti na korist čovjeka, a ne protiv njega. Naglasio je da najvažnije pitanje našeg života nije što imamo u džepu, nego što imamo u duši, jer naše životno stanje ne ovisi prvenstveno o onome što materijalno posjedujemo, nego kako smo u dubini svoga bića. Odgojem usvajamo vrijednosti po kojima postajemo ispunjeni smislom na razini naše jedinstvene i neponovljive osobe. Materijalno nam je potrebno za dostojan život, ali usređuje ono što ostvarujemo na razini svoga duha: dobrotu, plemenitost, pravednost, ljubav, poručio je biskup Škvorčević.

Ravnatelj Popić protumačio je zatim stipendistima na koji način će im se stipendija dostavljati te je sa svakim od njih potpisao ugovor.

Dan obitelji Sisačke biskupije

Stotinu osamdeset obitelji s petero i više djece okupilo se na slavlju s biskupom Košićem u katedrali Uzvišenja sv. Križa Sisak, 14.10.2017. (IKA) - Stotinu osamdeset obitelji s petero i više djece, koje svojim primjerom najbolje svjedoče o Božjem daru života i ove se godine našlo na biskupijskom popisu „Obitelji 5+“ i obilježilo je Dan obitelji Sisačke biskupije u subotu 14. listopada u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku. Svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s povjerenikom za pastoral braka i obitelji fra Rokom Bedalovom, generalnim vikarom biskupije mons. Markom Cvitkušićem i desetak svećenika. Obračajući se obiteljima s brojnijom djecom biskup je u homiliji istaknuo kako je cilj ovoga susreta zahvala Bogu za život te molitva za budućnost naših obitelji i naroda. „Čuli smo Riječ Božju kako jedna žena, oduševljena Isusovim riječima i djelima, kliče od radosti: 'Blažena utroba koja te je nosila, blažena prsa koja si sisao!'. Nije li to iznimna pohvala Isusovoj majci jer je ta žena u Isusu vidjela velikog proroka, Božjeg čovjeka te premda nije odmah prepoznala u njemu Sina Božjega, ipak mu je izrazila svoje divljenje na ovaj način časteći njegovu majku? Tako smo i svi mi djeca svojih očeva i majki i znamo da bez obitelji nema života. Danas u našoj biskupiji nalazimo mnoge kuće i stanove gdje stanuje tek po jedan starac ili starica, a nažalost sve je više i praznih kuća. Stariji umiru kako dolazi njihovo vrijeme, a ako su sami, time i te obitelji praktički nestaju. Zato su baš djeca i brojne obitelji budućnost Crkve i našeg naroda te radost svakom ocu i majci. Zahvalimo danas za naše brojne obitelji, kojih nažalost nema mnogo u biskupiji, i zato budimo na njih biti jako ponosni. Želio bih da ovi dani obitelji Sisačke biskupije stvore u svima koji imaju brojnu obitelj veliki ponos te da svi znamo da je to Božji dar i da je čast imati puno djece“, ohrabrio je biskup okupljene te dodao kako nažalost danas postoji mnogo svjetovnih i protucrkvenih mišljenja koja govore da je sramota imati puno djece. „Mi, kršćani, vjerujemo da je to čast, radost i da je svaki život Božji dar. Zato smo u biskupiji osnovali i Zakladu za obitelji koja nosi ime sluga Božjega kardinala Franje Kuharića. Već sam mnogo puta istaknuo kako je on bio trinaesto dijete svojih roditelja, a sada je kandidat oltara, na putu proglašenja blaženim. Ova godina u našoj biskupiji posvećena je osobito bl. Alojziju Stepincu jer će sljedeće godine biti 120 godina od kako se rodio 8. svibnja 1898. godine. Također sljedeće godine u listopadu bit će i dvadeseta godišnjica kako ga je papa sv. Ivan Pavao II. proglasio blaženim, a nadamo se da će uskoro biti proglašen i svetim. On je pak bio peto od osmero djece svojih roditelja. Danas su takve obitelji s više djece stvarno rijetke, a mi bismo željeli da ih je više, da bude i više života u našim obiteljima, a samim time i budućnosti. Pitamo se kome bi se divila ova žena iz evanđelja da Marija nije rodila Isusa? A danas se to pravo ne roditi se, naziva ljudskim pravom. Nije ljudsko pravo život uništiti, život ima pravo biti zaštićen i prije i poslije rođenja“, zaključio je biskup. Nakon popričesne molitve biskup je okupljenim obiteljima iz popisa „Obitelji 5+“ uručio prigodne godišnje darove Biskupijske zaklade „Kardinal Franjo Kuharić“. Na kraju okupljenima se obratio povjerenik za pastoral braka i obitelji fra Roko Bedalov koji je u ime svih okupljenih zahvalio biskupu, a nakon mise druženje je nastavljeno u Pastoralnom centru „Petar Žagmeštar“.

Nadbiskupijski susret osoba posvećenog života u Đakovu
 Đakovo, 14.10.2017. (IKA/TU) – U samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu u subotu 14. listopada održan je Nadbiskupijski susret osoba posvećenog života Đakovačko-osječke nadbiskupije, ujedno i 33. redovnički dan. Oko 150 redovnica, nekoliko redovnika i članova svjetovnih instituta okupilo se u jutarnjim satima u samostanskoj crkvi Presvetoga Srca Isusova, gdje su imali prigodu za sakrament pomirenja. Nakon pozdrava s. Ksenije Majstorović, nadbiskupijske povjerenice za ustanove posvećenoga života te uime domaćina s. Amalije Kupčerić, provincijalne poglavarice, započela je molitva Trećega časa. Susret je nastavljen u dvorani Florentini, gdje je uslijedilo predavanje „Obrazovanje je oblik evangelizacije“, koje je izložila s. Ivana Pavla Novina, OP. S. Ivana Pavla na početku predavanja istaknula je kako su obrazovanje i evangelizacija dva iznimno važna i moćna procesa, okrenuta budućnosti, koja u svom središtu imaju oblikovanje osobe. Među ostalim, naglasila je kako je Crkva svjesna da su obrazovanje i evangelizacija – gledano psihološki, sociološki, teološki i filozofijski - nerazdvojive teme koje, 'zagrebe' li se ispod površine svakodnevnog diskursa, dotiču najdublja pitanja oblikovanja čovjekova identiteta, poznavanja vlastitoga podrijetla, onoga što on jest i što mu je zadaća. Obrazovanje je neizmjenivo važno jer ono nije, kako bi mnogi željeli pokazati, samo informacija, već je informacija i formacija.

„Crkva je suočena s dinamičnom i složenom stvarnošću evangelizacije koja uvijek pretpostavlja dvostrukost tj. da Crkva prepozna potrebe vremena, odnosno potrebe čovjeka na svim razinama društveno-političke stvarnosti te da svoje članove pripremi, osposobi da na te potrebe odgovore. Drugim riječima, kao što poći evangelizirati pretpostavlja da smo prvotno sami evangelizirani, tako poći odgovoriti na potrebe vremena i evangelizirati u suvremenom svijetu znači upoznati kontekst vremena, imati znanje o vremenu i njegovim problemima, obrazovati se da bi se moglo obrazovanjem odgojiti za evanđelje“, naglasila je u predavanju s. Ivana Pavla. Predavanje je zaključila ističući kako je briga za čovjeka i njegov obraz te očuvanje čovjekova dostojanstva temeljna zadaća Crkve. Svjesna svoga poslanja u današnjem vremenu edukacije i komunikacije, Crkva prepoznaje obrazovanje kao doista poseban i moćan proces evangelizacije. Nakon rasprave sudionici su imali prigodu pogledati prezentacije o odgojno-obrazovnom radu družbi milosrdnih sestara sv. Križa, karmelićanki Božanskog Srca Isusova te sestara Malog Isusa. Središnji dio susreta bilo je svečano euharistijsko slavlje u samostanskoj crkvi, koje je u konceleciji generalnog vikara mons. Ivana Čurića te svećenika - sudionika susreta - predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. U homiliji nadbiskup je tumačio naviješten ulomak Evanđelja i Isusove riječi s križa: „Ženo, evo Ti sina“, rekavši kako je to drugi put da je Isusova majka jedan od glavnih aktera u Ivanovu evanđeoskom navještaju. Prvi put to je bila na početku Isusova javnog djelovanja, na svadbi u Kani Galilejskoj.

„Crkva je produbila značenje tih Isusovih riječi: Kad dolazi Isusov čas, a to je čas njegove smrti na križu, tada ponovno do izražaja dolazi osobiti odnos između Isusa i njegove zemaljske Majke Marije, od koje se odijelio tijekom svojega javnoga djelovanja. Ta fizička veza između Majke i Djeteta, sada - na Kalvariji, neposredno prije Isusove smrti - biva produbljena, obogaćena i proširena za čitavu budućnost i ta veza ostaje dovijeka. Osobit majčinski odnos Marije prema Isusu prerasta u duhovno majčinstvo za sve one, za koje je njezin Sin dao svoj život, na križu. Ivan u stvari pod križem

predstavlja sve nas, i Isus sve nas povjerava majčinskoj zaštiti i skrbi svoje Majke. Svi mi vjernici smo, zajedno sa sv. Ivanom, dionici njegova - Isusova - sinovstva, njegova braća i sestre, te sinovi i kćeri njegove Majke, povjereni njezinoj ljubavi i njezinoj zaštiti. Isus nas, dakle, zajedno sa sv. Ivanom, stavlja pod njezine skute i svoju nam Majku daruje kao našu Majku i Zaštitnicu“, rekao je među ostalim, nadbiskup Hranić. Istaknuo je kako se Mariju u Crkvi nasljeđuje ne samo radošću uspjeha, nego i proživljavanjem neuspjeha i poniženja, proživljavanjem bolesti, nemoćnim stajanjem pod križem, pa čak i proživljavanjem iskustva bogonapušenosti i Božje šutnje, odnosno naših Velikih petaka i Velikih subota.

„Istina je da se ponekad i mi osjećamo poput Marije pod križem. No, poput Marije budimo svjesni toga da je Bog izabrao svakoga od nas i postavio baš nas na naše mjesto. Mogao je izabrati i nekoga drugog umjesto nas. No, baš je nama povjerio ovaj život kojega živimo, ovu zadaću koju izvršavamo, stavio nas u sredinu, u redovničku zajednicu i među sestre i druge ljude s kojima jesmo i dao nam službu koju sad obavljamo, odnosno povjerio nam je poziv kojega živimo. Imao je silno povjerenje baš u nas. Baš je nas s povjerenjem pogledao“, rekao je nadbiskup, zaključivši kako do spasenja ovoga svijeta, Crkve i društva može doći samo ako ima onih koji su spremni i voljni nasljeđovati Mariju: poput nje slušati i poput nje ostvarivati Božji poziv kojega Bog upućuje u konkretnim životnim okolnostima svakome od nas.

Nakon misnog slavlja uslijedio je zajednički ručak na ljetnoj terasi Centra Amadea, a potom su se okupljeni vratili u dvoranu Florentini, gdje su susret završili listopadskom pobožnošću u svjetlu fatimskoga jubileja, koju su pripravile sestre uršulinke.

Zagreb: Konferencija o značenju fatimskih ukazanja za danas

Zagreb, 14.10.2017. (IKA) - „100. godišnjica fatimskih ukazanja. Značenje za nas danas?“ bila je tema konferencije, koja je u organizaciji Zaklade Vigilare i Hrvatskoga mariološkoga instituta Katoličkoga bogoslovnog fakulteta održana u subotu 14. listopada u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu. Nakon čina krunjenja kipa Gospe Fatimske, koji je izvršio umirovljeni krčki biskup Valter Župan, pozdravne govore uputili su biskup Župan, predstojnik HMI-a Ivan Karlić te predsjednik Zaklade Vigilare Vice Batarelo.

Glavno predavanje „Fatima, jedan opći pregled“ održao je Julio Loreda, predsjednik Talijanskog društva za očuvanje tradicije, obitelji i vlasništva. Između ostaloga naglasio je da su ukazanja u Fatimi najproročkija od svih marijanskih ukazanja te se smatraju privatnom objavom proročke naravi. Ona spadaju u karizmu proroštva, koja ima ulogu voditi ljude izgrađivanjem i ohrabrivanjem u konkretnim povijesnim prilikama. Marija ima ulogu proroka, koju Bog šalje kao pomoć ljudima da im pokaže stanje čovječanstva i put spasenja. Loreda je potom objasnio prikladnost mjesta Fatime za Marijina ukazanja i protumačio značenje svih triju dijelova tajne, koji otkrivaju individualnu i kolektivnu situaciju grijeha te pozivaju na obraćenja čovjeka i svijeta.

Drugi dio konferencije bio je posvećen pojedinačnim aspektima fatimskih ukazanja. Da je poruka fatimske tajne aktualnija danas nego 1917. godine istaknula je Nela Gašpar u svome izlaganju „Je li isteklo vrijeme Fatime?“ Ukazanja u Fatimi znak su koji je Bog dao ljudima upravo u 20. stoljeću obilježenoj kulturom smrti i tragedijama, do kojih je doveo čovjekov prekid odnosa s Bogom. Naglasila je da je to isto

20. stoljeće nazvano i marijanskim stoljećem, u kojem je registrirano više od 300 marijanskih ukazanja, a od toga od strane dijecezanskog biskupa priznato samo njih 17. Na tragu poznatoga mariologa Stefana de Fioresa navela je tri motiva zašto nam Bog danas govori upravo preko Marije: Nitko od Marije nije prikladniji voditi prema onome što je volja Božja; u Mariji Bog očituje ono što očekuje od Crkve; Marija objavljuje majčinsko lice Boga potrebno današnjemu vremenu.

O eshatološkim sadržajima fatimske poruke izlagao je Ivan Karlić, odgovarajući na pitanje: „Postoji li pakao?” Ukazanja u Fatimi posebno ističu kršćanski nauk o posljednjim stvarima koji je bio zanemaren uslijed suvremenih traženja lažnih rajeva na zemlji. Izložio je simbolično značenje vizije pakla iz prvog dijela tajne i Marijinu poruku te ih povezao s biblijsko-teološkim tumačenjem pakla i njegova postojanja. Zaključio je da su ukazanja u Fatimi u konačnici poruke nade, milosrđa i utjehe za cijelu Crkvu, da zadnju riječ nema zlo nego srce otvoreno Bogu i očišćeno od Boga. To je poruka uronjena u dramu čovjekove egzistencije te kao baklja osvjetljuje put ljudskim stranputicama i nadanjima.

Damir Stojić u izlaganju „Jesmo li se suočili sa zabludama Rusije?” usredotočio se na komunizam, koji ima dublje korijene i daleko šire posljedice od samo propalog političko-ekonomskog sustava. Kazao je kako je već Engels tražio ukidanje obitelji i ukidanje spolnih razlika te započeo seksualnu revoluciju. Pod „zabludama iz Rusije” koje spominje Marija, podrazumijeva napad na spolnu komplementarnost koja se i danas na različitim razinama i područjima provodi. Naveo je nekoliko pothvata iz društvenog i političkog života glede promocije seksualne revolucije, koje su koincidirale s datumom atentata na Ivana Pavla II., velikog pobornika komplementarnosti muškarca i žene stvorenih na sliku Božju. Na temelju slike iz Knjige Otkrivenja o Babilonskoj bludnici te Kristovoj pobjedi, zaključio je da smo se suočili za zabludama Rusije, ali još ne na dostatan način.

Na okruglom stolu, koji je moderirao Vice Batarel, predavači su na konkretnim primjerima promišljali o današnjoj važnosti fatimske poruke obraćenja i pokore, molitve krunice, govora o paklu kao upozorenju o mogućem završetku ljudi te o konačnoj pobjedi Božjega Kraljevstva.

U Samoboru proslavljeno Abrahamovo

Samobor, 15.10.2017. (IKA) - Grkokatolička zajednica u Samoboru U nedjelju proslavila je 15. listopada blagdan Praoca vjere Abrahama. Svečanu svetu liturgiju predslavio je stavrofor Milan Vranešić u zajedništvu s grkokatoličkim i rimokatoličkim svećenicima. Okupljenim vjernicima prigodnu propovijed izrekao je mladomisnik fra Marijan Vidović, koji i sam po ocu potječe iz samoborske odnosno žumberačke grkokatoličke zajednice. U homiliji osvrnuo se na abrahamovsku vjeru koja uvijek iznova potiče svakoga na promišljanje o odnosu Boga i čovjeka. Slijedimo li primjer Abrahama zasigurno nećemo duhovno lutati ovim svijetom, već će naša zvijezda vodilja uvijek i jasno pokazivati put prema svome Stvoritelju, a to nam je svima danas najpotrebnije, među ostalim istaknuo je fra Marijan. Na kraju svete liturgije mjesni župnik uručio je mladomisniku ikonu Bogorodice, dar samoborske zajednice te mu poželio obilje Božjeg blagoslova u radu na njivi Gospodnjoj. Po završetku liturgijskog slavlja vjernici su u crkvi prisustvovali koncertu ansambla za ranu glazbu Otium. Svečanoj proslavi Abrahamova oko bratskog stola tradicionalno su se pridružili i svećenici Samoborskoga dekanata te postulanti Franjevačkog samostana iz Samobora.

150. obljetnica izgradnje grofovske kapele, danas župne crkve, u Pribislavcu

Pribislavec, 15.10.2017. (IKA) - U župi sv. Florijana u Pribislavcu varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 15. listopada misu u povodu 150. obljetnice dovršetka gradnje i blagoslova kapele, današnje župne crkve. Kapelu je, naime, dao sagraditi grof Juraj Feštetić još 1867. godine. Obnovljena je od 2000. do 2005., a 16. listopada 2005. posvećena je kao župna crkva, budući da je ta mlada međimurska župa utemeljena 2000. godine. Na slavlju su se uz velik broj vjernika Pribislavca i okolnih mjesta, okupili svećenici iz Čakovečkoga dekanata te domaći sin o. Rikard Patafta, franjevac u krapinskom samostanu. Na početku mise sve ih je srdačno pozdravio domaći župnik Tomislav Kos.

U propovijedi biskup je govorio „o domu koji gotovo svi imamo, ali i o onom našem drugom domu - crkvi - u kojoj se nedjeljom sabiremo”. „U tom domu nas sabire živi Isus po svome Duhu. On je rekao da će uvijek biti s nama i da će nas Njegov duh okupljati i oživljavati. Ovaj dom je blagoslovljen prije 150 godina. Da su grofovi znali da će za 150 godina ovdje biti mnogo više ljudi, možda bi nam napravili malo veću kuću. No, nije najvažnija udobnost koju čovjek osjeća, već svijest 'ja sam sada u svojoj kući, Isusovoj kući'. Slušali smo odlomak svetog evanđelja koji nam govori o Isusovoj prisposobi o gospodaru i ženidbi njegova sina na koju nitko nije došao. Zamislite kako bi teško bilo onome tko pripremi svadbu da mu se baš nitko ne odazove. Ovo gdje se mi sada nalazimo je svadbena dvorana. Isus nas, naime, također poziva na jednu gozbu, gozbu ljubavi gdje nam Sin Božji progovara i gdje želi biti s nama. Zato uvijek slušamo Kristovu riječ. I ta Riječ nije za nas neka prošlost, nešto što se već dogodilo, nego se uvijek moramo pitati - što ona nama danas govori. Je li to poziv i nama danas? Odgovor je naravno - da! To je poziv da se iz svojih domova saberemo i dođemo u Božji dom. Kada čovjek otpuete od svog doma, često se čuje izreka, 'svugdje je lijepo, ali doma je najljepše'. Upravo tako bi se mi morali osjećati kada se nedjeljom ne okupljamo u kući Oca Nebeskoga. Osjećamo kako ovdje nešto dobivamo”, poručio je biskup Mrzljak.

Kao što nam je potreban onaj kruh svagdašnji na kojem Bogu zahvaljujemo, mi kršćani ćemo prepoznati Božju dobrotu već u tome što nas je stvorio, što nam je dao život, sposobnosti i znanja da bismo mogli doći do tog kruha svagdašnjeg, istaknuo je biskup Mrzljak.

„Prepoznat ćemo Boga i Njegovu dobrotu u svakom cvijetu, svakoj biljci i svakom plodu kojeg nam zemlja daje. Kruh i vino u Crkvi će postati nešto više, nešto važnije. Možemo slušati o raznim događajima u svijetu. Ljudi se svadaju i ubijaju. No, mi smo pozvani biti drukčiji i bolji. O tome možemo učiti ovdje. Ove godine spominjemo se 100. obljetnice ukazanja Blažene Djevice Marije u Fatimi. Bilo je to za vrijeme velikog I. svjetskog rata kada su mnogi ljudi stradavali. U tim trenucima dolazi Marija koja se preko troje djece prikazuje i poručuje ljudima što treba činiti: 'Dođite do moga sina, molite se i molite krunicu, činite pokoru i zlo se može zaustaviti'. Molitva nije samo molba za nešto, nego u prvom redu klanjanje Bogu kada mu zahvaljujemo i preporučujemo mu se da među nama vlada mir i dobrota. I kada živimo malo skromnije važno je da bude mira, međusobnog razumijevanja, poštenja i ljubavi”, rekao je u homiliji varaždinski biskup.

Nakon pričesti, župnik župe sv. Nikole biskupa iz Novog Sela na Dravi mr. Josip Janković pročitao je i otpjevao svoju pjesmu koju je napisao i posvetio za 150. obljetnicu izgradnje kapele u Pribislavcu. Vlč. Kos i mons. Mrzljak potom su dodijelili zahvalnice istaknutim mještanima, a znak pažnje je od župljana dobio i sam biskup. Zahvalnice su

primili Valent i Anika Janeš, zatim bivša i sadašnja zvonarka, Marija Holc i Marija Varga, orguljaš Ivan Hajdarović, redovnica Zorislava Pintarić, rodom iz Pribislavca koja danas živi i djeluje u samostanu u Splitu, a koja je za ovu prigodnu napravila svećeničku misnicu, te Općina Pribislavec u čije je ime zahvalnicu primila načelnica Višnja Ivačić. Slavlje je uvećao župni pjevački zbor.

Priopćenje Caritasa Zagrebačke nadbiskupije o završnoj večeri HRT-ovog humanitarnog tjedna „Uz nas niste sami“

Za akciju Caritasa Zagrebačke nadbiskupije „Da život imaju“ prikupljeno 850.000 kuna - Akcija traje do kraja godine te je humanitarni telefonski broj 060 9001 i dalje otvoren

Zagreb, 15.10.2017. (IKA) - U završnoj emisiji humanitarnog tjedna HRT-ovog projekta „Uz nas niste sami“ -u kojem su se prikupljala sredstva za akciju Caritasa Zagrebačke nadbiskupije „Da život imaju“ - prikupljeno je 850.000 kuna. No, akcija traje do kraja godine te je humanitarni telefonski broj 060 9001 i dalje otvoren.

Cilj humanitarne akcije je mladima bez roditeljske skrbi osigurati stanovanje, kao prijelazni period iz života u domu u samostalan život, budući da nakon punoljetnosti domove moraju napustiti. Također, akcijom se želi omogućiti stanovanje i siromašnim studentima koji to pravo nisu ostvarili u studentskim domovima. Stoga je za njihov smještaj Caritas Zagrebačke nadbiskupije pokrenuo akciju izgradnje stambene zgrade.

Ravnateljica Caritasa Zagrebačke nadbiskupije s. Jelena Lončar istaknula je da je zahvalna Hrvatskoj radioteleviziji na pomoći u ovoj akciji. „Vrijednost je objekta 8,7 milijuna kuna, a nedostajalo nam još oko 2,6 milijuna kuna te sam zadovoljna sredstvima koja su prikupljena večeras“, kazala je s. Jelena Lončar. Ujedno je zahvalila svima koji su na bilo koji način pomogli humanitarnu akciju „Da život imaju“. Tehnički direktor VMD grupe Branimir Stručić tijekom večeri uručio je ček od 200.000 kuna.

Među visokim uzvanicima koji su se javljali na telefone bili su premijer Andrej Plenković, zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, potpredsjednici Hrvatskog sabora Željko Rainer, Milijan Brkić i Furio Radin, ministri Davor Božinović, Damir Krstičević, Nada Murganić, Nina Obuljen Koržinek, Dražen Bošnjaković, Marija Pejčinović Burić, Milan Kujundžić, Tomislav Čorić, Marko Pavić, Blaženka Divjak, saborski zastupnici, osobe iz javnog života, te brojni bivši i sadašnji korisnici Caritasovih domova. Među poznatim glazbenicima koji su nastupili na koncertu bili su Matija Dedić, Marko Tolja, Mia Dimšić, Damir Kedžo i Zsa Zsa, Saša Lozar, Ruža Janjiš, Dino Petrić i Angie uz pratnju Jazz orkestra HRT-a pod ravnanjem Andreasa Marinella.

Kuća za mlade bez odgovarajuće roditeljske skrbi gradi se na adresi Selska cesta 165 u Zagrebu. Trebala bi biti završena do kraja 2018. i osigurati smještaj za 31 korisnika. Vrijednost radova rušenja stare zgrade i izgradnje novog objekta iznosi 8,7 milijuna kuna, a 30% troškova snosit će Zagrebačka nadbiskupija.

U domovima se nalazi oko 800 djece i mladih jer nemaju odgovarajuću roditeljsku skrb. Veliki problem je što nakon 18. godine, a u slučaju daljnega školovanja najkasnije do 21. godine, moraju napustiti dom i početi samostalan život. U Hrvatskoj svake godine oko 60 mladih iz dječjih domova i ne zna kako dalje, a Caritasove kuće svake ih godine napušta desetak. Akcija „Da život imaju“ održava se pod visokim pokroviteljstvom predsjednice Republike Kolinde Grabar-Kitarović, a medijski pokrovitelji su HRT i Večernji list.

Župa sv. Trojice na Poljudu proslavila 50. obljetnicu

Split, 15.10.2017. (IKA) - Župa sv. Trojice na splitskom Poljudu proslavila je 50. obljetnicu postojanja središnjim misnim slavljem koje je u samostanskoj i župnoj crkvi Sv. Marije od Milosti u nedjelju 15. listopada predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. U koncelebraciji bilo je nekoliko svećenika, nekadašnjih župnika župe na Poljudu i sadašnji župnik fra Tomislav Hrstić. Pjevanje je predvodio vokalno-instrumentalni sastav „Abba“ pod vodstvom Ante Poljaka i mješoviti župni zbor pod ravnanjem s. Lidije Čotić. Riječ pozdrava nadbiskupu na početku mise uputila je župljanka Ružica Mikačić. Nadbiskup je zahvalio na dobrodošlici te je naglasio kako je ovo euharistijsko slavlje malo posebnije jer obilježavamo 50 godina župe na Poljudu koja je uvelike promijenila izgled od samih početaka. Prisjetio se kako je nekoć veliki vinograd vodio do samostanske crkve te je bila močvara i blato.

U propovijedi nadbiskup Barišić govorio je o zajedništvu koje vlada u Presvetom Trojstvu te koje se treba oslikavati i u našim odnosima. „Bog nije samac nego zajedništvo Oca, Sina i Duha Svetoga u ljubavi. Svoju ljubav želi dijeliti s čovjekom kojega je stvorio iz ljubavi i pozvao ga na dioništvo te ljubavi. Okupljeni na misi u crkvi sudionici smo njegove gozbe ljubavi“, kazao je nadbiskup. Bog je čovjeka stvorio da bude radostan i sretan, međutim, on vrlo često traži sreću na pogrešnom mjestu. Zatvara se u svoju sebičnost i egoističnost te zaboravlja temeljni Božji poziv na ljubav, prijateljstvo i zajedništvo. Ide na slavlje da bi doživio sreću, umjesto da bi očitovao svoju sreću drugima i time ih usrećio. Za slavlje Gospodin nam je „skrojio“ ruho po mjeri, kako veli Poslanica Kološanima: „Zaodjenite se dakle - kao izabranici Božji, sveti i ljubljani - u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega - ljubav! To je sveza savršenstva.“ Na kraju propovijedi nadbiskup je pozvao nazočne da budu pozorniji prema toj Ljubavi koja im se daje i koja im dolazi u susret, da joj pripreme dom tako što će paziti i na svoju „garderobu“, na ono u što se odijevaju. Čestitavši im 50. obljetnicu župe, pozvao ih je da „ovo slavlje bude zajedničko, ali i osobno, obiteljsko.“

Prigodnu riječ na kraju misnoga slavlja uputio je župnik fra Tomislav Hrstić, podsjetivši na same početke župe Sv. Trojice koju je 1967. osnovao nadbiskup Frane Franić. Povjerio ju je franjevcima zadarske provincije sv. Jeronima, koji od sredine 15. stoljeća na Poljudu imaju svoj samostan. Prvi župnik novoosnovane župe bio je fra Hinko Balajić. Područje župe obuhvaća Poljud, Loru i dio Skalica. Navedeni dijelovi grada počeli su se masovnije naseljavati, izuzevši Poljud, poslije II. svjetskog rata. Ime Poljud dolazi od latinske riječi paludes - močvare, jer je taj kraj sve do šezdesetih godina 20. stoljeća obilovao vodom i močvarama. Župa je dobila naslov po starohrvatskoj crkvi Svete Trojice, ili Svetog Trojstva, iz 9. stoljeća, koja se u toj župi nalazi. Istaknuo je da je nažalost još uvijek zapušten okoliš oko crkve Sv. Trojice, toga važnoga spomenika grada Splita. Župa danas ima oko 6000 stanovnika, a 800 obitelji za Božić prima župnika na blagoslov. Godišnje ima oko 150 krštenja, oko 120 vjenčanja, po 40-ak prvopričesnika i krizmanika te oko 30-ak sprovoda u župi u kojoj su aktivne brojne zajednice. Na Poljudu kao katehisticke djeluju Školske sestre Franjevke. Župa se za proslavu pripremala trodnevnicom koju je predvodio fra Ante Vučković, a za sve nazočne nakon misnog slavlja pripremljen je domjenak u klausturu samostana u kojemu sada ima osam franjevac, gvardijan je fra Ante Bilokapić, a župni vikar fra Frano Delić.

Dakonsko ređenje u sisačkoj katedrali

Biskup Košić predvodio svečano misno slavlje tijekom kojeg je red đakonata primio Hrvoje Zovko

Sisak, 15.10.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u nedjelju 15. listopada u sisačkoj katedrali svečano misno slavlje tijekom kojeg je red đakonata primio svećenički kandidat Hrvoje Zovko iz katedralne župe Uzvišenja sv. Križa u Sisku. U koncelebraciji bili su generalni vikar biskupije mons. Marko Cvitkušić, katedralni župnik preč. Marko Karača, rektor Nadbiskupijskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. Anđelko Košćak, prefekt NBS-a dr. Mislav Kutleša i drugi svećenici, a katedralu su u potpunosti ispunili brojni župljani, rodbina i prijatelji ređenika.

U homiliji obračavajući se ređeniku biskup je rekao kako je danas lijep dan za sve nas! Dan „što ga učini Gospodin" (Ps 118), ne samo tek po toplom listopadskom suncu, nego još više po darovanoj nam milosti. „Ipak tebi, dragi Hrvoje, Bog daje najviše milosti danas po sakramentu reda đakonata koji ti se daje po mojim rukama i po molitvi Crkve. No, raduje se i naša sisačka Crkva jer se tako obogaćuje u svojem sakramentalnom svećeništvu prvog stupnja koji ti primaš".

Govoreći o pročitanoj Božjoj riječi, biskup je podsjetio na prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije gdje smo čuli kako Gospodin priprema na svojoj svetoj gori gozbu, na koju zove sve narode kojima će otrti svaku suzu i skinuti sramotu te će svi u onaj dan govoriti: „Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasm'o, on nas je spasio; ovo je Gospodin u koga se uzdasm'o! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu, jer ruka Gospodnja na ovoj gori počiva!", istaknuvši kako je ta gora i taj dan kada će se to dogoditi upravo danas, ovdje u Sisku. „Naime, Gospodin nas je sve sabrao na ovu svoju euharistijsku gozbu na kojoj nas hrani sami sobom i tješi nas u svakoj našoj nevolji te nam daruje spasenje. No, za tu svoju gozbu Gospodin treba pomoćnike, treba služitelje - biskupe, svećenike i đakone. I upravo se pod ovom svetom gozбом događa uvođenje u službu đakona našeg brata Hrvoja. On će biti 'služitelj kod stola', kako su na početku u prvoj Crkvi definirali službu đakona. A taj stol je i stol na kojem blaguju naše obitelji – pa je zato od početka đakonska služba zapravo karitativna djelatnost, služenje siromašnima i rubnima u našim zajednicama, ali je to i euharistijski stol kod kojega đakon služi biskupu i svećenicima da bi se s tog stoga hranila naša duša samim Kristom u liku kruha i vina. Zato zaista imamo razloga i mi danas reći: 'Kličimo i veselimo se spasenju Božjemu, jer ruka Gospodnja na ovom mjestu počiva'".

Osvrnuvši se na pročitano Evanđelje po Mateju koje govori o svadbenoj gozbi koju kralj priređuje svom sinu, biskup je rekao kako je tako još uvijek i danas, mnogi pozvani ne odazvaše se. „Okupljeni smo na nedjeljnu Euharistiju, gozbu Sina Božjega Isusa Krista, našega Gospodina. Pa makar je tako uzvišena gozba, na koju smo osobno svi koji smo kršteni pozvani, mnogi se ne odazivaju. A slika čovjeka koji je ušao u svadbenu dvoranu ali bez svadbenog ruha te je zbog toga bio izbačen, govori nam isto što i posljednje Isusove riječi: 'Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih'. I ne samo da je na Euharistiju mnogo zvanih, a malo izabranih, nego je tako i u duhovnom pozivu. Gospodin neprestano zove, ali se svi ne odazivaju. Ti si se, Hrvoje, odazvao. Ja ti želim da budeš svjestan uzvišenosti poziva ali i obveza koje primaš. A to je da se i sam odazoveš, ali i da druge pozivaš na gozbu Gospodnju. U svojstvu sudionika kojeg je sam Krista pozvao i ti si dužan bdjeti nad time da uvijek na Euharistiju i u svojem đakonskom zvanju imaš 'svadbeno ruho' tj. da živiš u milosti Gospodnjoj, da se trudiš da se neprestano ispravljáš i obračaš, da budeš Božji prijatelj

i da Gospodina slušaš i u život provodiš njegove riječi. S druge pak strane tvoj se poziv ovim svetim sakramentom koji danas primaš proširuje i na obvezu da svojoj braći i sestrama budeš pozivatelj, da i njih dovedeš Isusu, da i oni radosno sudjeluju u zajedništvu onih koji Krista slave svojim životom i osobito Euharistijom", ustvrdio je biskup te na kraju poručio ređeniku još nekoliko rečenica ohrabrenja, a koje je napisao bl. kardinal Alojzije Stepinac iz zatočeništva u Krašiću 1954. godine u pismu poslanom svećenicima okupljenima na duhovnoj obnovi u svetištu MB Remetske. Misno slavlje animirao je Biskupijski zbor pod ravnanjem i uz orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice.

Proslavljena svetkovina sv. Terezije Avilske u Stepinčevu Karmelu

Zagreb, 15.10.2017. (IKA) - „Slavimo ženu koja nam je u Crkvi pokazala što znači Boga nositi u sebi i nositi ga drugima. Da to možemo, moramo Bogu otvoriti svoje srce, moramo tražiti Božju mudrost o kojoj nam govori prvo čitanje svetkovine sv. Terezije Avilske. Božja mudrost nije naša mudrost. Božju mudrost je Terezija otkrila putem svetosti. Svetac je čovjek koji živi s Bogom i za Boga u svemu što se događa," rekao je predvođeci misu u nedjelju 15. listopada u Stepinčevu Karmelu don Stjepan Bolkovac, SDB, ravnatelj salezijanaca na zagrebačkoj Knežiji. Uz njega su bili koncelebrirant don Danijel Vidović, SDB, čitači: Tomislav Skender i Karmela Matijević, te ministrantica djevojčica Marija Marić, dok su o. Ivan Magdić, SMM, i don Božo Grbeša, SDB, ispovijedali hodočasnike. Misno slavlje animirale su karmelićanke pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, a vjernici su im se pridružili.

U homiliji don Bolkovac je konkretizirao Božju mudrost u Terezijinu životu, a to je Isus Krist, kao i njezinu svetost, koja je bila u realnosti svakidašnjice, a ne u izvanrednostima života. Tako je istaknuo da je Terezija susrela Boga i u loncima; jer kad radimo i kad smo u volji Božjoj, to je svetost, te da je znala razlikovati ljudsku mudrost koja uvijek ima neki svoj interes, od Božje mudrosti koja gleda da meni i drugima bude dobro. Takva mudrost čini osobu spremnom da vrši volju Božju koju nam otkriva Duh Sveti, kako govori drugo misno čitanje, a koje možemo čuti ušima svoje duše u molitvi, kako je to činila sv. Terezija Avilska, naučiteljica Crkve. Duh Sveti nam otkriva put svetosti, koji postaje naša svakodnevna zadaća, a na koji nas potiče svojom mudrošću sv. Terezija, duhovna majka i obnoviteljica karmelskog Reda na čijem se životu, molitvi i djelima nadahnjujemo, rekao je o. Bolkovac, zaželjevši štovateljima sv. Terezije Avilske da i njihova srca budu poput Terezijinog otvorena Bogu, njegovoj mudrosti i njegovu životu, te da njihov život bude hodočašće u nebo.

Prije svečanog blagoslova o. Bolkovac i vjernici čestitali su karmelićankama njihovu svetkovinu, a nakon mise preporučili su svoje nakane u njihove molitve i ojačali svoju vjeru na Terezijinju vjeri, kao i na Božjoj riječi i euharistiji. Večernju misu, kojoj je prethodila Večernja Časoslova i Slavna otajstva krunice, predvodio je o. Srećko Rimac, provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa, uz koncelebraciju vlč. dr. Vlade Mikšića, župnog vikara i supsidijara Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu i u župi BDM Snježne, te vlč. Vjekoslava Pavlovića, upravitelja župe sv. Benedikta u Blaškovcu, bogoslova Dominika Štefulića, OP, i ministranta dječaka Luke, dok su vlč. Željko Nestić, župni vikar u Ivanjoj Reki i Jelkovcu, te o. Ivan Tomić, OP, iz Zagreba, ispovijedali hodočasnike. Studentica Dora Nestić čitala je misna čitanja.

Govoreći o Terezijinu iskustvu živoga Boga u duši, Kristova čovječstva, provincijal je spomenuo da je „Krist jedini posrednik po kojemu dolazimo do Boga Oca, kako uči sv. Terezija". Ona nam je veliki orijentir u duhovnom životu, osobito na području molitve. Terezija nas uči kako razgovarati s Isusom Kristom kao s prijateljem i kako doći do sjedinjenja s Presvetim Trojstvom, osobito po poniznosti, ljubavi i nenavezanosti. Jednako tako, mali čini poniznosti vredniji su od Terezijinih mističnih iskustava, misao je naučiteljice Crkve, a spomenuo ju je propovjednik i pozvao vjernike na čitanje Terezijinih djela kako bi našli odgovore za svoj duhovni i molitveni život.

Terezija Avilska obnovila je Karmelski red koji je bio u krizi. Bog joj je dao mudrost da obnovi Karmel. Terezija ističe za novi život u obnovljenom Karmelu: molitvu, zauzeti rad na sebi, kreposti i radikalni život po zavjetima u skrovitosti i šutnji. Ona nam je bliska, slična nama, ali je i nebeska. Ona nas poziva na savršenu ljubav i vodi nas do Krista, rekao je, između ostalog, provincijal i zaželio hodočasnici da ih Duh Sveti vodi nebeskim stazama kako bi sa sv. Terezijom mogli slaviti Presveto Trojstvo.

Misno slavlje animirao je mješoviti zbor Nacionalnog svetišta sv. Josipa i župe BDM Snježne iz Karlovca pod ravnanjem s. Blandine Rakarić, kojemu su se pridružili hodočasnici, osobito Karlovčani, a došli su tradicionalno iz Josipova svetišta k sv. Tereziji Avilskoj da bi joj zahvalili za sve što je učinila za sv. Josipa podižući mu u čast samostane i preporučili se njezinu daljnjem zagovoru i zaštiti.

Srdačne riječi zahvale dragom Bogu za dar sv. Terezije Avilske uputio je provincijal, kao i zahvalu hodočasnici i čestitke redovnicama.

Za svetkovinu sv. Terezije Avilske karmelićanke su se pripremale devetnicom molitava, meditacija i pjesama, te misnim slavljem i Večernjom Časoslova.

Održan 60. planinarski križni put

Samobor, 15.10.2017. (IKA) - Planinarska bratovština Sv. Bernarda i Udruga Ekossperitus iz Samobora organizirale su 14. i 15. listopada šezdeseti planinarski križni put (PKP). Oko 500 sudionika, hodajući dva dana za križem, okupani jesenskim suncem i šarenilom, obilježili su 30 godina postojanja te pobožnosti. PKP se održao u Samoborskom gorju, gdje je u rujnu 1987. godine sve započelo, na poticaj zajednice mladih koja se u to vrijeme okupljala u župi sv. Anastazije u Samoboru.

Ujedinjeni oko gesla „Mir započinje osmjehom!" (sv. Majka Terezija), sudionici su hodali na dvije trase, da bi se u nedjelju predvečer svi susreli na 13. postaji kod kapele Sv. Mihalja u Samoboru.

Trasa Bratovštine započela je u subotu ujutro u župi Presvetoga Trojstva u Svetoj Nedelji. Uz pomoć Grada Svete Nedelje, sudionike je dočekao bogat doručak, a zamjenica gradonačelnika Marija Hršak i sama nekadašnja sudionica ovih pohoda, pozdravila ih je i posvjedočila o svojim iskustvima PKP-a. Nakon izmoljene prve postaje, započeo je dvodnevni hod preko Marije Gorice, Molvica, u kojima su mještani pripremili iznenađenje – obilatu okrepu, Pavučnjaka, Petkovog Brega i Podgrađa do Svetog Martina pod Okićem. Župljani, predvođeni župnikom Sinišom Hegeđušićem pripremili su bogatu dobrodošlicu. Noćenje je bilo organizirano u OŠ „Mihael Šilobod" te večernji program u župnoj crkvi Sv. Martina. Katehezu i misu predvodio je župnik iz Velikog Trgovišća Josip Čulig. Vođen mislima, životom i djelom sv. Majke Terezije, podsjetio je mlade kako je važno tražiti i nositi mir u sebi, širiti radost s osmjehom na licu, ali i biti ponizan pred

Bogom i bližnjima. Nakon mise uslijedilo je cjelonoćno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

U nedjelju ujutro hodu su se priključili novi sudionici, a posebnu radost unijeli su roditelji – nekadašnji sudionici križnih putova, koji su došli sa svojom djecom i tako posvjedočili kako se ova pobožnost prenosi na nove generacije. Put se nastavio prema Klakama, Kotarima, Manjoj Vasi, gdje su se sudionici, zahvaljujući marljivim župljanima župe Kotari, okrijepili u Botaničkom vrtu obitelji Suban. Dalje se krenulo u Rude te preko Palačnika u Samobor.

Udruga Ekossperitus započela je svoj hod u vinogradima iznad sela Podvrh u župi sv. Ivana Krstitelja u Lugu Samoborskom. Više od 300 sudionika molilo je prvu postaju pred kapelicom Sv. Josipa koju su 2001. godine podigli sudionici planinarskih križnih putova. Domaćini su bili Anica i Josip Blažević koji su pripremili čaj za okrepu na početku puta. Trasa puta išla je preko sela Otruševac, Vrhovčak, Palačnika da bi na kraju dana stigli u župu Rude na noćenje i bogati katehetsko-euharistijski program. Svoje svjedočanstvo prije euharistije izrekao je Radovan Librić koji proteklih trideset godina Planinarskoga križnog puta je jedini sudionik prvoga križnog puta sada već davne 1987. godine, a aktivno je hodač svih pohoda proteklih godina. Radovan je jedini sudionik koji još uvijek hoda neprekidno dionice puta posljednjih trideset godina. Misu je predvodio vlč. Duje Kurtović, česti sudionik pohoda, a u homiliji istaknuo je da je Planinarski križni put gozba Krista Živoga. Nakon mise izložen je Presveti Oltarski Sakrament koji su mladi sudionici mogli počastiti kroz klanjanje i molitvu.

Domaćini su bili župljani župe Rude predvođeni župnikom Darkom Banfićem koji su sudionike dočekali s okrepom i pripremili doručak u nedjelju ujutro. Nedjeljna dionica puta išla je kroz Veliki dol, Mali i Veliki Lipovec do Cerine gdje su članovi udruge Ekossperitus pripremili gulaš za ručak. Sudionici su bili počašćeni kolačima koje su ispekle žene Društva sv. Izidora Seljaka. Mladi su započeli na Cerini veliki projekt gradnje pustinjačke nastambe u koju će mladi i oni stariji moći dolaziti na duhovne obnove, skupivši svoj prilog u novcu za taj projekt.

Dionicu puta udruge Ekossperitus hodali su brojni roditelji sa svojom djecom, nešto stariji sudionici i mnoštvo mladih iz različitih župa. Nakon Cerine put se nastavio kroz Smerovišće, Slani Dol i Gradišće do Samobora i kapele Sv. Mihalja, odakle je navečer preko Vungrinščaka krenula procesija sa svim sudionicima, zaustavila se kod nedavno uređene kapele Majke Božje Lurdske te nastavila preko Trga Kralja Tomislava do župne crkve Sv. Anastazije.

Tu je završno euharistijsko slavlje predvodio zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u zajedništvu s više svećenika, koji su s mladima dijelili hod za križem protekla dva dana. U uvodnoj riječi istaknuo je važnost te pobožnosti, koja je kroz proteklih 30 godina donijela mnogo plodova među mladima, ali i onima koji su ih samo promatrali i gledali kako prolaze njihovim mjestima. U propovijedi je, tumačeći ulomak Matejeva evanđelja, istaknuo kako je „naša svečana haljina, kojom ulazimo u zajednicu ljubavi i mira, haljina koju smo primili na krštenju. Mi ju tijekom života uprljamo, no Bog nam je darovao ispovijed da ju očistimo i euharistiju da se po njoj jačamo. Bog nam sve daje, naše je samo da prihvatimo". Na kraju euharistijskog slavlja riječi zahvale izrekli su Ivana Babić u ime Planinarske bratovštine Sv. Bernarda te Radovan Librić u ime Udruge Ekossperitus.

Nakon mise ispred crkve se nastavila pjesma u zajedništvu s domaćim župljanima i župnikom preč. Davorom Štuljanom.

Misa za početak akademske godine u Dubrovniku

Bila je to i zahvalna misa međunarodnoga volonterskog projekta „72 sata bez kompromisa“

Dubrovnik, 15.10.2017. (IKA) - Misa za početak nove akademske godine slavljenja je u nedjelju 15. listopada u crkvi Sv. Mihajla u Lapadu u Dubrovniku, a bila je ujedno zahvalna misa međunarodnog volonterskog projekta „72 sata bez kompromisa“ koji se proteklih dana održavao i u Dubrovniku i u kojem je sudjelovalo 140 volontera u 10 akcija.

Misno slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. Svaka euharistija je, biblijski rečeno, „svadba“ na koju su ove večeri, uz one koji se redovito na njoj okupljaju, došli i oni koji se redovito ne okupljaju na ovom župnom slavlju. No, mnogi nisu došli, rekao je biskup u propovijedi i dodao kako se obično smatra da ne treba govoriti o onima koji nisu nazočni, ali evanđelje upućuje „da bismo trebali misliti o njima i pitati se zašto ih nema“. Na temelju čitanja biskup je ponudio dva odgovora: jedni su imali važnijih stvari, odnosno smatraju da je ono što oni rade važnije od ovog jednosatnog slavlja zajedništva s Gospodinom i braćom i sestrama u euharistijskom slavlju, dok drugi smatraju da im je ovo nepotrebno, da je ono što Gospodin nudi nešto što im želi oduzeti slobodu, radost. Današnja liturgija im kaže da nisu u pravu, nastavio je biskup, da je susret s njim gozba, nešto radosno, poziva ih klicati s Gospodinom. Primijetio je da oni koji ne dolaze možda imaju dojam da im dolasci na misu žele oduzeti radost jer mi ne znamo živjeti radost susreta s Gospodinom, ne znamo tu radost prenijeti u svoj tjedan i međusobne odnose. Zato možda oni ne prepoznaju tu radost i zato možda zaziru od tog susreta s Gospodinom u euharistijskom slavlju. Vraćajući se na one koji su se odazvali, a to su među ostalim i studenti sa svih strana, biskup je postavio pitanje nedostatka svadbenog ruha, koje spominje evanđeoski ulomak. Protumačio je da je to možda grijeh, ali još više je to nedostatak toga našega biti radosni kršćani. Tu svoju radost biti ovdje s Gospodinom, biti humani prema drugima, ne prenosimo iz ovog nedjeljnog euharistijskog slavlja u svakodnevni život jer nismo „zaodjenuti Gospodinom“. Ovo naše okupljanje na početku akademske godine ima smisla ako smo spremni sebe „zaodjenuti Gospodinom“, ako smo spremni to prenijeti u svoj način razmišljanja, stil izražavanja, unijeti u djelatnu ljubav koju smo kao kršćani pozvani živjeti u različitim životnim okolnostima nakon euharistijskih slavlja, nakon volontiranja u projektu „72 sata bez kompromisa“, rekao je biskup.

Govoreći o Duhu Svetom na početku akademske godine, biskup Uzinić istaknuo je kako Duh Sveti umnaža čovjekovu sposobnost shvaćanja, poboljšava sposobnost htijenja i osposobljuje ga za djelatnu ljubav. S Duhom Svetim Bog postaje blizu, s Duhom Svetim Krist nije prošlost on postaje dio sadašnjosti, on postaje tvoj suputnik, evanđelje postaje živa riječ koja dotiče srca i moždine, autoritet više nije snaga i sila nego služenje, misija koju imamo kao kršćani nije propaganda nego životno poslanje i svjedočenje, a ovo što slavimo nije samo sjećanje na prošlost nego posadašnjene, jer Isus Krist stvarno ponovno umire na našem oltaru i živ nam se daje u euharistijskom kruhu. I onda naše djelovanje nakon toga nije ropski moral nego nužnost bez koje se ne može kvalitetno biti to što jesmo i pravilno odgovoriti svom pozivu, zaodjenuti se Isusom Kristom, živjeti i širiti ljubav oko sebe, istaknuo je biskup.

Riječi pozdrava rektoru, profesorima i studentima sveučilišta na početku mise uputio je novi studentski kapelan mr. don Marinko Šljivić. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor mladih.

Svetkovina sv. Terezije Avilske u požeškoj katedrali

Požega, 15.10.2017. (IKA) - Na svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške katedrale, 15. listopada, svečano misno slavlje u stolnoj crkvi predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s Marinom Srakićem, umirovljenim đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom, srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem, kanonicima požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra na čelu s prepoštom i katedralnim župnikom Ivicom Žuljevićem, svećenicima grada Požege, svećenicima Katedralnog dekanata i svećenicima djelatnim u središnjim biskupijskim ustanovama, predvođenima generalnim vikarom Josipom Krpeljevićem. Slavlje je započelo procesijom s moćnikom sv. Terezije iz crkve Sv. Lovre, u kojoj su među brojnim vjernicima sudjelovali učenici i nastavnici požeške Katoličke osnovne škole i požeške Katoličke gimnazije, kojoj je sv. Terezija zaštitnica, članovi požeških povijesnih postrojbi, predstavnici braniteljskih, građanskih i crkvenih udruga, predstavnici Hrvatske vojske i policije te vjernici u narodnim nošnjama.

Na početku misnog slavlja biskup Škvorčević podsjetio je da je prije dvadeset godina sv. Ivan Pavao II. utemeljio Požešku biskupiju i požešku crkvu Sv. Terezije uzdigao na dostojanstvo katedrale. U radosti slavlja sv. Terezije pozdravio je napose nadbiskupa Marina i biskupa Đuru, svećenike, đakone, redovnike i redovnice, aspirante i sve one koji su s raspoloženim srcem došli na ovu svečanost u čast svete Zaštitnice. Uputio je čestitku biskupijskim vjernicima prigodom svetkovine zaštitnice njihove katedrale, župljanima župe sv. Terezije Avilske svetkovinu njihove župne zaštitnice, a svim građanima grada Požege na čelu s nazočnim gradonačelnikom svetkovinu zaštitnice Grada. Pozvao je sudionike slavlja da se po primjeru i zagovoru sv. Terezije otvore Isusu Kristu kako bi i ovom prigodom iskusili snagu njegove pobjede nad smrću i postali zajedničarima vječnoga života kojeg je ona u svom mističnom zanosu već ovdje na zemlji bila dionicom.

U homiliji biskup Škvorčević ustvrdio je kako je ovaj dan lijep zbog sunčanog vremena, ali i zbog toga što su mnogobrojni vjernici grada Požege na ovo slavlje donijeli svoje lijepo vjerničko srce koje svjedoči da voli Boga. Pozdravio je nazočnu djecu, među njima napose učenike požeške Katoličke osnovne škole, poručivši im kako ih je lijepo vidjeti u školi, a još ljepše u katedrali. Osobiti pozdrav uputio je njihovim majkama i očevima, onima koji su došli s malom djecom na rukama, podsjetivši ih na roditeljsko dostojanstvo u služenju životu. Pozdravio je požeškog gradonačelnika Darka Puljašića sa suradnicima, predstavnike Hrvatske vojske i policije, hrvatske branitelje, predstavnike udruga te gimnazijalce požeške Katoličke gimnazije na čelu s ravnateljem Ivicom Bedeničićem i drugim djelatnicima, koji slave zaštitnicu svoje škole.

Rekao je da se Gospodin Isus kroz naviještenu Božju riječ želi danas uključiti u naša razmišljanja o čovjeku. Ustvrdio je kako ni mi u Hrvatskoj još uvijek nismo ispričali konačnu priču o čovjeku niti je znanost o njemu rekla posljednju riječ. Podsjetio je na aktualnu raspravu o tome treba li Hrvatski sabor ratificirati tzv. Istanbulsku konvenciju ili ne. Razlog zašto mnogi, a među njima i hrvatski biskupi, imaju rezerve prema njoj jest taj što je ona, braneći dostojanstvo žene u govor o čovjeku uključila i rodnu ideologiju, projekt nekih interesnih skupina u svijetu. Ustvrdio je da je ta ideologija u suprotnosti s naravi i našim povijesnim iskustvom koje nam svjedoči da smo u Hrvatskoj najtočnije razmišljali o čovjeku kad smo to činili s polazišta Božjih, koji nam je u utjelovljenom Sinu svome objavio tko smo po njegovu naumu. Ustvrdio je da je Bogočovjek Isus Krist na

križu u svojoj pobjedi nad smrću svakom čovjeku bez razlike udijelio najveće dostojanstvo i slobodu - i muškarcu i ženi, i djetetu i starcu - učinivši ih pobjednicima nad smrću. Hoće li nas štogod zavesti i tko god prevariti da zaboravimo kako je u Isusu Kristu naše najveće dostojanstvo te da počnemo pripovijedati neke druge priče o nama, zapitao je biskup. Pozvao je nazočne da danas zajedno sa sv. Terezijom kažu Gospodinu Isusu da je jedino čovjek oblikovan njegovom ljubavlju na križu naša osobna, obiteljska i hrvatska nada, cilj i smisao.

Govoreći o sv. Tereziji, biskup je naglasio da je 16. stoljeće u kojem je ona živjela bilo obilježeno određenim avanturističkim duhom, probuđenim otkrićem Amerike, te se i njezinih šestoro od devetero braće, otisnulo preko Oceana potražiti životnu sreću. U vremenu kad se čovjek počeo ostvarivati u nekim novim dimenzijama postojanja, Terezijin je orijentir bilo njezino srce koje nije čeznulo za Amerikom, nego za Bogom. U toj čežnji ona je počela čitati knjige i u njima nekom svojom sposobnošću duha otkrivati Božju istinu o sebi. Biskup je posvijestio nazočnim učenicima važnost učenja kojim će se uključiti u društvo znanja, istaknuvši da nas današnje evanđelje upozorava na ono što se ostvarilo i na sv. Tereziji. Sveti pisac zabilježio je čuđenje ljudi što Isus poučava u jeruzalemskom hramu a da nije završio učiteljsku školu. Postoji znanje koje se stječe u ljudskim školama, i mudrost koja se prima kao dar u školi Božjega Duha, ustvrdio je biskup. Istaknuo je kako Isus u evanđelju svjedoči o svome najintimnijem odnosu s Ocem, i da ga on poznaje ljubavlju kao najmoćnijim vezom Duha, te on ne poučava ljude na školski način, nego na temelju iskustva punine zajedništva s Ocem u Duhu Svetom. Zaključio je da se slično događa i u našem ljudskom životu, te ono što volimo ne spoznajemo tek razumski, nego sposobnošću svoga duha kojom ulazimo u najdublju bit stvarnosti i postajemo njezinim dionicima.

Kazao je kako mu se kod sv. Terezije dopada upravo njezina živahnost duha, te ona nije bila ravnodušna prema životu, nego je propitivala i odvagivala važna životna pitanja. Ustvrdio je da smo mi ljudi prije svega bića duha, doduše ranjena grijehom, zlom i smrću, ali koji potpomognuti Božjim Duhom, kako sv. Pavao kaže Rimljanima u ulomku današnjeg drugog čitanja, možemo prepoznati tko smo mi, i oblikovati svoju slobodu da se ona pravilno opredijeli za Boga. Tim se putem, nastavio je biskup, događa više od znanja, mudrost za koju ulomak današnjeg prvog čitanja kaže da je najveći dar što ga Bog daje čovjeku, te po njemu on postaje prijateljem Božjim. Iz vlastitog iskustva biskup je posvjedočio kako je kao đak bolji uspjeh ostvarivao u predmetima koje je volio, i tim putem postao dionikom dublje spoznaje stvarnosti. Podsjetio je nazočne, osobito mlade, da se prijateljstvo rađa među osobama koje se vole. Ustvrdio je da znanje o prijatelju nije školska kategorija, nego poznavanje drugoga sposobnošću vlastitog duha koji je najmoćniji u ljubavi, po kojoj na neki način prodire u dubinu prijateljskog bića i s njime postaje jedno. Terezija je razumijela da se njezina punina života i smisao mogu ostvariti jedino putem ljubavi, a da su Bog i Gospodin Isus Krist prvi koje treba ljubiti. Ustvrdio je biskup da je Terezija poznavala Isusa Krista ne nekim naučenim znanjem, nego mudrošću Duha, upravo zato što ga je voljela kao prvoga i najvažnijega, i zato što je u svojoj molitvi imala vremena za razgovor s njime, postala s njime duboko povezana, uzdignuta u mistično iskustvo zajedništva s njime, dionica punine života koju može darovati samo ljubav Sina koji je za nas položio sebe na križ i pobijedio smrt.

Biskup je istaknuo kako nam svetkovina sv. Terezije postavlja jednostavno a dramatično pitanje: kojim putem

želimo ući u puninu života za kojom čeznemo, odnosno kojim putem želimo ostvariti čovjeka do mjere koju nismo sami sebi zadali, nego nam ju je odredio Bog. Poručio je nazočnima da ih sv. Terezija poziva cjelovitije se odlučiti za Boga, voljeti ga i dati mu prvo i najvažnije mjesto u svom životu, kako bi poput nje ljubavlju bili dionici najdublje spoznaje Boga i iskustva zajedništva s njime, postali mudri i donosili prave odluke u braku i obitelji, školi i gospodarstvu te na drugim područjima života. Izrazio je uvjerenje da svi nazočni na ovom slavlju osjećaju koliko ima nemoći u teorijama koje mi jedni drugima tumačimo čovjeka, a kolika je moć ljubavi kojom je Isus Krist živio čovjeka i pobijedio smrt. Potaknuo ih je da požele biti ljudi po mjeri Isusovoj, čiji je izazov prihvatila sv. Terezija. Završavajući homiliju poručio je gimnazijalcima da ne ostanu ravnodušni ili površni pred svojim životom, nego po zagovoru svoje zaštitnice budu ljudi živa duha, spremni na žrtvu, da svoj život ne ostvaruju po projektima nekih zavodljivih ljudskih ideologija, nego po onom projektu koji im je Bog darovao u Isusu Kristu.

Na svršetku misnog slavlja učenici požeške Katoličke gimnazije biskupu Škvorčević čestitali su dvadesetu obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i njegova biskupskog ređenja te mu uručili cvijeće. Završavajući slavlje biskup je rekao da je ono bilo snažno jer je Isus Krist među nama snagom svoje ljubavi pobjednice nad smrću, a kojoj su svi nazočni pridružili svoju ljubav i žrtvu. Pozvao je vjernike da nakon mise obidu oko glavnog oltara ispred kojeg je izložena relikvija sv. Terezije Avilske, komadić njezina smrtnog tijela koji nas podsjeća da je u ljudskoj nemoći pobijedila Božja ljubav. Zahvalio je nadbiskupu Srakiću za sudjelovanje na ovom slavlju, a biskupu Gašparoviću je unaprijed čestitao blagdan sv. Dimitrija, zaštitnika srijemske katedrale i biskupije te na sve nazočne zazvao Božji blagoslov.

Blagoslovljen kip sv. Ivana Pavla II. na Trsteniku

Split, 15.10.2017. (IKA) - U nedjelju 15. listopada na župnoj misi župnik župe sv. Ivana Krstitelja na splitskom Trsteniku don Ivan Simunić blagoslovio je kip sv. Ivana Pavla II. budući da je taj svetac prije 19 godina, 4. listopada, slavio misu u župi na Trsteniku.

Kip koji je stigao iz Poljske bit će smješten u polivalentnu dvoranu sv. Ivana Pavla II. u kojoj će župnik tijekom zimskih mjeseci slaviti dnevnu misu radnim danom a u toku godine održavat će se kateheze za mlade i obitelji te roditeljski susreti za prvopričesnike i krizmanike, razna predavanja i molitvu.

„Od kad sam došao u župu znajući da je sv. Ivan Pavao II. slavio misu na terenu naše župe želja mi je bila mjesto gdje je Sveti Otac slavio misu jače obilježiti. Sada je tu malo zelenila i veliki željezni oronuli i prilično zahrđali jarbol u obliku križa. Stanari me upozoravaju da bi trebalo taj križ održavati, raspitali smo se i to nije u ingerenciji župe, a mnogi nemaju pojma zašto je tu. Tako sam krenuo s izradom ideje o maloj kapelici krajputašici koja bi bila na temeljima postojećeg zelenila s dvostranom nišom u kojoj bi bio kip sv. Ivana Pavla II. i natpis što se tu dogodilo prije 19 godina. Kako se radi o pomorskom dobru a visina bi bila prema tlocrtu do 4 m jer je tu i ulaz u hotel More, potrebna je građevinska dozvola, skice sam prosljedio u gradski kotar. Bilo bi lijepo kad bi se postigla suglasnost i za 4. listopada 2018., za 20. obljetnicu Papina posjeta Hrvatskoj i Splitu, kazao je župnik don Ivan Simunić.

Osijek: Rezultati projekta „72 sata bez kompromisa“

Osijek 15.10.2017. (IKA/TU) - Projekt „72 sata bez kompromisa“ prvi puta uspješno je proveden u Osijeku. Tijekom 72 sata, odnosno od 12. do 15. listopada 275 volontera sudjelovalo je u različitim akcijama. U grupama su pomagali potrebitim obiteljima oko cijepanja drva, ličenja, spremanja kućanstva, nabavke, krčenja dvorišta... Zatim su bojali ograde u osječkim dječjim vrtićima, ličili škole, oslikavali zidove pedijatrije KBC-a Osijek, oslikavali predvorje Isusovačke klasične gimnazije. Sudjelovali su u ekološkim akcijama pomaganja - čišćenju lišća u parkovima, čišćenju pješčanika u Dječjem domu Klasje, zatim u kreativnim radionicama na Dječjoj psihijatriji te s djecom koja su zlostavljana i djecom s Downovim sindromom. Bojali su sprave u Domu za djecu s posebnim potrebama Ivan Štark te u Rehabilitacijskom centru Udruge „Mogu“ na Pampasu gdje su i pomagali, slagali i uređivali podrum i tavan na Pampasu te u Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici Osijek... U akcijama su sudjelovali i navijači i nogometaši NK Osijeka te glumica Katarina Baban. Radni dio programa zaključen je zabavom za sve volontere u subotu navečer, a akcija je završena svečanim misnim slavljem koje je u osječkoj konkatedrali Sv. Petra i Pavla predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Tom prigodom nadbiskup Hranić dobio je i prigodnu majicu akcije koju mu je uručila koordinatorica projekta Sanja Počuča, a u koncelebraciji je bio i o. Hrvoje Mravak, DI.

Radni sastanak u pripremi Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji

Na sastanku se razgovaralo o pripremi liturgije i glazbe za misu, pretprogramu, prihvatu sudionika i brojnim drugim detaljima važnima za organizaciju

Split, 16.10.2017. (IKA) - U pripremi Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, koji će biti upriličen u Solinu 2018. godine, održan je u ponedjeljak 16. listopada u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu još jedan radni sastanak na kojemu su sudjelovali splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, generalni vikar mons. Miroslav Vidović, pastoralni vikar mons. Ante Nediljko Ančić, voditelj Ureda za pastoral obitelji don Tomislav Ćubelić, don Ranko Vidović, župnik solinske župe Gospa od Otoka, don Ante Mateljan, mo. don Šime Marović, nadbiskupov tajnik Gabrijel Kamber, Jelena Burazin iz Ureda za obitelj i Silvana Burić iz Tiskovnog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije.

Nakon pozdravnih riječi nadbiskupa Barišića sudionici sastanka raspravljali su o geslu za Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji te su se nakon predloženih ideja složili da geslo bude „Obitelj izvor života i radosti“. Dogovoreno je da će se dati narudžba za izradu logotipa.

Prijenos Zavjetne spomen-svijeće hrvatskih katoličkih obitelji iz Marije Bistrice u splitsku katedralu bio bi 2. veljače 2018., na Svijećnicu. Razgovaralo se i o prijenosu zavjetne spomen-svijeće iz splitske katedrale do bazilike na Gospinomu otoku 15. rujna 2018. u večernjim satima. Dvadeset i pet splitskih župa hodočastile bi u Solin, te prenijele svijetlo.

Na sastanku se razgovaralo o pripremi liturgije i glazbe za misu, pretprogramu, prihvatu sudionika i brojnim drugim detaljima važnima za organizaciju.

Potaknuto je što skorije imenovanje Organizacijskog odbora Splitsko-makarske nadbiskupije kao i različitih pododbora na čelu kojih bi bili svećenici i supružnici.

Osnovan Ured za katoličke škole Đakovačko-osječke nadbiskupije

Đakovo, 16.10.2017. (IKA/TU) – Đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, danom 4. listopada ustrojio je Ured za katoličke škole Đakovačko-osječke nadbiskupije. Istim danom nadbiskup je za predstojnika Ureda, na mandat od pet godina, imenovao mons. prof. dr. Ivicu Pažina, profesora religijske pedagogije i katehetike na KBF-u u Đakovu i predstojnika Nacionalnog katehetskog ureda HBK. U odluci o ustroju Ureda za katoličke škole, koju potpisuje nadbiskup Hranić, navodi se: Crkva je oduvijek odgoj djece i mladih smatrala svojom bitnom zadaćom. U povijesti hrvatskoga naroda upravo je ona bila začetnicom institucionalnoga obrazovanja koja svoje prve odgojno-obrazovne institucije stvara u okviru župnih, katedralnih i samostanskih škola. Osim poučavanja mladih u vjeri, zadaća je Crkve bila shvaćena i kao odgoj, odnosno obrazovanje učenika u različitim umjetnostima, jeziku i kulturi. U najnovije vrijeme brigu oko odgoja i obrazovanja djece i mladih preuzele su državne, županijske i općinske vlasti. Unatoč tome, zahvaljujući Božjoj providnosti, Crkva je po vjeronauku u školi sastavni i neizostavni dio suvremenoga odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj. Osim toga, Ugovorom Vlade RH i HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama (23. svibnja 2011.), a na temelju Ugovora između Svete Stolice i RH o suradnji na području odgoja i kulture (19. prosinca 1996.), Katolička Crkva ima pravo „osnivati škole bilo kojega stupnja... te njima upravljati prema odredbama kanonskoga prava i zakonodavstva Republike Hrvatske“ (čl. 8. t. 1.). Ta se odredba najprije odnosi na katoličke škole. Upravo iz toga razloga, a potaknuti postojanjem (za sada dviju) katoličkih škola na području naše nadbiskupije, moleći snagu Duha Svetoga za još jačim iskorakom na tom području te sukladno Odredbama HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama, ovim ustrojavam Nadbiskupijski ured za katoličke škole. Zadaća Ureda je „promicati, međusobno povezivati i razvijati katoličke škole unutar mjesne Crkve; brinuti se da pojedine katoličke škole djeluju u skladu sa svojim statutima kao jedinstven i usklađen sustav; paziti na njegovanje posebnosti katoličkih škola, kako u odgojno-obrazovnom tako u drugim odobrenim programima, u formaciji njihovih djelatnika i odgoju učenika u duhu evanđeoskih vrijednosti; provoditi u djelo odgojno-obrazovni projekt; u povezanosti s osnivačem voditi brigu o materijalnom poslovanju škola, održavanju školskih zgrada i nabavi opreme te surađivati s Nacionalnim uredom i predstavnicima mjerodavnih vlasti na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini u pitanjima koja se odnose na katoličke škole“ (Odredbe HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama, čl. 23).

Nadbiskupijski ured za katoličke škole djeluje u okviru Pastoralnog odsjeka Nadbiskupske kurije te u trajnoj suradnji s Nacionalnim uredom HBK za katoličke škole promišlja i promiče identitet i razvoj postojećih, katoličkih škola na području Đakovačko-osječke nadbiskupije. Istodobno pruža podršku i pomaže osnivanje i organiziranje novih katoličkih škola na području nadbiskupije. Za trajnu formaciju profesora u katoličkim školama i za druga pastoralna okupljanja Ured može koristiti sve pastoralne prostore kojima se služi Nadbiskupijski pastoralni centar u Đakovu, kao i one u Nadbiskupskom Vikarijatu u Osijeku. Drugi vatikanski koncil s pravom je naglasio da se prisutnost Crkve na području odgoja i obrazovanja očituje posebno u katoličkoj školi (usp. GE 8). U želji da to sve više bude prepoznatljivo i u našoj mjesnoj Crkvi, na rad Nadbiskupijskoga ureda za katoličke škole zazivam obilan Božji glaslov.

XI. međunarodni simpozij crkvenih pravnika u Sisku

U plenarnoj raspravi osobita pozornost bila je posvećena ženidbama pravoslavnih, protestanata i nekrštenih osoba kada one postaju predmetom razmatranja u pripravi za sklapanje ženidbe ili u ženidbenim sudskim postupcima, a isto tako otvorena su i raspravljena aktualna pravno-pastoralna pitanja i izazovi pred kojima se nalaze pastiri i vjernici u multikonfensionalnom i multikulturalnom okruženju

Sisak, 16.10.2017. (IKA) - „Ekumenizam i međuvjerski dijalog. Kanonsko-pravne teme" bila je tema jedanaestoga međunarodnog simpozija crkvenih pravnika održanog 13. i 14. listopada u konferencijskoj dvorani hotela Panonija u Sisku. Simpozij je okupio crkvene pravne iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije i Srbije. Pod sponzorstvom Hrvatske biskupske konferencije, simpozij je organiziralo Hrvatsko kanonističko društvo u suorganizaciji Sisačke biskupije i Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Simpoziju su nazočili sisački biskup Vlado Košić, duhovni voditelj Hrvatskoga kanonističkog društva dubrovački biskup Mate Uzinić i vojni biskup u BiH Tomo Vukšić.

Prvoga dana simpozija održana su sljedeća predavanja: Vjerska sloboda i njezine granice u Hrvatskoj do modernoga doba (dr. Ivan Milotić, Zagreb); Ekumenski dijalog u kanonsko-pravnoj perspektivi (mons. dr. Tomo Vukšić, Mostar); Kanonsko pravo i međuvjerski dijalog (mr. Ante Rako, Split); Komunikacija (suzajedništvo) u svetinjama i duhovnim dobrima katolika i odijeljenih kršćana poslije Drugoga vatikanskog sabora (communicatio in sacris et in spiritualibus) (dr. Velimir Blažević, Banja Luka); Primanje u puno zajedništvo Katoličke Crkve (mr. Janko Lulić, Sisak); Kanonsko pravo i „unutarcrkveni ekumenizam". Pitanje punog zajedništva staroobrednih latinskih zajednica (dr. Marko Petrak, Zagreb); Pravno-pastoralna pitanja otpada od Katoličke Crkve (dr. Simo Ivelj, Sarajevo).

U poslijepodnevnom satima sudionici simpozija posjetili su svetište Majke naših stradanja u Gori gdje je slavljena euharistija koju je predvodio biskup domaćin Košić u zajedništvu s biskupima Uzinićem i Vukšićem, rektorom svetišta preč. Paškom Glasnovićem te brojnim svećenicima, članovima Hrvatskoga kanonističkog društva. Drugoga dana simpozija održana su izlaganja: Pravno-pastoralni osvrt i postupanje kod ženidbene zapreke različitosti vjere (mr. Ilija Marković, Rim); Mješovite ženidbe od Familiaris consortio do Amoris laetitia: pravno-pastoralni naglasci (mr. Jovan Vejin, Beograd); Ženidba pravoslavaca: primjena supstantivnoga i procesnoga prava u slučaju utvrđivanja njezine (ne)valjanosti (dr. Ivica Ivanković Radak, Subotica); Ženidba protestanata: primjena supstantivnoga i procesnoga prava u slučaju utvrđivanja njezine (ne)valjanosti (dr. Andrej Saje, Ljubljana); Ženidba nekrštenih: primjena supstantivnoga i procesnoga prava u slučaju utvrđivanja njezine (ne)valjanosti (dr. Zdenko Ilić, Đakovo).

U završnom dijelu simpozija održan je okrugli stol s temom „Multikonfesionalno okruženje i pravno-pastoralni izazovi", na kojemu su predstavljena izlaganja: Primjena „ekumenskog načela" u odgojno-obrazovnom sustavu (Hrvatski ugovor o odgoju i kulturi, čl. 1, st. 2) (mr. Vanja Romlin, Stockholm); Doprinosi „ekumenskih društava" u davanju odgovora na pitanja od društvenoga značenja (dr. Slavko Zec, Rijeka); Vademezum za pastoral u župi u odnosu na odijeljenu braću s istoka (mr. Ivan Rak, Varaždin); Uspostava „Katedre za dijalog s nevjerujućima" (dr. Josip Šalković i Elizabeta Mikulić, mag. theol., Zagreb); Pravno-pastoralna polazišta za pastoral migranata (dr. Marko Mrše, Split).

Na plenarnoj raspravi simpozija osobito se govorilo o ispravnosti postupanja kod primanja u puno zajedništvo Katoličke Crkve kako bi se isključio bilo kakav prozelitizam; o važnosti povezanosti između unutrašnjeg čina volje i izvanjskog čina kod formalnog čina otpada od Katoličke Crkve te o opravdanim razlozima i traženim uvjetima za suzajedništvo u svetinjama i duhovnim dobrima katolika i odijeljenih kršćana u pastoralnom djelovanju. Također, osobita je pozornost bila posvećena ženidbama pravoslavnih, protestanata i nekrštenih osoba kada one postaju predmetom razmatranja u pripravi za sklapanje ženidbe ili u ženidbenim sudskim postupcima, a isto tako otvorena su i raspravljena aktualna pravno-pastoralna pitanja i izazovi pred kojima se nalaze pastiri i vjernici u multikonfensionalnom i multikulturalnom okruženju.

Dan prije otvaranja Simpozija, u četvrtak 12. listopada, u hotelu Panonija u Sisku održana je VII. redovita skupština Hrvatskoga kanonističkog društva. Prije skupštine članovi Društva okupili su se na misi koju je u sisačkoj katedrali predvodio biskup Uzinić.

Otvorena Biskupijska knjižnica u Varaždinu

Varaždin, 16.10.2017. (IKA) - Biskupijska knjižnica svečano je otvorena u ponedjeljak 16. listopada u Zagrebačkoj ulici 3 u Varaždinu. Kao specijalna knjižnica u sastavu Varaždinske biskupije osnovana je još 30. studenoga 2012. godine dekretom drugog varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka, a svečano otvorenje za javnost zbilo se simbolički uz 20. obljetnicu Varaždinske biskupije. Predstojnik Biskupijske knjižnice preč. mr. Damir Bobovec rekao je kako se ideja o otvaranju knjižnice rodila već kod samog osnivanja biskupije. „Bilo nam je potrebno 20-ak godina da stvorimo potrebne uvjete; logistiku, infrastrukturu, osoblje, kako bismo mogli nastaviti djelatnost Crkve koja je, mogli bismo reći, konaturalna. Njezin odnos prema knjizi temelji se na odnosu prema onoj knjizi pisanoj velikim slovom i u množini - Bibliji - kako se grčki kaže zapisana Božja riječ. Biblija je za Crkvu izvor smisla, istine, mudrosti, snage i života, ili jednom riječju kako bi se ivanovski reklo - sam Krist. Iz odnosa prema toj Knjizi, iz života s njome i po njoj, nastaje onda i odnos prema svakoj drugoj knjizi, povlaštenom sredstvu čuvanja i prijenosa znanja i pamćenja", rekao je mr. Bobovec. Počeci nisu bili laki. Počelo se s malim fondom ostalim iza jednog svećenika koji je imao svega nekoliko desetaka naslova. „Fond je tada bio smješten u biskupijskoj rezidenciji, a onda me je prvi varaždinski biskup, pokojni Marko Culej, zadužio da vodim brigu o budućoj knjižnici. Formalno je njegov nasljednik osnovao knjižnicu prije pet godina, ali danas je svečano otvaramo, pa neka i to bude jedan doprinos njezinoj promociji i djelatnosti. Knjižni fond je tematski. Knjige koje imamo u pohrani, koje nabavljamo bilo donacijama, bilo redovitom kupnjom, tiču se teologije i srodnih grana. Imamo gotovo 40.000 svezaka", rekao je mr. Bobovec.

Službenim otvorenjem Biskupijske knjižnice Varaždinska biskupija priključila se Mjesecu hrvatske knjige koji je započeo 15. listopada, a traje do 15. studenoga. Osim toga, u navedenom razdoblju svim zainteresiranim građanima omogućeno je besplatno učlanjenje u Biskupijsku knjižnicu. Biskup Mrzljak podsjetio je kako je „sam čin otvorenja knjižnice veoma značajan, no toga ne bi bilo bez mukotrpnog rada koji je prethodio". „Varaždinska biskupija čuva i neke knjige otprije, ne samo ovih posljednjih 20 godina, već i stoljećima unazad. No, fokusirali smo se ipak na najnovije naslove, ali mogu se nabaviti i one starije. Želimo da naša biblioteka bude posebno obogaćena onim

knjigama koje su potrebne za teološki studij, za permanentno obrazovanje svećenika kako bismo neprestano bili u trendu sa svime onime što se događa na planu knjige. Tu je, u prvom redu Biblija kao najvažnija knjiga, ali i sva ona istraživanja oko nje, a tu uvijek ima i nekih novih naslova. Biblija je stara knjiga, ali uvijek se otkrivaju neke nove stvari i mogu se čuti nova saznanja. Vjerujem da će mnogima to biti interesantno, ne samo na području teologije, nego i na drugim znanstvenim područjima", poručio je biskup, dodavši kako ovo nije samo korak prema vjernicima, nego i prema svim ljudima koje zanima knjiga, koji su zainteresirani za nova saznanja, ne samo kršćanstva, već i drugih.

Voditeljica knjižnice Irena Gotal rekla je kako knjižnica sakuplja građu iz područja teologije, religijskih znanosti, filozofije, povijesti, povijesti umjetnosti i graničnih područja. „Naravno, namijenjena je za specifičnu vrstu publike. Prije svega, namijenjena je svećenicima, vjeroučiteljima, redovnicima i redovnicama, dakle osobama koje su uz svoje poslanje povezane s takvom vrstom literature. Ali naravno da pozivamo sve koji su zainteresirani nadograditi svoje znanje i jednostavno se duhovno obogatiti", poručila je Gotal.

Svečanost otvorenja Biskupijske knjižnice uveličali su Petra Labazan na oboi i Višeslav Jaklin na klaviru te kvartet sačinjen za tu prigodu od članova Pjevačkog društva Arka; Ambroz Nikolić, Mladen Kovačević, Martin Pokos i Višeslav Jaklin. Knjižnica je otvorenog tipa, za korisnike radi tri puta tjedno, a sve informacije mogu se pronaći na službenim web stranicama.

Biskup Uzinić primio generalnog direktora Interuniverzitetskog centra Dubrovnik Krunoslava Piska
Dubrovnik, 16.10.2017. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić primio je u ponedjeljak 16. listopada generalnog direktora Interuniverzitetskog centra Dubrovnik Krunoslava Piska i glavnu tajnicu Nadu Bruer Ljubišić u Biskupskom ordinarijatu u Dubrovniku.

Direktor Pisk upoznao je biskupa s bogatim programom koji svake godine organizira IUC Dubrovnik u suradnji s brojnim svjetskim sveučilištima i u kojima sudjeluje značajan broj svjetskih stručnjaka.

Biskup Uzinić zahvalio je direktoru Pisku na upoznavanju s radom IUC-a Dubrovnik te izrazio zadovoljstvo što u Dubrovniku djeluje takva institucija koje povezuje stručnjake iz raznih dijelova svijeta koji tako zajedničkim snagama imaju priliku raditi na dobrobiti čovječanstva.

Biskup je s generalnim direktorom razgovarao i o mogućoj suradnji u organizaciji različitih susreta kojima bi bio cilj upoznavanje i približavanje kulturno, vjerski i svjetonazorski različitih subjekata.

Na primanju je bio nazočan i generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katusić.

Šibenik: Dan Policijske kapelanije „Sv. Luka evanđelist“
Šibenik, 17.10.2017. (IKA) - Dan Policijske kapelanije „Sv. Luka evanđelist“ iz Šibenika proslavljen je uoči blagdana svetog Luke, u utorak 17. listopada. Misno slavlje na kojem su koncelebrirali policijski kapelan iz Šibenika don Darko Poljak, policijski kapelan iz Zadra don Tomislav Vlahović i generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić, predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Euharistija je slavljena u kapeli Sv. Mihovila smještenoj u sklopu Katoličkoga školskog centra u Šibeniku. Policajac je znak sigurnosti na ulici i u društvu, u prometu i

na moru. Onaj koji će spriječiti da se dogodi zlo, kazao je u homiliji šibenski biskup, dodavši kako se za policajce može kazati da su preventiva i liječenje društva. Tako razmišljajući eto puno poveznica između svetog Luke i policije, rekao je.

Osvrćući se na evanđeoski ulomak iz Lukina evanđelja koji donosi zgodu u kojoj Isus šalje 72 učenika da idu pred njim, biskup Rogić naglasio je kako je Isus poručio učenicima da nose mir. Donosite taj mir, ma koliko vam zadaća bila teška i izgledala nemoguća. Na svoj način i policajac postaje djelatnik Kraljevstva Božjeg. Gdje god donese mir, pravdu, istinu, dobrotu, dobronamjernost i ljubav koja pobjeđuje mržnju, gradi se Kraljevstvo Božje. A ono je Kraljevstvo u kojem nitko nije zakinut, podčinjen niti obespravljen. Sveti Luka i policija zajedno mogu svjedočiti i graditi sliku Božjeg Kraljevstva na zemlji.

Susret nadbiskupa Barišića i moliškog Hrvata don Angela Giorgetta

Budući da sljedeće godine slave 500 godina dolaska Hrvata u selo San Felice del Molise 1518. godine, župnik don Angelo došao je pozvati nadbiskupa Barišića da predvodi središnje slavlje 1. srpnja 2018. u Molise na koje će doći brojni uzvanici iz cijele Europe

Split, 17.10.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u utorak 17. listopada u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu moliške Hrvate don Angela Giorgetta, župnika u župama San Felice del Molise i Montemitro, te njegova pastoralnog suradnika Roka Giorgetta.

U njihovoj pratnji bio je i fra Petar Milanović Trapo, koji je 17 godina bio župnik u Molisu, u trima selima: San Felice, Montemitro i Acquaviva Collecroce, a sada istražuje povijest moliških Hrvata i priprema povijesno djelo o njima na hrvatskom jeziku.

Hrvati u talijanskoj regiji Molise žive već stoljećima, doselivši se tamo tijekom 15. i 16. stoljeća u bijegu pred Turcima. Nažalost, njihov broj se iz godine u godinu smanjuje. Danas ima oko 2000 moliških Hrvata u tim trima selima. Budući da sljedeće godine slave veliki događaj 500 godina dolaska Hrvata u selo San Felice del Molise 1518. godine, župnik don Angelo došao je pozvati nadbiskupa Barišića da predvodi središnje slavlje 1. srpnja 2018. u Molise na koje će doći brojni uzvanici iz cijele Europe.

Nadbiskup je zahvalio na pozivu i rekao: „Radost mi je i zadovoljstvo sudjelovati na toj velikoj proslavi 500 godina dolaska Hrvata u Molise. Sudionici smo vaših tragedija, sudbina, križeva i most smo između dvije obale. Ono što je ostalo moliških Hrvata u tim trima selima svjedočanstvo je naraštaja koji su živjeli u Molisu kroz ovih 500 godina. Ovo je trenutak da vam posvjedočimo kako niste sami, nismo vas zaboravili i želimo s vama uspostaviti još bolje odnose na razini Crkve, ali i na društveno-kulturnoj razini. Čast mi je što ste me pozvali da predvodim središnje misno slavlje na toj proslavi jer je najveći dio iseljenika u Molise upravo iz naše Splitsko-makarske nadbiskupije, odnosno iz moga kraja Neretve. To je dobra gesta koja će nadam se osvjedočiti povijest, ali što je još važnije graditi bolje odnose za budućnost“.

Don Angelo nadbiskupu je darovao domaće proizvode - kolače i ručni rad svoje majke, a nadbiskup mu je uručio splitski Evangelijar.

Crkva u Hrvata

Krakov: Konferencija o utjecaju pape Ivana Pavla II. na Hrvatsku

Krakov, 9.10.2017. (IKA) - Dvodnevna poljsko-hrvatska konferencija, pod visokim pokroviteljstvom hrvatske predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović i poljskog predsjednika Andrzeja Duda, koja je tematizirala utjecaj poljskoga pape svetog Ivana Pavla II. na hrvatsku zajednicu, održana je 8. i 9. listopada na Sveučilištu Pape Ivana Pavla II. u Krakovu. Konferenciju je otvorio umirovljeni krakovski nadbiskup i dugogodišnji osobni tajnik pape Ivana Pavla II. kardinal Stanislaw Dziwisz, koji je tom prigodom istaknuo kako je poljski papa, rođen kao Karol Wojtyła u Wadowicama, volio Hrvatsku i nosio je u svome srcu sve do kraja života. „Na osobit je način suosjećao s patnjom Hrvata tijekom Domovinskog rata“, istaknuo je kardinal Dziwisz.

Naime, konferenciju „Zemljo Hrvatska, Bog te blagoslovio!“, organiziranu u povodu drugog Papina dolaska u Lijepu Našu 1998. godine, potaknuo je počasni konzul Republike Hrvatske u Krakovu Pawel Włodarczyk. Ovom prigodom najavio je i njezin drugi dio, koji će se održati u Splitu 8. svibnja 2018. godine, što su u Krakovu iz političkog života poduprli predsjednik Skupštine Splitsko-dalmatinske županije Petar Sapunar i dožupan Ante Šošić. Na krakovskom dijelu konferencije od hrvatskih predstavnika izlagali su splitski svećenici i profesori dr. don Josip Mužić i dr. don Ivan Bodrožić te isusovac Božidar Nagy, koji je kao urednik na Radio Vatikanu poučavao papu Ivana Pavla II. hrvatski jezik. Sudjelovali su još i novinar HKR-a Domagoj Pejić, prof. dr. Miroslav Akmađić s Hrvatskih studija, profesorice s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu dr. Jadranka Garmaz, dr. Angelina Gašpar i dr. Gina Šparada, a u ime HBK voditeljica Ureda za mlade Ivana Čogelja. Posebno zanimanje svih sudionika konferencije izazvao je hrvatski nogometni reprezentativac Stipe Pletikosa, koji je govorio o razdoblju života provedenom u splitskom Hajduku i utjecaju pape Ivana Pavla II. i njegovih posjeta Hrvatskoj na sportaše. Poljski dio konferencije zaključio je prorektor Papinskog sveučilišta u Krakovu prof. don Jozef Stala.

Konferenciji su prethodila vjerska i kulturna događanja. Tako je u nedjelju 8. listopada u svetištu svetog Ivana Pavla II. u Krakovu kardinal Dziwisz služio svečanu misu u čast Papina dana, točnije u spomen na dan kad je 1978. godine Karol Wojtyła izabran za poglavara Katoličke Crkve. Na misi, koju je izravno prenosila Poljska televizija, sudjelovala je i delegacija iz Hrvatske. U nedjelju uvečer, u povodu Dana neovisnosti Republike Hrvatske, u dvorani Sukiennice održan je prigodni koncert Krakovske filharmonije pod ravnanjem hrvatskog dirigenta Mladena Tarbuka. U ponedjeljak 9. listopada u auli Sveučilišta aktualna hrvatska veleposlanica u Poljskoj dr. Andrea Bekić otvorila je prigodnu izložbu „Budite narod nade!“, o povezanosti pape Ivana Pavla II. s Hrvatskom, na kojoj je sudjelovao i novi krakovski nadbiskup Marek Jedraszewski, inače uz splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića i kardinala Josipa Bozanića, član Počasnog odbora ove konferencije. Dvodnevni program zaključen je u ponedjeljak 9. listopada poslijepodne svečanim primanjem kod gradonačelnika Krakova Jaceka Majchrowskog u Gradskoj vijećnici.

Tvrtko Barun i udruga „Transplant“ dobitnici nagrade „Europski građanin“

Bruxelles, 11.10.2017. (IKA) - Europski parlament u Bruxellesu 11. listopada svečano je dodijelio nagradu „Europski građanin“ svim ovogodišnjim laureatima među kojima su i dva hrvatska dobitnika - Tvrtko Barun, voditelj Isusovačke službe za izbjeglice u Jugoistočnoj Europi kojeg je nominirala zastupnica Dubravka Šuica uz podršku zastupnika u Europskom parlamentu Ivane Maletić, Željane Zovko i Ivica Tolića; te Hrvatska udruga Transplant za promicanje darivanja i presađivanja organa. Nagrada „Europski građanin“ namijenjena je kao priznanje za iznimna postignuća u promicanju boljeg uzajamnog razumijevanja i jače povezanosti građana država članica te olakšavanje prekogranične i transnacionalne suradnje unutar Europske unije.

Potaknuta migracijskim tokovima posljednje dvije godine, zastupnica Šuica odlučila je nominirati isusovca Tvrtka Baruna, kojem je povjereno vođenje Isusovačke službe za izbjeglice i misija u Hrvatskoj, Srbiji i na Kosovu. Tijekom izbjegličke krize pokazao je punu spremnost nesebično se posvetiti pomaganju izbjeglicama te aktivno sudjelovao u svim zbivanjima. „Previše je javnog prostora zauzeto pitanjima sigurnosti, ugroze i obrane, a premalo ovakvim aktivnostima pojedinaca i udruga koje su jedina nada za ljude koje je krajnja nužda i ugroženost života natjerala na napuštanje doma i put u nepoznato. Uvijek je briga o onima s margine bila najteža, ali i ona koja je najviše obogaćivala ljudsko srce u spoznaji da je učinjeno dobro. Radosna sam što smo kroz dodjelu nagrade Europski građanin pomogli ojačati medijsku prisutnost i pronijeti dobar glas o aktivnostima Isusovačke službe. Nadam se i vjerujem da ćete i ubuduće svojim neumornim djelovanjem donositi osmijeh na lica onih u nevolji te im pružati nadu i utočište“, istaknula je Dubravka Šuica. U organizaciji ureda zastupnice Šuice svečanost proslave u Europskom parlamentu uvećao je nastup „Klape Barun“ čiji su članovi dobitnik nagrade Tvrtko Barun te njegovih sedmero braće i sestra. „Klapa Barun“ izvedbom hrvatske tradicionalne klapske pjesme zatvorila je svečanost, priopćeno je iz Ureda za odnose s javnošću Europske pučke stranke.

„Sakrament bolesničkog pomazanja“

Pastoralni skup hrvatskih svećenika, đakona, pastoralnih suradnica i suradnika iz Zapadne Europe u Vierzehenheiligen

Vierzehenheiligen, 12.10.2017. (IKA) - „Sakrament bolesničkog pomazanja“ - tema je godišnjega pastoralnog skupa hrvatskih svećenika, đakona, pastoralnih suradnica i suradnika iz Zapadne Europe održanoga od 10. do 12. listopada u Kući za daljnja usavršavanja Nadbiskupije Bamberg u Vierzehenheiligen kod Bamberga, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Skup je započeo u utorak 10. rujna molitvom i zazivom Duha Svetoga. Sudionike, kojih je oko sedamdeset iz više zemalja Zapadne Europe (Njemačka, Švicarska, Francuska, Švedska i Austrija), pozdravio je u ime organizatora delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina. Na skupu su sudjelovali i predsjednik Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu sarajevski pomoćni biskup Pero Sudar, kao i delegat za hrvatsku pastvu za Francusku, zemlje Bebeluxa, Veliku Britaniju i Irsku, voditelj HKM Nica u

Francuskoj vlč. Stjepan Čukman. Biskup Sudar sudionicima skupa između ostaloga je istaknuo kako je „domovinskoj Crkvi, biskupima, svećenicima i narodu stalo do onoga što vi radite, a to je da pomažete da se naš svijet ne izgubi u inozemstvu u duhovnom smislu, ali i da ne prekine osjećajnu i realnu vezu s domovinom“. Istodobno je izrazio zabrinutost sa stanjem u domovini i odlaskom velikog broja ljudi iz nje.

U prijepodnevnom dijelu skupa prof. dr. Ivan Karlić s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu održao je predavanje o povijesti sakramenta bolesničkog pomazanja i koncilskom učenju, nastojeći približiti zadanu tematiku na način da bude tumačenje i svojevrsna nadogradnja na ono što se već zna i što se čita o ovom sakramentu, bilo u samom Katekizmu, bilo u nekim drugim izvorima. Doc. dr. s. Valerija Kovač s istog fakulteta zatim je govorila o zdravlju, bolesti i ozdravljenju u Bibliji. Biblija govori o konkretnom čovjeku i njegovim životnim situacijama, koje su satkane i od bolesti i ozdravljenja, prevladavajući je pogled na te stvarnosti teološki, a ne medicinski. Briga za bolesne od početka je bitni dio kršćanskoga nasljedovanja Isusa Krista te se tijekom povijesti razvijala u svoje institucionalizirane oblike, istaknula je.

U popodnevnim satima dr. Karlić govorio je o teološko-pastoralnom razumijevanju sakramenta bolesničkog pomazanja, istaknuvši kako je Crkva, kao sakrament Isusa Krista, dužna brinuti se i za bolesne, te koliko je moguće pomagati im u fizičkom, psihičkom i duhovnom smislu. Po sakramentu bolesničkog pomazanja vjernik prima milost i pomoć u borbi za zdravlje i život. Govorio je i o materiji i formi, te djelitelju i primatelju sakramenta bolesničkog pomazanja, iznijevši i neke konkretne upute. Osvrnuo se i na ekumensko pitanje glede toga sakramenta te zaključio kako je svećenikov pohod bolesniku i slavljenje toga sakramenta vrlo važno - on dolazi pomoći bolesniku jer s njime dolazi i Isus Krist, koji bolesniku pruža utjehu i nadu. U večernjim satima bilo je pokorničko bogoslužje koje je pripremila dr. Kovač a zatim je koncelebrirano misno slavlje predvodio biskup Sudar

Skup je 11. listopada nastavljen predavanjem dr. Kovač o zdravlju kao najvećoj vrijednosti suvremenog čovjeka. Istaknula je kako je danas prisutna očigledna briga čovjeka za svoje zdravlje, koje se nerijetko poima kao najveća vrednota u njegovu životu. Današnji svjetonazor se može sažeti u tri značajke: ograničenost na ovozemaljski svijet, sakralizacija sebe i otkriće tjelesnosti. Stoga zdravlje danas zauzima mjesto „ovostrane religije“. U biblijsko-kršćanskoj tradiciji zdravlje nema apsolutnu vrijednost, ali predstavlja temeljno dobro, za koje je odgovoran kako pojedinac tako i društvena zajednica, istaknula je dr. Kovač.

U popodnevnim satima organizirano je studijsko putovanje u Bamberg gdje su sudionici posjetili i katedralu.

Posljednjega dana skupa, 12. listopada, dr. Karlić održao je predavanje o pastoralnom vidu sakramenta bolesničkog pomazanja. Istaknuo je da je bolest iskušenje za našu vjeru, pouzdanje i ljubav. Pastoralno iskustvo pokazuje da sakrament bolesničkog pomazanja baš i nije u potpunosti shvaćen (a ni prihvaćen) kao sakrament u kojemu Isus Krist snagom Duha Svetoga liječi i daje snagu u borbi s bolešću. Stoga su i mnogi vjernici još uvijek zatvoreni tom sakramentu, jer još uvijek prevladava ideja da „nakon svećenika ubrzo dolaze pogrebni“. Zbog toga je izuzetno važno da uvijek iznova valja poučavati vjernike da ovaj sakrament nije nikakva „smrtna presuda“ za bolesnika. Nije dobro lišiti bolesnog vjernika svetih sakramenata i Božje milosti kad mu je najpotrebnija, upozorio je dr. Karlić. S druge strane, važnim je istaknuo da sakramenti nisu magijski

čini. Oni su znakovi Božjega djelovanja i sredstva tog djelovanja. Primanje bolesničkog pomazanja ne jamči ozdravljenje. Za ozdravljenje imamo pravo moliti, imamo se pravo nadati i željeti, ali i prihvatiti volju Božju i prepustiti Bogu konačnu odluku; to je ispravan stav kršćanina koji traži i prima bolesničko pomazanje, zaključio je dr. Karlić.

Nakon predavanja priređen je okrugli stol tijekom kojeg su predavači odgovarali na pitanja sudionika, a čula su se i iskustva iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica iz Zapadne Europe. Biskup Sudar i delegat Komadina zahvalili su sudionicima skupa na svemu što čine za Hrvate katolike u Zapadnoj Europi te su ih pozvali na pastoralni skup krajem rujna sljedeće godine u Sarajevo, u Bosnu i Hercegovinu.

Misna slavlja koja je sa sudionicima u tijeku skupa predvodio biskup Sudar na orguljama je pratio Ivan Ivanković, pastoralni referent u HKZ Esslingen i Filderstadt.

Pastoralni susret hrvatskih svećenika i redovnica SAD-a i Kanade

Cleveland, 12.10.2017. (IKA) - Ovogodišnji pastoralni susret hrvatskih svećenika i redovnica SAD-a i Kanade održan je od 9. do 12. listopada u Clevelandu, u saveznoj američkoj državi Ohio. Domaćin susreta bila je Hrvatska katolička župa sv. Pavla, zajedno s njezinim svećenicima Mirkom Hladnim i Zvonkom Blaškom, primivši i pogostivši dvadeset dvoje pastoralnih djelatnika sa sjevernoameričkog kontinenta. Susret je vodio vlč. dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, u organizaciji dvojice delegata inozemne pastve na sjevernoameričkom kontinentu: fra Nikole Pašalića, delegata za SAD, i mons. Ivana Vukšića, delegata za Kanadu.

Nakon dobrodošlice župnika Hladnog i uvodnih riječi delegata, susret je u ponedjeljak 9. listopada započeo u dvorani Hrvatske katoličke župe sv. Pavla večernjom molitvom i uvodnim predavanjem dr. Markića. U izlaganjima osvrnuo se na Znanstveno-stručni skup što je o 50. obljetnici Ravnateljstva 25. i 26. travnja ove godine održan u Zagrebu. Ujedno je prikazao aktualno stanje Hrvatske inozemne pastve i izazove s kojima se susreće. Prenio je neke naglaske iz izlaganja održanih na Skupu, osobito one vezane uz perspektivu hrvatskih katoličkih župa, misija i zajednica u iseljeništvu, novi val iseljavanja iz Domovine te mogućnosti korištenja društvenih mreža i novih medija u pastoralu iseljenika.

Vlč. dr. Mladen Horvat, upravitelj župe Naše Gospe Kraljice Hrvata u Torontu, održao je također dva izlaganja. U izlaganjima se dotaknuo važnosti teme molitve u Lukinu evanđelju. Evanđelist Luka prikazuje Isusa kao molitelja, ali jednako tako i kao učitelja molitve, koji druge poučava kako moliti. Na pozadini starozavjetnih tekstova, dr. Horvat protumačio je značenje pojedinih zaziva u Lukinoj verziji molitve Očenaša, a nije nedostajala ni diskusija što se razvila nakon predloženih tumačenja.

Fra Tomislav Pek, župnik Hrvatske katoličke župe sv. Nikole Tavelića u Montrealu, kratko se osvrnuo na ovogodišnji Mladifest u Vancouveru, kao i na Mladifest što će se sljedeće godine održati u župi Hrvatskih mučenika u Mississaugi. Odlučilo se također da će se Mladifest 2019. održati u Montrealu.

Kraj susreta bio je posvećen tekućim pastoralnim pitanjima u Kanadi i SAD-u, a posljednje poslijepodne bilo je posvećeno razgledavanju Clevelanda. Sva su predavanja bila popraćena diskusijom, a završna je rasprava urodila odabirom budućeg domaćina i mjesta sastanka, koji će se održati u Kanadi, u Torontu, u župi naše Gospe Kraljice Hrvata od 8. do 11. listopada 2018.

„Živimo ljubav“

Studijski dani Caritas a biskupija Mostar-Duvno i Trebinje-Mrkan u povodu 35 godina djelovanja

Mostar, 13.10.2017. (IKA) - Caritas biskupija Mostar-Duvno i Trebinje-Mrkan u povodu 35 godina djelovanja organizirao je 12. i 13. listopada Studijske dane u Duhovno-obrazovnom centru „Emaus“ u Potocima. Na početku Studijskih dana predstavljen je dokumentarni film „Živimo ljubav“ čiji je naziv ujedno i geslo te obljetnice. Studijske dane otvorio je ravnatelj Caritas a Mostar dr. don Ante Komadina koji je izrazio želju da spomen na tri i pol desetljeća bude povod za analizu dosadašnjeg djelovanja, jer „isključivo na temelju kvalitetne analize dosadašnjih iskustava i djelovanja te postignutih ciljeva, moći ćemo se u budućnosti sučeliti sa svim neizvjesnostima i izazovima ovog nestabilnog društva i svijeta u kojem živimo i djelujemo“. Predsjednik Caritas a biskupija Mostar-Duvno i Trebinje-Mrkan biskup Ratko Perić u pozdravu je istaknuo da Caritas nije, niti bi trebao biti organizacija, nego živi organizam koji pomaže čovjeku u potrebi. Tema biskupova predavanja bila je „Odgovorni za karitativnu djelatnost Crkve“.

Prvoga radnoga dana voditelji Caritasovih projekata, gosti predavači kao i svi sudionici Studijskih dana razmatrali su kroz teme: Župni Caritas, Živjeti s invaliditetom te Djeca, mladi i obitelj. O važnosti volontarijata u djelovanju Župnog Caritas a govorio je ravnatelj Hrvatskoga Caritas a mons. Fabijan Svalina, a kao dobar primjer istaknute su župe sv. Ivana Apostola i Evandelist a iz Mostara i župa Marije Majke Crkve - katedrala Mostar. U okruglom stolu o toj temi sudjelovali su svećenici iz tih župa don Mladen Šutalo i don Ilija Petković s volonterima. U drugoj temi Živjeti s invaliditetom gosti predavači bili su Nejra Šabić i Vinko Jerinić iz Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom dok je moderator okruglog stola bio Radoslav Dodig, direktor Caritasovog poduzeća za zapošljavanje osoba s invaliditetom „Rad-Dar“. Istaknuti su primjeri dobre prakse iz Italije i to Elena Foglia iz Udruge „Il Filo da Tessere“ iz grada Biella i Flavio Como iz Biskupijskog Caritas a Biella dok su „Rad-Dar“ predstavili zaposlenici Miomir Ilić i Ivan Medjedović. U završnoj temi prvoga dana Djeca, mladi i obitelj nazočnima su se obratili Mirjana Vlaho, voditeljica Caritasova Centra za djecu, mlade i obitelj „Spes“, i don Tomislav Ljuban iz „Obiteljskog savjetovišta“. Radni dio prvoga dana završio je radionicama za žene i muškarce, a vodile su ih volonterke iz Centra „Spes“, odnosno dr. Josip Bošnjaković, voditelj Bračnog i obiteljskog savjetovišta Đakovačko-osječke nadbiskupije. U večernjim satima upriličen je susret s prijateljima i dobročiniteljima Caritas a.

Drugoga dana organizirana su predavanja, odnosno okrugli stol i diskusija o temi Palijativna skrb. Odvjetnik Caritasovog hospicija u Rijeci Ivan Primorac predstavio je ustanovu koja je plod zajedničkog rada Caritas a, Grada Rijeke i Primorsko-goranske županije. Dr. Marina Bera ispred Federalnog ministarstva zdravstva nazočne je upoznala sa stanjem palijativne skrbi u Federaciji BiH. Uslijedio je okrugli stol na kojemu se opetovano moglo čuti kako BiH uvelike zaostaje za Hrvatskom, a posebice ostalim zemljama iz EU kada je riječ o pristupu osobama suočenima s neizlječivim bolestima. Zaključak dana je da jednodnevni studijski dan nije dovoljan kako bi se u potpunosti mogli dotaknuti sva područja u svezi s tom temom.

Studijski dani završeni su predstavljanjem Caritasovog doma za stare i iznemogle s hospicijem „Betanija“ u Čapljini. Moderatorica oba dana bila je ravnateljica Caritasovog duhovno-obrazovnog centra „Emaus“ Tanja Raič-Tarčuki.

Pariz: Kolokvij o hrvatskoj diplomaciji od 8. st. do danas

Pariz, 14.10.2017. (IKA) - Na Sveučilištu Pantheon-Assas, Paris 2, održan je 14. listopada kolokvij „Hrvatska diplomacija od 8. stoljeća do danas. Povratak u povijest i pogled u budućnost“. Kolokvij je održan pod pokroviteljstvom dva sveučilišta: Pantheon-Assas, Paris 2 (Sorbonne) i Sveučilišta Paris-Est-Marne-la-Vallee, te Predstavničkog vijeća ustanova i zajednice Hrvata Francuske (CRICCF-HSKF) i Udruge bivših studenata hrvatskih sveučilišta (AMCA). Brojno slušateljstvo, među kojima i nekoliko stranih diplomata, imali su priliku upoznati se kako s poviješću hrvatske državnosti od 8. stoljeća pa do naših dana tako i s poviješću diplomacije i diplomatima koji su je obilježili.

Thierry Mudry, odvjetnik i povjesničar, u uvodnom izlaganju oslikao je razvoj hrvatske diplomacije od kneza Branimira (oko 870. godine) do Branimira Jelića koji sedamdesetih godina dvadesetog stoljeća pokušavao svojim kontaktima u SSSR-u, u slučaju okupacije Jugoslavije od strane SSSR-a, stvaranje neovisne Hrvatske uz pomoć SSSR-a.

Diplomat Stjepan Špoljarić oslikao je isusovca Josipa Ruđera Boškovića kao diplomata u službi Dubrovačke Republike istodobno ukazujući na specifičnost njene diplomacije i način kako se Dubrovačka Republika zahvaljujući svojoj diplomaciji i svom načinu upravljanja uspjela održati sve do njena ukinuća od strane Napoleona.

Povjesničar Luc Orešković predstavio je diplomatska događanja u doba Luja XIV. koja su dovela do pogibije hrvatskih velikaša Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana.

Vlatko Marić govorio je o franjevcima diplomatima i žrtvama diplomacije. Ukratko je opisao kako si franjevci već od samog početka bili upućivani kao diplomati u Mongoliju i Kinu. Ukratko je oslikao dva velika franjevačka diplomata Ivana de Plan Carpina i Guillaumea de Rubroucka iz 13. stoljeća. Zatim je istaknuo da je iz hrvatskih prostora ili vezanim uz njih bilo više od četrdesetak franjevaca diplomata. Kao primjer jednog od uspješnog diplomata u europskom ali u kontekstu hrvatskog prostora uklatko je predstavljen fra Juraj Dragišić, te diplomatska aktivnost franjevaca Bosne Srebrene između 1776. i 1878., kako ih opisuje kroničar fra Jako Baltić.

Miro Kovač, bivši ministar vanjskih poslova RH i sadašnji poslanik u Hrvatskom saboru, predstavio je kako se tretiralo hrvatsko pitanje u međunarodnim odnosima između 1914. i 1929. godine. Podsjetio je na poteškoće koje su onemogućile da Hrvatska i Hrvati dobiju samostalnost i slobodu jer su kao dio Austro-ugarske smatrani gubitnicima u ratu.

Nakon prvog dijela izlaganja uslijedila je konstruktivna diskusija u sklopu okruglog stola. Izlagači su nastojali odgovoriti na postavljena pitanja i ukazati na mnoge nepoznate činjenice kada je u pitanju diplomatsko priznanje Republike Hrvatske.

U poslijepodnevnom dijelu kolokvija Georges-Marie Chenu, prvi francuski veleposlanik u Republici Hrvatskoj, podsjetio je slušateljstvo kako su velike sile priznale Hrvatsku kao suverenu državu. Iznio je kakvi su bili stavovi velikih sila na početku agresije na Hrvatsku i Sloveniju i kako su se ti stavovi polako mijenjali te kako je došlo do priznanja.

Filip Vučak, veleposlanik RH u Parizu, govorio je o Vatikanu i njegovom ponašanju prema Hrvatskoj kroz povijest ali naglasak je stavio na odnos Vatikana prema Hrvatskoj u doba agresije na Hrvatsku. U izlaganju je istaknuto da je uloga pape Ivana Pavla II. bila presudna za priznanje. Premda Vatikan nije bio prvi koji je priznao Hrvatsku (bio je to Island), bio je među prvima, ali moralni autoritet igrao je vrlo važnu ulogu. Hrvatski narod

prepoznao je njegovu veliku ulogu i na tomu je jako zahvalan.

U izlaganju koje je poslao Reneo Lukić, sa sveučilišta Laval, prikazan je razvoj odnosa Hrvatske i Srbije između 1995. i 2000. godine. Uspostavljeni su diplomatski odnosi ali poteškoće postoje zbog toga što su u Srbiji još uvijek brojni nacionalisti koji još uvijek razmišljaju u kategorijama velikosrpstva i koji svojim djelovanjem još uvijek dovode u pitanje hrvatsku samostojnost.

Boštjan Turk sa Sveučilišta u Ljubljani govorio je o odnosima Hrvatske i Slovenije ali u kontekstu osobnog viđenja naglašavajući da su problemi u odnosima dvije prijateljske zemlje više proizvodi političkih elita koje žele sačuvati ili osvojiti vlast.

Marc Gjidara sa Sveučilišta Pantheon-Assas, Paris 2, govorio je o problemima s kojima se susreću zemlje kada se govori o problemu regionalizacije i to posebno kada se vlast države želi umanjiti ili potpuno isključiti stavljanjem naglasaka na regionalizaciju u europskom kontekstu. Takvo viđenje regionalizacije je destruktivno za zemlje članice ali za samu Europsku uniju. Stoga je potrebno uzeti u obzir sve parametre kada je u pitanju regionalno povezivanje u mediteranskom i europskom kontekstu ne gubeći iz vida da su države nositeljice one koje omogućuju europsko zajedništvo i međusobnu suradnju.

Joseph Krulić sa sveučilišta Paris-Est-Marne-la-Vallee govorio je o pravnim aspektima priznanja država te poteškoćama u određivanju kriterija na osnovu kojih su europske zemlje priznale Hrvatsku i Sloveniju. Bilo je presudno mišljenje Badinterove komisije te kriteriji zemalja Europske unije koje su Hrvatska i Slovenija ispunile.

Za vrijeme drugog okruglog stola sudionici kolokvija raspravljali su o izloženim temama. Naglasak je svakako bio na kronologiji i uvjetima koji su bili stavljeni pred Hrvatsku i Sloveniju.

U kontekstu održavanja kolokvija o hrvatskoj diplomaciji obilježen je i Svjetski dan kravate. Sudionici kolokvija mogli su se upoznati s poviješću kravate budući da su bile izložene ilustracije povijesti kravate na francuskom jeziku koje su pripremili članovi upravnog odbora AMCA-e u suradnji s Akademijom kravate.

Više od 4000 vjernika na hrvatsko-slovenskom hodočašću u Stični

Slavlje predvodio nadbiskup Stanislav Zore u zajedništvu s biskupom Josipom Mrzljakom i slovenskim i hrvatskim biskupima i svećenicima

Stična, 14.10.2017. (IKA) - U drevnoj cistercijskoj opatiji, u crkvi Majke Božje Žalosne u Stičnoj u Sloveniji održan je u subotu 14. listopada Susret hrvatskih i slovenskih katolika, ove godine u znaku velike proslave 100. obljetnice ukazanja Majke Božje u Fatimi i pod geslom „Zajedno živjeti Mariji poziv“. Susret je u jutarnjim satima započeo duhovnim programom koji su zajedno sa slovenskim i hrvatskim vjernicima animirali i gosti iz Fatime. Svečano misno slavlje predvodio je ljubljanski nadbiskup Stanislav Zore u zajedništvu s varaždinskim biskupom Josipom Mrzljakom i slovenskim i hrvatskim biskupima i svećenicima.

Na hrvatsko-slovenskom hodočašću okupilo se više od 4000 vjernika, a iz Varaždinske biskupije njih više od 1000. Varaždinsku biskupiju su, osim brojnih vjernika laika, predstavljali i svećenici predvođeni biskupom Josipom Mrzljakom te generalnim vikarom mons. Antunom Perčićem. Iz Hrvatske su na susretu sudjelovala ukupno petorica biskupa, uz mons. Mrzljaka bili su biskupi bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, gospičko-senjski

Zdenko Križić i pomoćni zagrebački Mijo Gorski i Ivan Šaško. Na hodočašće je stiglo više od 40 autobusa hodočasnika iz Hrvatske i još toliko iz Slovenije, mnogi su došli i privatnim prijevozom, automobilima. Pokazali su da ne postoje nikakvi mali interesi koji bi dva naroda mogli zavaditi ili dijeliti, nego da su u svim svojim osobnim, obiteljskim i egzistencijalnim nevoljama jedno pod Majčinim plaštem. U pretprogramu je hrvatskim hodočasticima dobrodošlicu poželio celjski biskup Stanislav Lipovšek, predsjednik Pripravnog odbora zajedničke proslave, pjevajući hrvatsku himnu Nebeskoj Majci Rajska Djevo.

Gospine poruke iz Fatime odjekivale su pretprogramom u Stični, ali i župama u Sloveniji. Naime, proteklih šest mjeseci Slovenci su imali intenzivan program koji je vodio vrhuncu slavlja u Stični. Kip Gospe Fatimske hodočastio je slovenskim župama gdje su se vjernici rado okupljali na molitvu. U Stičnu su 13. listopada stigli i predstavnici iz Fatime koji su donijeli kip Gospe Fatimske koji je pak čitavu noć bio izložen na štovanje.

Hodočasnike je na početku mise pozdravio prior cistercijske opatije o. Maksimilijan File. Podsjetio je kako je Stična već više od 880 godina susretnište ljudi, naroda, ideja, kultura, sječišna točka ljudi s Bogom, a „ovoga dana postala je sječište dvaju naroda koji crpe iz istih korijena i nastoje se boriti za iste vrednote“.

Nadbiskup Zore u homiliji je podsjetio na događaje koji su se zbili u Portugalu 1917. godine, kada se Marija ukazala troje djece. Sve se to odvijalo u trenucima kada je po svijetu bjesnio Prvi svjetski rat koji je iza sebe ostavio 37 milijuna mrtvih, ranjenih i nestalih; kada su se boljševici u Rusiji pripremali na revoluciju koja je u idućim desetljećima prouzročila ukupno 94 milijuna žrtvi. Sjećanje na te krv i suze nisu zaboravljeni, a čitamo i slušamo iz dana u dan, s kakvom lakoćom ljudi danas pokazuju svoju moć, kako ne štede na prijetnjama i kako se čuju zveckanje oružja. Svi se mi jako dobro sjećamo rata i početka 90-ih godina u bivšoj Jugoslaviji. Koliko je to bilo straha, patnje i smrti!? Sposobni smo započeti novi rat, upozorio je nadbiskup, istaknuvši kako je zbog toga fatimska poruka tako aktualna. Moramo je čuti i slijediti. Ako zaboravimo na Boga, na stravičan način doživjet ćemo izbacivanje iz Raja. Kako je prvi grijeh Adame i Eve okrenuo jednoga protiv drugoga, tako smo se i mi danas u stanju posvađati među sobom. Bez Boga postajemo sebični s vječnim strahom da imamo premalo. Zaboravljamo živjeti i „biti“. Da bismo ustrajali u odluci da ćemo nadići te udaljenosti, moramo i mi djelovati kao što su apostoli djelovali - uporna zajednička molitva nas priprema za otkrivenje Duha Svetoga, Gospodina, koji nas oživljuje i poučava o svemu svega što je sam Isus rekao, poručio je, između ostaloga, nadbiskup Zore.

Homiliju na hrvatskom jeziku izrekao je biskup Josip Mrzljak, predsjednik hrvatskog Odbora za organizaciju susreta. Istaknuo je da poruka iz Fatime, premda se dogodila prije sto godina, nije zastarjela nego je i danas važna. Svjedoci smo kako se države i narodi natječu oko toga tko ima najbolje naoružanje, misleći da se oružjem mogu spriječiti neki novi sukobi među narodima. Onda mi možemo kazati da imamo najjače oružje – to je krunica, oružje koje može uništiti svako zlo. Može uništiti mržnju i širiti ljubav. I to je tako jasna i velika poruka Marije iz Fatime, koja i nama danas govori i zato smo danas ovdje, jer želimo čuti taj glas. Mi želimo živjeti u miru i prijateljstvu i zato mi je drago da danas mogu kazati kako smo mi i Hrvati i Slovenci susjedi i kako smo stoljećima uvijek živjeli u dobrosusjedskim odnosima kako smo se međusobno posjećivali u našim svetištima, posebno u Marijinim

svetištima: Mariji Bistrici, Brezju, na Ptujskoj Gori i na Trsatu. To su ta mjesta koja okupljaju, gdje se ne pozna zapravo tko je koje narodnosti nego se prepoznamo po tome kako i na koji način stanemo pred taj kip Blažene Djevice Marije i koliko ona nama danas govori, poručio je hodočasnicima biskup Mrzljak.

Nakon homilija dva susjedna naroda posvetili su se Gospi posvetnom molitvom hrvatskih i slovenskih vjernika koju su molili svi prisutni, svaki narod na svojem jeziku. U darovnoj procesiji sudjelovali su slovenski i hrvatski vjernici u narodnim nošnjama. Hrvati su prinijeli košaru s plodovima zemlje ukrašenu licitarskim srcima sa simbolom Marije Bistrice gdje su započela ta zajednička hodočašća; zatim kip Majke Božje Bistričke te zavjetnu svijeću o Godini sv. Josipa u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Slovenci su pak prinijeli kip Gospe Fatimske u kapelici te košaru s proizvodima cistercijske opatije u Stični. U molitvu Očenaš uveo je biskup Križić, rekavši da kao kršćani nismo pozvani samo da tu molitvu naučimo napamet i recitiramo, nego da ju iskreno molimo i iznad svega živimo.

Na kraju misnog slavlja prisutnima su se još jednom obratili mons. Zore i mons. Mrzljak zahvalivši svima koji su sudjelovali u slavlju. Varaždinski biskup kazao je kako već razmišljaju o idućem hrvatsko-slovenskom susretu katolika, a kao moguće mjesto spominju se Krašić i Zagreb i to nakon što bi „blaženi Alojzije Stepinac bio proglašen svetim“, nakon čega je uslijedio ogroman pljesak odobrenja okupljenih. Uslijedila je procesija s Gospinim kipom oko crkve i cistercijskog samostana. Za vrijeme procesije pjevale su se litanije Majci Božjoj. Euharistijsko slavlje uveličao je zbor sastavljen od pjevača iz slovenskih župa Stična, Višnja Gora, Krka i Šentvid (Ljubljana). Želja je da ovo zajedničko hodočašće dvaju susjednih i prijateljskih naroda pridonese mirnom rješavanju poteškoća i nesuglasja, u duhu poruka o molitvi i miru koje je Majka Božja donijela cijelom svijetu, a posebno vjernicima tijekom ukazanja u Fatimi.

Priopćenje Caritas Banjolučke biskupije u prigodi Međunarodnog dana žena na selu

Banja Luka, 15.10.2017. (IKA/KTA) - Caritas Banjolučke biskupije kroz projekt „Poštujmo žene iz ruralnih područja“, koji financira Europska unija, potiče afirmaciju žena iz ruralnih područja s ciljem da žene budu svjesnije svojih vrijednosti, kvaliteta i doprinosa zajednici, ekonomiji i društvu. Kroz različite projektne aktivnosti ženama se pružaju informacije o njihovim pravima, organiziraju se edukacije o poduzetništvu i poljoprivrednoj proizvodnji te im se pruža podrška u realiziranju njihovih resursa.

Međunarodni dan žena na selu obilježava se svake godine 15. listopada i danas je prilika da upozorimo na alarmantan položaj žena na selu u Bosni i Hercegovini. Statistika pokazuje da 60% stanovništva BiH živi u ruralnim područjima koja često imaju vrlo lošu infrastrukturu, udaljena su i nepovezana. Žene na selu suočavaju se s višestrukim barijerama i problemima: od osnovnih egzistencijalnih potreba, ograničenih ekonomskih mogućnosti, siromaštva, pa do nepovoljnih razvojnih politika koje ugrožavaju održivost ruralnih djelatnosti. Kvaliteta života na selu stagnira, žene u ruralnim područjima su izolirane, distancirane od važnih društvenih i ekonomskih tokova, rade teške fizičke poslove i po 16 sati dnevno, nemaju slobodnog vremena niti godišnjeg odmora, za svoj rad najčešće ne primaju plaću, a u mnogim slučajevima nemaju ni zdravstveno ni mirovinsko osiguranje ili porodiljni dopust. Njihov položaj je nepovoljan, a doprinos neprepoznat i nepriznat.

U priopćenju se zatim ukazuje na odgovornost i efikasnost donosioca odluka i svih javnih institucija da omoguće ženama iz ruralnih područja: izravno povezivanje s potrošačima i plasman njihovih proizvoda na lokalno tržište; adekvatnu zaštitu, podršku i oporavak kad je riječ o nasilju nad ženama i nasilju u obitelji; uključenje u društveni, kulturni i ekonomski život zajednice kao i proces donošenja odluka i strategija na lokalnom nivou; povoljnije kreditne linije razvojnih banaka za žene iz ruralnih područja - ciljane sredstva za poticaje ministarstava poljoprivrede za podršku projektima žena u poljoprivrednoj proizvodnji i kućnoj radinosti, dostupnost izvaninstitucionalnih usluga ženama iz ruralnih područja poput programa obrazovanja odraslih i razvoja specifičnih vještina.

50. obljetnica Hrvatske katoličke župe Calgary

Calgary, 15.10.2017. (IKA) - Hrvatska katolička župa Majke Božje Bistričke sa sjedištem u Calgaryju proslavila je u nedjelju 15. listopada 50. obljetnicu djelovanja. Misno slavlje u toj svečanoj prigodi predvodio je umirovljeni biskup Juraj Jezerinac u zajedništvu s umirovljenim biskupom Calgaryja Frederickom Henryjem, ravnateljem Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu Tomislavom Markićem, delegatom za Hrvatsku inozemnu pastvu u Kanadi mons. Ivanom Vukšićem, hrvatskim dušobrižnicima fra Dujom Bobanom iz Vancouvera, vlč. Franjom Višatickim iz Edmontona i fra Mogomirom Kikićem iz Victorije te više svećenika koji djeluju u Biskupiji Calgary. Župnik Domin Vladić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, sve je srdačno pozdravio na početku misnoga slavlja, a biskup Jezerinac u homiliji je istaknuo povezanost i neraskidive veze domovinske Crkve s hrvatskim iseljenicima. Podsjetivši na povijesni hod te župe istaknuo je kako je vjera održala i dala snage našim ljudima da se suoče s mnogim izazovima života u tuđini. Oslovlivši se na nedjeljna čitanja, rekao je kako je „kraljevstvo Božje govor da nas Bog ljubi i želi da budemo svjedoci njegove ljubavi u svijetu“ te da je ono „nov odnos među ljudima kao braćom, a s Bogom kao Ocem svih ljudi“. Citirao je i riječi bl. kardinala Alojzija Stepinca upućene iseljenicima: „Ostanite, dragi vjernici, pod svaku cijenu, pa ako treba i uz cijenu života, vjerni Katoličkoj Crkvi, koja ima na čelu Petra, papu za poglavara. Vi ne biste bili dostojni imena svojih otaca kada biste se dali otrgnuti od pećine, na kojoj je Krist sagradio Crkvu svoju“ te zaključio: „Nema veće ljubavi i većeg patriotizma prema domovini, nego svuda i svagdje živjeti poštenim životom. Sigurne temelje ne stvaraju ubojice i kradljivci, nego marljivi i poštenu ljudi“.

Poslije euharistije upriličen je župni banket na kojemu je sudjelovalo 400 župljana i njihovih gostiju. Tu su pročitane čestitke predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović, zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, koji je bio spriječen osobno predvoditi ovu proslavu, vrhbosanskoga nadbiskupa kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa Calgaryja Williama McGrattana i vrhbosanskoga pomoćnoga biskupa Pere Sudara, predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za Hrvatsku inozemnu pastvu.

Sudionicima banketa obratili su se i veleposlanica Republike Hrvatske u Kanadi Marica Matković, biskupi Henry i Jezerinac, kao i nacionalni ravnatelj Markić i delegat za Kanadu Vukšić te fra Dujo Boban, koji je 18 godina vodio ovu župnu zajednicu i izgradnju crkve. Na kraju je župnik Vladić svima poimence zahvalio na sudjelovanju te je posebno istaknuo pokrovitelje slavlja, koji su materijalno

dali potporu proslavi 50. obljetnice župe. Djeca iz Hrvatske škole i mladi iz Kolo grupe priredili su lijep program hrvatskih pjesama i plesova, koje su izveli pred oduševljenim gledateljima.

Na ovo slavlje vjernici su se pripremali trodnevnicom koju su, uz brojno sudjelovanje župljana, predvodili fra Dujo Boban, mons. Ivan Vukšić i dr. Tomislav Markić. Crkveni zbor pod ravnanjem Vlade Crnkovića uzveličao je misna slavlja sva četiri dana.

Hrvatska katolička župa Majke Božje Bistričke osnovana je 12. listopada 1967. godine u Calgaryu. Prvi župnik bio je fra Zvonko Radošević, a prvu crkvu Hrvati su kupili u svibnju 1968. godine. Iste godine je utemeljena i Hrvatska škola. Sadašnja crkva je sagrađena 1981. godine za župništva fra Duje Bobana, a kardinal Franjo Šeper blagoslovio je crkvu 2. kolovoza 1981. godine i posvetio je Majci Božjoj Bistričkoj. Hrvatska katolička župa Majke Božje Bistričke u Calgaryju ima više od 300 obitelji na župnom popisu. Župu od 1996. vodi vlč. Domin Vladić.

25. obljetnica prisilnog egzodusa katolika iz kotorvaroške doline

U župama kotorvaroške doline danas živi oko 250 katolika od predratnih više od deset tisuća

Kotor Varoš, 15.10.2017. (IKA/TABB) - U nedjelju 15. listopada u središtu kotorvaroške župe mirno, dostojanstveno i molitveno obilježena je 25. obljetnica prisilnog izгона velikog broja katolika iz župa kotorvaroške doline: Kotor Varoša, Vrbanjaca i Sokolina. Taj izgon je bio dio plana koji je predvidio potpuno iskorjenjivanje katoličkog pučanstva, ne samo iz tih župa, nego i iz svih drugih župa koje su tijekom rata došle pod vojnu i političku kontrolu bosanskih Srba. Da je taj plan i danas na djelu vidljivo je iz činjenice da u tim župama danas živi oko 250 katolika od predratnih više od deset tisuća.

Koncelebriranoj misi u župnoj crkvi Rođenja BDM, čija se obnova nakon što je u proljeće 1992 g. bila spaljena, privodi kraju, prethodilo je polaganje vijenaca kod spomen-obilježja u crkvenom dvorištu. Župnik fra Zoran Mandić izmolio je molitvu za sve poginule i za sve žrtve Domovinskog rata, kao i II. svjetskog rata i komunističkog režima. Uslijedila je u crkvi prigodna pobožnost i posveta župe Kotor Varoš, Prečistom Srcu Marijinu, jer je upravo toga dana, prema biskupijskom rasporedu, u župi bio kip Gospe Fatimske.

Koncelebriranu misu, zajedno sa župnicima Kotor Varoša Mandićem i župnim upraviteljem župa Vrbanjci i Sokoline fra Jurom Tokalićem te još četvoricom svećenika, među kojima je bio i jedan svećenik iz Poljske, predslavio je banjolučki biskup Franjo Komarica. Podsjećajući u pozdravu na tužni povod te komemoracije, župnik Mandić požalio se na očito zanemarivanje toga zločina prema domaćem katoličkom stanovništvu od strane domaćih i stranih političkih predstavnika tijekom cijelog poratnog vremena, te na nejedinstvenost unutar same prognaničke populacije. Posebno je naglasio odlučnost i neumornost dosadašnjih poratnih župnika kotorvaroške doline u obnavljanju ne samo crkvenih objekata nego i suživota s pripadnicima druga dva naroda, kao i određenog broja prognaničkih obitelji koji su se unatoč brojnim poteškoćama uspjele vratiti na svoja ognjišta.

Misa je slavljena za mir, pravdu i domovinu. U propovijedi biskup Komarica istaknuo je kako se „ne može ostvariti pravedni i trajni mir, ako se ne uzme u obzir čovjeka u njegovoj integralnosti i njegov odnos prema njegovu Stvoritelju, tj. njegove duhovne i tjelesne potrebe“. Podsjetio je na važnu zadaću Crkve „da pomaže ljudima da dobro i

ispravno upravljaju društvenim poretom i da ne zaborave božanskog posrednika između Boga i nas ljudi Isusa Krista i njegovo cjelokupno djelo spasenja“. Podsjetio je i na zadaću molitvenog sjećanja na svoje pokojne članove, osobito na žrtve nasilja i rata, te na opasnost od zaborava i zanemarivanja otkrivanja istine i uspostavljanja pravde za zločince i zadovoljštine za žrtve. Biskup je ponovno upozorio na „skandal nemara, skandal ponašanja pojedinaca pa i cijelih skupina, partije, stranaka, koje nisu pokazale, a niti danas pokazuju, imalo poštovanja spram dostojanstva i bogolikosti svakog ljudskog života, pa tako i života ovdašnjih katolika“.

Izrazio je uvjerenje da će „naša odlučnost da živimo u miru sa svima i da učinkovito pridonosimo pravednom i trajnom miru sigurno nadvladati još uvijek mnogobrojne i neshvatljivo uporne prepreke nepovjerenja, prezira, odbojnosti i opstruiranja od strane nekih naših sugrađana i sunarodnjaka“.

Nakon mise upričien je domjenak za nekoliko stotina okupljenih vjernika, od kojih je ogromna većina pristigla iz susjedne Hrvatske, te Slovenije, Austrije i Njemačke. Mnogi su biskupu Komarici izrazili zahvalnost za njegovu presudnu intervenciju u zapovjedništvu vojske bosanskih Srba i kod srpskih političara u Banjoj Luci prije 25 godina, čime su spašene mnoge stotine života katolika i muslimana kotorvaroškog kraja. Među onima koji su se susreli s biskupom bili su i ratni čelni politički predstavnici hrvatskog i bošnjačkog naroda iz kotorvaroškog kraja.

Biskup je pohodio i mjesto zbjega katolika kotorvaroškog kraja u selu Baščina, koje je, uz direktnu ugroženost vlastitog života u dramatičnim danima mjeseca listopada, spasio od sigurne likvidacije. Zajedno s grupom zahvalnih domaćih povratnika izmolio je pred Gospinom spomen kapelom molitve za pokojne i žive, te posjetio obnovljenu kuću, u kojoj je vodio sudbonosne razgovore za spas od potpunog uništenja brojnoga golorukog katoličkog pučanstva, koje se tada bilo našlo u zbjegu, a na koje je bila krenula ofanziva srpske vojske s teškim naoružanjem i avijacijom. Biskup Komarica se u župnom uredu nakratko susreo s predsjedavajućim predsjedništva BiH Draganom Čovićem, a zatim imao dugi, konstruktivan razgovor s grupom Kotorvarošana – povratnika i onih, koji su u nekim od državnih tijela u RH. Tema razgovora je bila želja mnogih stotina domaćih obitelji da ostvare održiv povratak u svoja rodna mjesta i, nažalost, postojanje brojnih i trajnih opstrukcija da se taj održivi povratak i ostvari.

Inozemne vijesti

Izabran novi predsjednik Kanadske biskupske konferencije

Vatikan, 9.10.2017. (IKA) - Na jesenskom zasjedanju Kanadske biskupske konferencije za novog predsjednika u dvogodišnjem mandatu izabran je biskup Lionel Gendron iz biskupije Saint-Jean-Longueuil. U razgovoru za Radio Vatikan biskup je istaknuo da je na zasjedanju kanadskih biskupa bilo riječi o proslavi 150. obljetnice kanadske konfederacije te se promišljalo o poticajima dokumenta *Amoris Laetitia* za Crkvu u Kanadi. O tome dokumentu biskupima je govorio kardinal Marc Ouellet, prefekt Kongregacije za biskupe.

Kanadski biskupi posebnu su pozornost posvetili radu državne Komisije za istinu i pomirenje kojoj je cilj sagledati nepravdu koju su državne vlasti i Crkve u Kanadi počinile kroz tzv. odvojene škole indijanskoj populaciji te se ispričati za počinjeno. Biskup Gendron posebno vidi važnost djelovanja na pomirenju tzv. Prvog naroda (domorodačkih plemena) i svih stanovnika Kanade. Kako tumači biskup, kanadske su vlasti u drugoj polovici 19. stoljeća željele od domorodačkog stanovništva načiniti „prave Kanađane“ te su osnovane odvojene škole, internati u koje su prisilno dovođena indijanska djeca te im je bilo zabranjeno govoriti vlastitim jezikom, održavati svoje običaje ili kontaktirati s obitelji. Vlasti su škole povjerile trima velikim Crkvama: Katoličkoj, Anglikanskoj i Ujedinjenoj Crkvi. Prije pet godina ustanovljena je Komisija za istinu i pomirenje kojoj je zadatak istražiti to razdoblje i razgovarati s domorodačkim stanovništvom o šteti koja mu je nanesena. Komisija također traži ispriku i materijalnu zadovoljštinu za one koji su oštećeni. Katolička Crkva odgovorila je na poziv te Komisije, rekao je novi predsjednik Kanadske biskupske konferencije, dodajući da su o tome razgovarali i s Papom i dužnosnicima Svete Stolice. Biskup Gendron istaknuo je da je Crkva otvorena o tome pitanju, ne zbog traženja spomenute Komisije, već zbog zahtjeva koji proizlaze iz Evandjelja i koji su radikalniji od državnih zakona.

Zimbabve: Pastirsko pismo uoči predsjedničkih izbora

Biskupi pozivaju sve predsjedničke kandidate i političare na prihvaćanje drugoga i „poštovanje različitih mišljenja“ jer „uzajamna nesnošljivost blokira napredak zemlje“

Rim, 10.10.2017. (IKA) - Biskupi u Zimbabveu uputili su apel građanima uoči predstojećih predsjedničkih izbora 2018. U pastirskom pismu, koje je prenijela agencija Fides, oglasili su se povodom trovanja potpredsjednika Emmersona Mnangagwea koji je hospitaliziran u Južnoj Africi. On je najizgledniji kandidat da postane predsjednik umjesto Roberta Mugabea koji je na vlasti od 1980. i čija je supruga glavna osumnjičena za trovanje potpredsjednika.

Biskupi su u pismu pozvali sve predsjedničke kandidate i političare na prihvaćanje drugoga i „poštovanje različitih mišljenja“ jer „uzajamna nesnošljivost blokira napredak zemlje“. Naglasili su da je Ustav štiti koji građane brani od nesavjesnog obavljanja službe. „U vrijeme rata za oslobođenje zemlje od kolonijalizma, nismo imali Ustav da nas zaštiti i neki su uzeli oružje. Sada imamo Ustav. Oružje nije nužno“, upozoravaju biskupi. Izrazili su želju da narodu bude omogućeno izabrati dužnosnike koji svoje sposobnosti iskazuju „ne riječima već djelima i koji stvarno rade u prilog općem dobru“.

Apel za spas djece Rohingya muslimana

Uoči Papina posjeta Mjanmaru i Bangladešu Radio Vatikan upozorava na tragediju djece izbjeglica

Vatikan, 11.10.2017. (IKA) - Krajem studenoga Papa će posjetiti Mjanmar i Bangladeš, dvije zemlje obilježene tragedijom Rohingya muslimana. Nakon niza napada koje su na zapadu Mjanmara izveli naoružani pripadnici te muslimanske manjine, vojska je odgovorila strašnom represijom. Sjeverno područje države Rakhine potpuno je opkoljeno i nedostupno snagama UN-a, ali neki UN-ovi dužnosnici u pratnji nekoliko veleposlanika uspjeli su mu se približiti na granici s Bangladešom. Tamo su do kolovoza ove godine živjeli uglavnom Rohingya muslimani (90%), a danas je od njih ostalo na desetke spaljenih i napuštenih sela. Ujedinjeni narodi, koji već tjednima upozoravaju na „etničko čišćenje“, tvrde da se u tom dijelu Mjanmara događa „nezamisliva ljudska patnja“. Njihovi predstavnici u priopćenju su pozvali tamošnje vlasti da „zaustave nasilje“ i „dopuste neometan pristup humanitarnoj pomoći“.

Procjenjuje se da bi za hitno humanitarno zbrinjavanje oko 500 tisuća Rohingya izbjeglica, među kojima je 60% djece, koji se nalaze u Bangladešu, potrebno 64,8 milijuna eura, izvijestio je Radio Vatikan.

Papa: Dinamična riječ Božja ne može se čuvati u naftalinu

Vatikan, 11.10.2017. (IKA) - Papa Franjo se 11. listopada obratio sudionicima jednodnevne konferencije povodom 25. obljetnice objavljivanja Katekizma Katoličke Crkve, koju je organiziralo Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije, izvještava Radio Vatikan. Papa im je istaknuo da je u samoj naravi Crkve da „čuva“ poklad vjere i „nastavi“ put Crkve kako bi istina koja je prisutna u Isusovu propovijedanju Radosne vijesti rasla u punini do kraja vremena. S radošću koja se rađa iz kršćanske nade i naoružani „lijekom milosrđa“, pristupamo muškarcima i ženama našeg vremena kako bismo im pomogli pronaći neiscrpno bogatstvo koje je sadržano u osobi Isusa Krista, kazao je Papa, dodajući da je Katekizam važno oruđe i ono vjernicima predstavlja vječni nauk Crkve kako bi mogli rasti u razumijevanju vjere.

Sveti Otac osvrnuo se i na pitanje smrtne kazne, rekavši da je to pitanje koje bi se u Katekizmu Katoličke Crkve trebalo obraditi na prikladniji i suvisliji način. Papa je napomenuo da se jasnije mora istaknuti da je smrtna kazna nečovječna mjera koja gazi ljudsko dostojanstvo bez obzira kako se provodi. Ona je po sebi protivna Evandjelju jer podrazumijeva namjerno dokidanje ljudskog života koji nikad ne prestaje biti svet u Stvoriteljevim očima i čiji je – u konačnici – jedino Bog istinski sudac i jamac.

Riječ Božja ne može se čuvati u naftalinu poput starog pokrivača da bi ga se zaštitilo od moljaca, Riječ Božja je dinamična i živa stvarnost koja se razvija i raste jer je usmjerena prema ispunjenju koje nitko ne može zaustaviti. Nauk se ne može sačuvati, a da mu ne dopustimo razvoj, niti može biti vezan uz tumačenje koje je kruto i nepromjenjivo, a da se pritom ne ponizi djelovanje Duha Svetoga, poručio je papa Franjo.

100. obljetnica Kongregacije za Istočne Crkve

Vatikan, 12.10.2017. (IKA) - Prije sto godina, 1917. godine, papa Benedikt XV. ustanovio je Kongregaciju za Istočne Crkve i Papinski orijentalni institut. Tim je povodom papa Franjo 12. listopada predvodio misno slavlje u rimskoj bazilici Svete Marije Velike, javlja Radio Vatikan. Ako je u ono vrijeme bjesnio Prvi svjetski rat, kazao je Papa u propovijedi, danas proživljavamo novi svjetski rat u dijelovima.

Kada vidimo dramatične progone i zabrinjavajući egzodus naše kršćanske braće i sestara i mi poput naroda Starog zavjeta postavljamo pitanje „zašto?“ U današnjem čitanju iz Knjige proroka Malahije, čitamo o ljudima koji su se odvratili od Boga i čine zlo, ali koji opet prolaze nekažnjeno. Slično i danas možemo vidjeti beskrupulozne ljude koji uništavaju druge kako bi ostvarili svoje interese te stoga Bogu postavljamo pitanje: „Zašto?“ Odgovor na to pitanje nalazimo kod proroka Malahije, gdje čitamo da Bog sluša svoj narod i bilježi njihova trpljenja u „knjigu spomenicu“.

Ukazujući na riječi iz Evanđelja po Luki, papa Franjo rekao je da ako se molimo i pouzdajemo u Gospodina, znamo da će se onomu koji ište, dati; onaj koji traži, naći će; a onome koji kuca, vrata će se otvoriti. No, znamo li doista kako moliti, kako kucati na vrata Božjega srca, upitao je Papa. Današnje nas Evanđelje podsjeća: „Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu“ (Lk 11,13). Duh Sveti je veliki Božji dar za nas. Stoga, naučimo kako hrabro kucati na vrata Božjega srca, kazao je Sveti Otac, uputivši na kraju sljedeći poticaj vođama istočnih Crkvi: „Neka hrabra molitva nadahne i podržava vaše služenje Crkvi kako bi donijelo plod koji ne vene niti umire“. Prije mise u bazilici Svete Marije Velike Papa se susreo s poglavarima Kongregacije za Istočne Crkve, te njegovu pročelniku kardinalu Leonardu Sandriju predao tekst svoje poruke. Sadašnjost je, primijetio je Sveti Otac u poruci, pogodena tragedijama koje se ne mogu zanemariti. Padom totalitarnih režima i raznih diktatura, koji su u nekim zemljama, nažalost, omogućili širenje međunarodnoga terorizma, kršćani Istočnih Crkvi proživljavaju dramu progona, i iseljništva koje sve više zabrinjava. Pred takvim situacijama nitko ne može zažmiriti, napisao je Papa. Kao dio 'Crkve u izlasku' Papinski orijentalni institut pozvan je slušati u molitvi, istaknuo je Papa, te dodao: „U vremenu u kojemu živimo institut je ponovno, upravo kao prije stotinu godina, u središtu providnosnoga raskrižja“.

Razmišljanje o sadašnjem stanju Papa je popratio i pogledom na povijest. Spomenuto se tako datuma i događaja povezanih sa 100. obljetnicom djelovanja Papinskoga orijentalnog instituta, utemeljenoga 15. listopada 1917. godine. Iste je godine radom započela i Kongregacija za Istočne Crkve, koju je papa Benedikt XV. ustanovio motu proprio 'Dei Providentis'. Iako usred burnoga svjetskog rata, istaknuo je papa Franjo, papa je znao posvetiti Istočnim Crkvama posebnu pozornost. Pio XI. je 1922. godine povjerio taj institut Družbi Isusovoj, a 1928. su enciklikom 'Rerum Orientalium' biskupi pozvani poslati studente u Orijentalni institut. Druge važne novosti, navodi se nadalje u poruci, bile su ustanovljenje Papinskoga ruskog zavoda (Pontificio Collegio Russicum), 1929. godine, te Fakulteta kanonskog prava Istočnih Crkava, 1971. godine.

Početak povijesti Papinskoga istočnog instituta bilo je obilježeno određenim srazom između studija i pastorala, primijetio je papa Franjo te istaknuo: „Ali, važno je uočiti da ta protivnost ne postoji. Stoga je Papa potaknuo profesore da na prvo mjesto svojih obveza stave znanstveno istraživanje, po primjeru prethodnika koji su se isticali dragocjenim

prinosima“.

Osvrnuvši se potom na poslanje Papinskoga orijentalnog instituta, papa Franjo napomenuo je da je, zahvaljujući istraživanju, poučavanju i svjedočenju, njegova zadaća pomoći u jačanju i učvršćivanju vjere, posebice u odnosu na strašne izazove. Papinski je orijentalni institut pozvan biti i mjesto naklonjeno formaciji muškaraca i žena, sjemeništaraca, svećenika i laika, kako bi bili sposobni objasniti nadu koja ih nadahnjuje i podupire.

Nakon što je potaknuo profesore da budu uvijek otvoreni svim Istočnim Crkvama, Sveti Otac napomenuo je da taj papinski institut ima ekumensko poslanje, i to u brizi za bratske odnose i temeljito proučavanje pitanja koja, kako se čini, još uvijek uzrokuju podjele. Zadaća je instituta upoznati zapadni svijet s blagom bogatih tradicija Istočnih Crkvi, navodi se u poruci.

Na kraju je Papa izrazio nadu da će Papinski orijentalni institut nastaviti obavljati svoje poslanje obnovljenim zanosom, proučavajući i šireći, s ljubavlju i intelektualnom čestitošću, znanstvenom ozbiljnošću i pastoralnom perspektivom, tradicije Istočnih Crkvi u njihovoj liturgijskoj, teološkoj, umjetničkoj i kanonskoj raznolikosti, odgovarajući sve bolje na očekivanja današnjega svijeta, kako bi se ostvarila budućnost pomirenja i mir.

Papu na Twitteru prati 40 milijuna korisnika

Vatikan, 12.10.2017. (IKA) - Papu Franju na društvenoj mreži Twitter prati više od 40 milijuna ljudi, ističe se u priopćenju Tajništva za komunikaciju. Papa Benedikt XVI. pridružio se Twitteru 12. prosinca 2012. godine, a sadašnji je Papa nastavio koristiti taj oblik komunikacije, dajući mu svoj vlastiti pečat. U svojim tweetovima papa Franjo iznosi kratka duhovna promišljanja i poticaje te se u tim porukama očitovao o brojnim pitanjima poput onog o našem zajedničkom domu, ratu i miru, nuklearnom oružju ili trgovini ljudima.

Iz Tajništva za komunikaciju ističu da je u proteklih godinu dana broj sljedbenika Papina Twitter-računa porastao za 9 milijuna. Sveti Otac koristi također još jedan medij „digitalnog svijeta“, koji brojem pratitelja zaostaje za Twitterom, ali postupno raste. Riječ je o Instagramu, a Papu zasad prati skoro 5 milijuna ljudi. Papin Instagram-račun aktivan je od 2015. godine, a Svetog Oca na toj društvenoj platformi prate prije svega mladi ljudi između 25 i 34 godine iz cijeloga svijeta, s tim da prednjače dvije zemlje: Brazil i Sjedinjene Američke Države.

Majica sa „Superpapom“ za financiranje Petrova novčića

Vatikan, 12.10.2017. (IKA) - Papa Franjo kao superheroj koji polijeće kako bi donio svijetu vrijednosti kršćanstva - riječ je o „Superpapi“, djelu rimskoga umjetnika Maura Pallotte, poznatoga kao Maupal, koje se prvi put pojavilo 2014. godine na zidu jedne zgrade u malenoj ulici Borgo Pio, u blizini Vatikana, ali je odmah bilo izbrisano. Danas je ta slika postala službeni simbolički znak pothvata namijenjenoga financiranju Petrova novčića, odnosno Papinih karitativnih djela, izvijestio je Radio Vatikan.

Tiskanjem te slike, objasnio je pročelnik Tajništva za komunikaciju mons. Dario Edoardo Viganò, napravljena je službena majica koja se prodaje na web stranici www.superpope.it, a zarada od njezine prodaje dijelom je namijenjena Papinim karitativnim djelima. Na poleđini majice tiskano je nekoliko rečenica pape Franje, od kojih je prva posvećena milosrđu: „Milosrđe je prvo Božje obilježje. To je Božje ime.“ Majica je predstavljena javnosti u prigodi

Romicsa, odnosno Festivala stripa u Rimu. Svima koji su iznenađeni tolikim uspjehom, mons. Vigano objasnio je da je u svijetu u kojemu se galami, u kojemu je sve sivo, u kojemu su svi ljuti, nešto što potiče na osmijeh i donosi malo ljubaznosti doista lijek za tu kulturu galame i zahtijevanja. A one koji u crtežu „superpape“ vide desakralizaciju Papina lika, pročelnik Tajništva za komunikaciju podsjeća da se u konačnici papa Franjo od samoga početka predstavio kao pastir, kao vođa kojemu je potrebna molitva njegova naroda kako bi ga Bog mogao blagosloviti. Odmah se odlučio za blizinu ljudima, istaknuo je mons. Vigano.

Osim toga ne treba zaboraviti da papa Franjo često ističe kako namrgođeno lice ne može biti kršćansko, jer Isus je spasio svijet. Ako slijedi trag milosti koju je primio na dar, ne može ne znati da problemi s kojima se suočava nemaju posljednju riječ, da nisu najvažnije iskustvo u životu. Mora znati da se iza oblaka uvijek nalazi sunce koje blista. Čovječanstvo obilježeno Božjom milosti uvijek je radosnije, istaknuo je na kraju mons. Vigano.

Papina video-poruka Brazilcima uz 300. obljetnicu pronalaska ikone Gospe od Aparecide

Vatikan, 13.10.2017. (IKA) - Papa Franjo uputio je video-poruku brazilskom narodu u prigodi 300. obljetnice pronalaska ikone Djevice Marije iz Aparecide. Podsjetio je kako se za vrijeme svoga prvog međunarodnog apostolskog putovanja 2013. godine molio pred kipom Gospe u Aparecidi, povjeravajući joj svoj pontifikat i spominjući se srdačnog dočeka brazilskog naroda. Budući da nije mogao prisustvovati svečanom slavlju, Papa je imenovao kardinala Giovannija Battistu Rea svojim izaslanikom.

Premda nisam fizički prisutan, rekao je Sveti Otac, a prenosi Radio Vatikan, želio bih izraziti svoju privrženost prema ovom ljubljenom narodu posvećenom Majci Isusovoj. U Aparecidi se učimo čuvati nadu i živjeti u radosti, dopuštajući da nas Bog iznenadi. Nada je vrlina koja treba prožimati srca onih koji vjeruju, naročito kada smo okruženi očajničkim situacijama koje nas nastoje obeshrabriti, napomenuo je papa Franjo.

Nemojte dopustiti da vas obuzme beznade! Pouzdajte se u Boga, imajte povjerenja u zagovor Gospe od Aparecide. U Aparecidi kao i u svakom srcu posvećenom Mariji možemo dotaknuti nadu koja se konkretizira u iskustvu duhovnosti, velikodušnosti, solidarnosti, ustrajnosti, bratstva, radosti, a sve su to vrijednosti koje svoje najdublje korijene imaju u kršćanskoj vjeri, kazao je Sveti Otac.

Podsjetio je da se ove godine slavi 300 godina od Božjeg iznenađenja, kada su ribari u rijeci Paraíba do Sul pronašli ikonu Djevice Marije od Aparecide, istaknuvši da smo pozvani biti radosni i zahvalni. Ta radost koja izvire iz vaših srca može se prelići i doprijeti do svakog kutka Brazila, naročito do zemljopisnih, društvenih i egzistencijalnih periferija. Jednostavni Marijin osmijeh koji možemo vidjeti na toj ikoni, neka bude izvor osmijeha svakog od vas pred životnim nedaćama. Kršćanin nikad ne može biti pesimist, poručio je papa Franjo. Zahvalio je brazilskom narodu što se svakodnevno moli za njega, a poručio im je da se i on moli za njih. Bili blizu, bili daleko, zajedno tvorimo Crkvu, narod Božji. Svaki put kada surađujemo u naviještanju Evanđelja, pa i na jednostavan i diskretan način, postajemo istinski učenici i misionari poput Marije. I danas su Brazilu potrebni muškarci i žene puni nade i čvrsti u vjeri, koji će svjedočiti da je ljubav, koja se očituje u solidarnosti i dijeljenju, jača i svjetlija od tame sebičnosti i korupcije, zaključio je papa Franjo.

Papa primio libanonskoga premijera

Vatikan, 13.10.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 13. listopada libanonskoga premijera Saada al-Haririya, koji se poslije susreo s Papinim državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom, i tajnikom za odnose s državama nadbiskupom Richardom Gallagherom.

Razgovor, održan u vrlo srdačnom raspoloženju, bio je prigoda za razmatranje raznih vidika stanja u Libanonu, te razvoja događaja na Bliskom istoku. Izraženo je također zadovoljstvo zbog jačanja stabilnosti u zemlji, te nada u sve uspješniju suradnju među različitim političkim snagama u korist općega dobra čitavoga naroda, navodi se u priopćenju Tiskovnog ureda Svete Stolice, prenosi Radio Vatikan.

Tijekom susreta pohvaljen je prihvat koji Libanon pruža brojnim izbjeglicama, a sugovornici su se osvrnuli i na potrebu pronalazjenja pravednoga i općega rješenja za sukobe. Spomenuta je i važnost međukulturnoga i međureligijskoga dijaloga, kao i vrijednosti suradnje između kršćana i muslimana u svrhu promicanja mira i pravednosti, ističući povijesnu i institucionalnu ulogu Crkve u životu zemlje, te važnost kršćanske nazočnosti na Bliskom istoku.

Papa Franjo s više od 10 tisuća članova Vinkovske obitelji

Vatikan, 14.10.2017. (IKA) - Papa Franjo susreo se 14. listopada na Trgu Sv. Petra u Vatikanu s više od 10 tisuća članova Vinkovske obitelji povodom 400. obljetnice postojanja njihove karizme te je tu priliku iskoristio da im predloži tri riječi važne ne samo za vinkovski duh, nego i za kršćanski život općenito: klanjati se, prihvaćati i ići.

Prva je riječ tako klanjanje. Sveti Vinko nebrojeno je puta pozvao da se njeguje duhovni život u nutrini... Za njega molitva nije samo dužnost, a još manje skup formula. Molitva znači stajati pred Bogom, odvojiti vrijeme kako bi se bilo s Njim. To je najčišća molitva, molitva koja stvara mjesta za Gospodina i njegovu hvalu. Tko jednom otkrije klanjanje ne može bez njega. Tko se klanja, počinje se ponašati prema drugima onako kako se Bog ponaša prema njemu: postaje milosrdniji, raspoloživiji, ima više razumijevanja, te nadvladava svoju krutost i otvara se drugima.

Sljedeća riječ glasi „prihvatiti“. Kada čujemo tu riječ, odmah pomislimo da trebamo biti djelatni, napomenuo je Sveti Otac. No, radi se o nečemu dubljem: ne traži se tu samo da stvorimo mjesta za nekoga, nego da budemo osobe koje prihvaćaju, koje su raspoložive i naviknute davati se za druge. Prihvatiti znači promijeniti vlastito „ja“, preustrojiti svoj način razmišljanja, te shvatiti da život nije moje privatno vlasništvo i da vrijeme ne pripada meni. To je postupno odvajanje od svega što mi pripada: moga vremena, moga odmora, mojih prava, mojih programa, mojih planova. Tko prihvaća, odriče se svoga „ja“ te dopušta da u njegov život uđu „ti“ i „mi“, istaknuo je Papa, dodajući da prihvaćati pripada DNK-u Crkve.

Posljednja riječ koju je Sveti Otac istaknuo jest „ići“. Ljubav je dinamična, izlazi iz same sebe. Tko ljubi, ne ostaje sjediti na kauču, čekajući pritom dolazak boljega svijeta, nego ustaje i ide. To poslanje vrijedi uvijek, za sve. Ono svakom od nas postavlja sljedeća pitanja: Idem li u susret drugima kao što to Gospodin od mene traži? Nosim li posvuda oganj ljubavi prema bližnjemu ili možda ostajem iza zatvorenih vrata da bih se grijao uz svoj kamin? Papa je na kraju pozvao članove Vinkovske obitelji da svijet zaraze ljubavlju, slogom i raspoloživošću.

Na susretu su s Papom bile i sestre milosrdnice iz republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine:

U Nigeriji otet talijanski misionar

Rim, 14.10.2017. (IKA) - Misionar iz Rimske biskupije don Maurizio Pallu, povezan s Neokatekumenskim putem, otet je u Nigeriji, gdje je već tri godine na službi, dok je s još četiri osobe išao prema Benin Cityju, na jugu zemlje. Naoružani otmičari odveli su svećenika nakon što su opljačkali njegove suputnike; stoga se pretpostavlja da je to bilo djelo bande zločinaca spremnih tražiti otkupninu. U jednom je tweetu ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke objavio da je papa Franjo obaviješten o otmici talijanskoga svećenika don Maurizia Pallua, i da moli za njega.

Šezdesettrogodišnji misionar don Maurizio rođen je u Firenci, u sjemenište Redemptoris Mater ušao je 1988., nakon što je 11 godina proveo u više zemalja u svijetu kao misionar laik. Nigerijska država Edo, čiji je glavni grad Benin City, i u kojemu je don Maurizio radio, područje je u kojemu vlada velika opasnost od otmica. Doista, 27. rujna je otet još jedan svećenik, don Lawrence Adorolo, župnik crkve Sv. Benedikta u Okpelli. Kako izvještava agencija Fides, a prenosi Radio Vatikan, ove su godine na jugu Nigerije oteta još tri svećenika.

Osudjujući otmicu, biskup Gabriel Dunia kazao je da su se otmičari javili i od Crkve tražili otkupninu. Ali, Crkva ne plaća otkupnine, istaknuo je biskup, potvrđujući da Nigerijska biskupska konferencija odbacuje bilo kakve zahtjeve otmičara.

Ratovi i klimatske promjene su prepreka borbi protiv gladi

Rim, 16.10.2017. (IKA) - Osigurajte ne samo nužnu proizvodnju i pravednu raspodjelu dobara, nego iznad svega „pravo svakog čovjeka da se hrani prema svojim potrebama“, rekao je papa Franjo prilikom otvaranja proslave Svjetskog dana hrane u sjedištu FAO-a u Rimu u ponedjeljak 16. listopada.

Ovogodišnja tema je „Promijeniti budućnost migracija. Ulaganje u sigurnost hrane i ruralni razvoj“. Sveti Otac potaknuo je međunarodnu zajednicu na „dobru volju“ i „dijalog“ kako bi zaustavili sukobe i potpuno se zauzeli za razoružanje jer je moguće zaustaviti upotrebu oružja za masovno uništenje.

Druga prepreka svjetskoj ravnoteži su klimatske promjene, primijetio je Papa i istaknuo da se neke zemlje udaljavaju od Pariškog sporazuma o klimi koji je jedan od pravnih instrumenata međunarodne zajednice i namjesto da ga razvijaju ponovno se pojavljuje nepoštovanje ekosustava, manipuliranje i kontroliranje ograničenih resursa na planeti, pohlepa i profit.

Borba protiv gladi ne bi trebala biti predstavljena kao neizlječiva bolest vezana uz migracije. Potreban je svjetski savez kako bi se migracije događale na sigurniji i uređeniji način na čemu rade Ujedinjeni narodi i što zahtijeva koordinirano i sustavno djelovanje vlada tako da svrha te borbe bude susret naroda a ne isključivanje i ranjavanje, istaknuo je Sveti Otac.

U nastavku je upitao zašto se ne bi u međunarodnu suradnju mogla uvesti „kategorija ljubavi“, zašto evanđeosko načelo ne bi postalo „načelo humanosti“ u jeziku međunarodnih odnosa i dodao je kako bi diplomacija i multilateralne ustanove trebale njegovati sposobnost ljubavi jer to je glavni put koji jamči ne samo sigurnost hrane, nego i cjelokupnu sigurnost ljudi.

Ne može se podijeliti ljudska obitelj između onih koji imaju previše i onih kojima manjka ono temeljno, rekao je Papa i ponovio podatak koji je naveo glavni ravnatelj FAO-a, Jose' Graziano da Silva, da danas u svijetu imamo 740 milijuna

selilaca, te je potaknuo da se taj jaram siromaštva rješava prevencijom razvojnih projekata koji stvaraju nova radna mjesta i sposobnost da se suočavamo s klimatskim i ekološkim krizama.

Na kraju je rekao da se ne smiju oduzimati obradive površine narodima, prepuštajući da veliki ostvaruju profit u suradnji možda čak i s onima koji bi trebali štiti interese naroda. Treba se boriti protiv pojedinih skupina koje rade na korumpiran i nezakonit način i u tome treba sudjelovati i Katolička Crkva, kako bi se postiglo dobro čitave ljudske obitelji.

Poruka kardinala Taurana povodom hinduističkoga Festivala svjetlosti

Vatikan, 17.10.2017. (IKA) - U poruci hinduističkoj zajednici za blagdan Diwali, odnosno za Festival svjetlosti, koji se slavi 19. listopada, kardinal Jean-Louis Tauran, predsjednik Papinskoga vijeća za međureligijski dijalog, polazeći od teškoća s kojima se susreće kršćanska, kao i hinduistička zajednica, istaknuo je izazov nesnošljivosti koja je uzrok nasilja u više krajeva svijeta. Kardinal stoga poziva, kako izvještava Radio Vatikan, na razmišljanje o tomu kako te dvije zajednice mogu zajedno povećati uzajamno poštovanje među ljudima, idući dalje od snošljivosti, da bi za svako društvo pripremile mirnije i skladnije doba.

Snošljivost zahtijeva otvorenost prema drugima i strpljenje s njima, priznajući njihovu prisutnost među nama, napomenuo je kardinal te istaknuo: Ali, ako se zauzimamo za trajni mir i istinski sklad, nije dovoljna snošljivost. Potrebni su također istinsko poštovanje i pozornost prema različitosti kultura i običaja naših zajednica, koji pridonose zdravlju i jedinstvu društva u cjelini. Smatrati pluralizam i različitost opasnošću za jedinstvo, na tragičan način vodi do nesnošljivosti i nasilja, primijetio je kardinal Tauran. Poštovanje drugih važan je lijek za nesnošljivost, jer osobi i njezinom urođenom dostojanstvu iskazuje istinsko poštovanje – stoji nadalje u kardinalovoj poruci. U svjetlu naše odgovornosti prema društvu, i u svrhu sve većega poštovanja, trebamo očitovati poštovanje prema različitim običajima i prema društvenoj, kulturalnoj i vjerskoj praksi, kao i prema priznavanju neotuđivih prava poput prava na život ili pak na ispovijedanje i prakticiranje religije koju osoba sama izabere. Put koji trebaju prijeći različite zajednice obilježen je, dakle, poštovanjem. Dok snošljivost jednostavno štiti drugoga, poštovanje ide dalje; ono stvara prostor za svaku osobu i gaji u nama osjećaj ugodnosti kada smo s drugima; daje nam da vidimo naše razlike kao znak različitosti i bogatstva jedne jedine ljudske obitelji. Na taj način različitosti više neće predstavljati opasnost, nego izvor obogaćenja, napomenuo je kardinal Tauran, podsjetivši na riječi pape Franje tijekom putovanja na Sri Lanki. A na međunarodnoj mirovnoj konferenciji u Al-Azharu u Kairu, u travnju prošle godine, Papa je potaknuo vjerske vođe i vjernike da imaju hrabrosti prihvatiti razlike, jer onoga tko je drugačiji od mene, kulturalno ili vjerski, ne treba gledati kao neprijatelja, i odnositi se tako prema njemu, nego ga valja prihvatiti kao suputnika, u istinskom uvjerenju da se dobro svakoga nalazi u dobru svih ljudi, istaknuo je kardinal navodeći Papine riječi.

Kako bi u izgradnji skladnoga i mirnoga društva išli dalje od snošljivosti, kardinal Tauran kršćane i hinduiste, zajedno s drugim vjernicima i ljudima dobre volje, potaknuo je da u svojim obiteljima i zajednicama, kroz vjersko poučavanje i preko sredstava za komunikaciju, ohrabruju poštovanje prema svakoj osobi, posebice prema onima iz kultura i vjerovanja drukčijih od naših, a koji žive među nama.

Prilog dokumenti

Budno očekivanje

Papina kateheza na općoj audijenciji srijedom 11. listopada 2017. – Papini apeli

Danas ću se zadržati na onoj dimenziji nade koja je budno očekivanje. Tema budnosti jedna je od niti vodilja Novoga zavjeta. Isus govori svojim učenicima: „Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene, a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca" (Lk 12, 35-36). U ovom vremenu koje slijedi nakon Isusova uskrsnuća, u kojem se izmjenjuju trenuci radosti i tjeskobe, kršćani nikada ne miruju. Evanđelje preporučuje da budemo poput slugu koji nikada ne idu spavati, sve dok se gospodar ne vrati. Ovaj svijet zahtijeva našu odgovornost, a mi je preuzimamo na sebe u punini i s ljubavlju. Isus želi da naš život bude radišan, da nikada ne popustimo u budnosti, kako bismo sa zahvalnošću i čuđenjem prihvatili svaki novi dan koji nam daje Bog. Svako je jutro prazna stranica koju kršćanin počinje ispisivati dobrim djelima. Mi smo već spašeni Isusovim otkupljenjem, no sada čekamo puno očitovanje njegova gospodstva kad će Bog biti sve u svima (usp. 1 Kor 15, 28). Ništa nije sigurnije, u vjeri kršćana, od toga „sastanka", tog susreta s Gospodinom, kada bude došao. A kada dođe taj dan, mi kršćani želimo biti poput onih slugu koji su proveli noć opasnih bokova i upaljenih svjetiljki: trebamo biti pripralni na spasenje koje dolazi, spremni na susret. Jeste li razmišljali o tome kakav će biti taj susret s Isusom, kad bude došao? Bit će to susret, beskrajna radost, velika radost! Moramo živjeti u iščekivanju toga susreta!

Kršćanin nije stvoren za dosadu, već eventualno za strpljivost. Zna i da je u jednoličnosti određenih dana koji su svi odreda isti skriveno otajstvo milosti. Ima osoba koje ustrajnošću svoje ljubavi postaju poput zdenaca koji navodnjavaju pustinju. Ništa se ne događa uzalud i nijedna situacija u koju je kršćanin uronjen nije „otporna" na ljubav. Nijedna noć nije tako duga da se zbog nje zaboravi radost koju donosi zora. A noć je najtamnija pred svitanje. Ako ostanemo ujedinjeni s Isusom, hladnoća najtežih trenutaka ne može nas zaustaviti; pa i kada bi čitav svijet propovijedao protiv nade, ako bi govorio da budućnost donosi samo tamne oblake, kršćanin zna da ta ista budućnost sa sobom nosi Kristov povratak. Nitko ne zna kad će se to dogoditi, ali pomisao da na svršetku naše povijesti stoji Milosrdni Isus, dovoljna je da imamo vjeru i ne proklinjemo život. Sve će biti spašeno. Sve. Trpjet ćemo, bit će trenutaka koji će izazvati srdžbu i zlovolju, ali mili i moćni spomen Krista odagnat će napast da mislimo kako je ovaj život pogrešan.

Nakon što smo upoznali Isusa, naprosto moramo povijest promatrati s povjerenjem i nadom. Isus je poput nekog doma, a mi kršćani se nalazimo unutra i s njegova prozora gledamo svijet. Stoga se ne zatvaramo u sebe same, ne plaćemo s melankolijom za prošlošću koju zamišljamo svu obasjanu zlatom, već uvijek gledamo naprijed, prema budućnosti koja nije samo djelo naših ruku, već koja je prije svega stalna briga Božje providnosti. Sve što je tamno jednog će dana postati svjetlo. I mislimo na to kako Bog nikada neće prekršiti zadanu riječ. Nikada. Bog nikada ne razočarava. Njegova volja prema nama nije maglovita, već je jasno zacrtan plan spasenja: Bog „hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine" (1 Tim 2, 4). Zbog toga se ne prepuštamo struji događaja s pesimizmom, kao da je povijest vlak nad kojim se izgubilo kontrolu. Mirenje sa sudbinom nije kršćanska krepost, kao što ne dolikuje kršćaninu

slegnuti ramenima i prignuti glavu pred sudbinom koja nam se čini neizbježnom. Onaj tko nosi nadu svijetu nije nikada pokorna osoba. Isus nam preporučuje da ga ne čekamo prekrštenih ruku: „Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne!" (Lk 12, 37). Ne postoji mirotvorac koji nije na kraju ugrozio svoj osobni mir, preuzimajući na sebe tuđe probleme. Pokorna osoba nije graditelj mira već lijena osoba sklona lagodnom životu. A kršćanin je graditelj mira kad se upušta u rizik, kad ima hrabrosti preuzeti na sebe rizik kako bi donio dobro, dobro koje nam je Isus donio, koje nam je dao kao blago.

Svakoga dana života ponavljajmo onu molitvu koju su prvi učenici, na svojem aramejskom jeziku, izražavali riječima Marana tha, a koje nalazimo u posljednjem retku Biblije: „Dođi, Gospodine Isuse!" (Otk 2, 20). To je refren svakoga kršćanskog života: u našem svijetu ne trebamo ništa drugo već Kristovo milovanje. Koje li milosti ako, u molitvi, u teškim trenucima ovoga života, začujemo njegov glas koji odgovara i umiruje nas: „I evo, dolazim ubrzo!" (Otk 22, 7)!

Papini apeli

Idući petak, 13. listopada, zaključuje se obilježavanje stote obljetnice posljednjih Gospinih ukazanja u Fatimi. Pogleda uprta u Gospodinovu Majku i Kraljicu misija, pozivam sve, posebno u ovom mjesecu listopada, na molitvu krunice na nakanu za mir u svijetu. Neka molitva prodrma najokorjelije duše da „odagnaju nasilje iz vlastitog srca, iz svojih riječi i djela, i [da] izgrađuju nenasilne zajednice koje se brinu za naš zajednički dom. Ništa nije nemoguće ako se obratimo Bogu u molitvi. Svi možemo biti mirotvorci" (Poruka za Svjetski dan mira, 1. siječnja 2017.).

Istoga dana, 13. listopada, obilježava se Međunarodni dan smanjenja prirodnih katastrofa. Ponavljam svoj usrdni apel za očuvanje stvorenog svijeta sve pažljivijom skrbi za okoliš. Potičem ustanove i sve one koji imaju javnu i društvenu odgovornost da sve više promiču kulturu koja će imati za cilj smanjenje izlaganja prirodnim nepogodama i opasnostima koje one nose. Neka se konkretnim djelima, koja imaju za cilj proučavanje i obranu zajedničkog doma, sve više smanjuju opasnosti za najranjivija pučanstva.

Priopćenje s 55. zasjedanja Sabora HBK

Zagreb, 10. – 12. listopada 2017.

Plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, 55. po redu, održano je pod predsjedanjem predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa mons. Želimira Puljića u Zagrebu od 10. do 12. listopada 2017. Na zasjedanju su uz članove HBK sudjelovali apostolski nuncij u RH nadbiskup Giuseppe Pinto, izaslanik BK BiH vojni ordinarij Tomo Vukšić, subotički biskup Ivan Penzeš i srijemski biskup Đuro Gašparović. U pozdravnom govoru na početku zasjedanja nadbiskup Puljić posebno je pozdravio i zaželio dobrodošlicu novom apostolskom nunciju u RH nadbiskupu Giuseppeu Pintu koji je prvi puta sudjelovao na zasjedanju HBK otkako je preuzeo svoju službu. Predsjednik HBK podsjetio je na događaje od prošlog zasjedanja u travnju 2017., te prikazao glavne teme zasjedanja. Posebice je istaknuo kako se ove godine spominjemo 20. obljetnice od utemeljenja Požeške, Varaždinske i Vojne biskupije te je uz čestitke zaželio njihovim pastirima da budu zauzeti navjestitelji Božje Riječi i uspješni odgojitelji povjerenoga puka. Potom su biskupi gosti iz drugih biskupskih

konferencija ukratko prikazali djelovanje i izazove s kojima se susreće Katolička Crkva u njihovim državama.

U radnom dijelu zasjedanja razmatrajući evangelizacijsko-katehetsko djelovanje Crkve, biskupi su osobitu pozornost posvetili sljedećim temama: analizi pristiglih komentara na radni dokument „Da vaša radost bude potpuna“, pastoralno-katehetskim kolokvijima za svećenike kao dijelu trajne svećeničke teološko-pastoralne izobrazbe, te katoličkom vjeronauku u osnovnim i srednjim školama, s ciljem sagledavanja izrade njegovog programa u sklopu cjelovite kurikulne reforme.

Zahvalni svima koji su sudjelovali u sinodalnom savjetovanju oko radnoga dokumenta „Da vaša radost bude potpuna“, biskupi su analizirali pristigle komentare u kojima se osjeća znak brige i želje da zajedno kao Crkva izgrađujemo novo lice naših župnih zajednica, koja bi imala biti istinska mjesta naviještanja Evanđelja i odgoja u vjeri. U vidu ugrađivanja pristiglih komentara u postojeću verziju radnoga dokumenta, od Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju očekuju se daljnji rad na dokumentu u smislu prihvaćenog hodograma u cilju izrade završnoga teksta radnoga dokumenta Hrvatske biskupske konferencije.

Povodom predstojećeg sedmoga pastoralno-katehetskog kolokvija za svećenike koji će se održati 6. i 7. ožujka 2018. s temom „Svećenik i nedjelja“, biskupi su analizirali sadržajne naglaske i pastoralno-katehetske smjernice dosadašnjih kolokvija za svećenike. Ovaj projekt ide za tim da svećenicima ponudi određenu aktualnu crkveno-pastoralnu i katehetsku problematiku. Posebnost ovakvih susreta je u tomu što su pozvani predstavnici dekanata, koji bi prije samoga kolokvija trebali sa svećenicima iz njihova dekanata razgovarati o najavljenom temi. A onda s pitanjima s terena sudjelovati na kolokviju o kojem će po povratku u svoju sredinu iznijeti razmišljanja, smjernice i rezultate kolokvija. Biskupi žele neka se i po ovakvom načinu okupljanja i rada svećenika, očituje jedinstvena briga za kvalitetnije pastoralno-katehetsko djelovanje naše Crkve.

Biskupi su upoznati s rezultatima završene javne rasprave o Istanbulske konvenciji i podržavaju zakone koji štite žene i obitelji od nasilja kojeg, nažalost, kod nas ima sve više. No, biskupi ne podržavaju konvenciju koja uz plemenite nakane obrane od nasilja „implementira“ u sadržaj zakonskoga akta terminologiju „rodne ideologije“, za koju je papa Bendikt XVI. svojevremeno govorio da „vrši atentat na oblike obitelji koju čine otac, majka i djeca“. A papa Franjo je na susretu mladih u Poljskoj (12. kolovoza 2016.) rekao kako se radi o „ideološkoj kolonizaciji“. Crkva se zauzima za slobodu pojedinaca i naroda i ne prihvaća nikakvu kolonizaciju koja bi zadirala u antropologiju na kojoj stvaramo i izgrađujemo svoj identitet. Biskupi pozivaju sve odgovorne i javne djelatnike u društvu da ne podlegnu zavodljivim, nejasnim i upitnim ponudama po kojima se ponekad izglasavaju zakoni. Europa, kao i Hrvatska, stoljećima je imala svoju filozofiju, antropologiju i etiku na koju se oslanjala politika i društveno djelovanje.

Sukladno uputama i smjericama Ministarstva znanosti i obrazovanja, vezanim uz provedbu cjelovite kurikulne reforme, o čemu je bilo govora na sjednici s voditeljima i predstavnicima predmetnih stručnih radnih skupina, 29. rujna 2017., biskupi su upoznati s procesom i tijekom rada. Osobiti interes biskupa vezan je uz katolički vjeronauk u osnovnim i srednjim školama. U tom vidu očekuje se od stručne radne skupine za katolički vjeronauk da u zadanim

rokovima, nakon što odgovore na pristigla mišljenja i komentare, dovrše rad na planu i programu katoličkoga vjeronauka kako bi se, zajedno s drugim predmetima, prema uputama Ministarstva, moglo pristupiti recenziji učinjenoga. Budući da je odgoj i obrazovanje projekt koji bi trebao biti ugrađivan u temelje novoga društva i njegove budućnosti, biskupi očekuju transparentan izbor stručnih i znanstvenih radnika na različitim područjima, posebice kad je riječ o predmetima unutar sustava odgoja i obrazovanja koji sustav čine hrvatskim, odnosno daju mu njegovu vlastitost. Naravno, riječ je najprije o hrvatskom jeziku, povijesti te onim predmetima koji na bilo koji način štite i razvijaju sve ono dobro postignuto u davnoj i novijoj povijesti našega naroda i domovine. Očekuje se da će Ministarstvo znanosti i obrazovanja u tome imati podršku onih znanstvenih institucija koje se smatra stupovima hrvatskoga društva kao što su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, te druge relevantne institucije kojima je na srcu naš jezik, povijest i vlastiti identitet.

Biskupi su upoznati i s tijekom završnih priprema za pokretanje Hrvatske katoličke mreže (HKM) koja će objediniti sve postojeće medijske ustanove HBK, Hrvatski katolički radio i Informativnu katoličku agenciju te ujedno proširiti svoje djelovanje na područje novih digitalnih medija. HKM mora imati viziju i misiju promišljanja komunikacije kako bi pridonijela poboljšanju crkvene komunikacije kako unutar nje same tako i prema vani, pa tako na novi način osnažiti prisutnost Crkve u društvu.

Na zasjedanju je bilo govora i o prisutnosti Crkve u odgojno-obrazovnom sustavu preko katoličkih osnovnih i srednjih škola, te visokoškolskih ustanova po kojima ona želi dati svoj obol općem dobru čovjeka, naroda i društva u cjelini. Biskupi su poduprli nastojanja za dobro odgojno-obrazovno funkcioniranje, kao i podrobnije definiranje statusa katoličkih škola. Odlučeno je da se temeljnom dokumentu „Odredbe HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama“, koji je donesen 2013. godine „ad experimentum“, a regulira ovo područje, produlji valjanost. Trenutačno u Republici Hrvatskoj djeluje 10 osnovnih i 12 srednjih škola.

Na kraju drugoga dana zasjedanja, na spomendan svetoga pape Ivana XXIII., 11. listopada, biskupi su slavili svećanu euharistiju u zagrebačkoj prvostolnici u zajedništvu s novim apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj nadbiskupom Giuseppeom Pintom. Slavlje je predvodio nuncij Pinto, te se tom prigodom predstavio hrvatskoj vjermičkoj javnosti. Uvodeći u slavlje zagrebački nadbiskup kardinal Bozanić podsjetio je kako je prije 55 godina, upravo 11. listopada 1962., započelo zasjedanje Drugoga vatikanskog ekumenskog sabora, a sazvaio ga je upravo sveti Ivan Dobri. A „Sabor je bio velika milost koju je Crkva dobila u 20. stoljeću“ (sv. Ivan Pavao II.). Kardinal je podsjetio i na sramotnu presudu kardinalu Alojziju Stepincu, koju je na taj dan, 11. listopada 1946., izrekao komunistički sud na montiranom procesu, čime je započeo blaženikov mučenički križni put. Pozdravljajući nuncija, kardinal je zaželio neka ga „u novoj službi u Hrvatskoj prati nebeska pomoć Presvete Bogorodice Marije, Majke Crkve, svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske i blaženog Alojzija Stepinca, svjedoka čiste savjesti“. U svojoj homiliji mons. Pinto prenio je pozdrave pape Franje, istaknuvši kako nas se spominje u svojim molitvama i sudjeluje u našim radostima i poteškoćama, te nam srdačno podjeljuje svoj apostolski blagoslov, koji proširuje na naše obitelji, starce i bolesne, zazivajući majčinsku zaštitu Majke Božje Bistričke, „Odvjetnice

Hrvatske", svetoga Ivana XXIII., Ivana Pavla II. i blaženoga kardinala Alojzija Stepinca.

Nakon popričesne molitve, prvi tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak pročitao je pismo preporuke Papina državnoga tajnika kardinala Pietra Parolina upućenog predsjedniku HBK, nadbiskupu Želimiru Puljiću, koje mu je potom osobno predao nuncij mons. Giuseppe Pinto. Nakon toga riječi pozdrava i dobrodošlice novome nunciju uputio je predsjednik HBK mons. Želimir Puljić. On je podsjetio kako crkveni Zakonik promatra nuncijevu službu na tri razine: na diplomatskoj s državom ili organizacijama gdje predstavlja Svetu Stolicu, na crkvenoj u vidu koordinacije i povezivanja partikularnih crkava sa Svetim Ocem i središnjim ustanovama Svete Stolice, te na ekumenskoj i međureligijskoj razini. Ovim euharistijskim slavljem i večerašnjim nastupom Apostolski Nuncij, preuzvišeni gospodin Giuseppe Pinto, predstavio se Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj i započeo u ime Božje svoje poslanje kao predstavnik Svetoga Oca Pape Franje i Svete Stolice. Podsjetio je, nadalje, na stoljetnu povezanost rimskih papa s Crkvom u Hrvata i hrvatskim vladarima sve od vremena njihova dolaska u ove krajeve. Nadbiskup Puljić je posebice istaknuo kako smo osobito blizinu, razumijevanje i zaštitu Svete Stolice osjetili tijekom Domovinskoga rata kad je na Petrovoj stolici bio sveti Ivan Pavao II. Sa zahvalnošću je podsjetio na misu u bazilici Sv. Petra u Rimu, 30. travnja 1979., koju je sveti Ivan Pavao II., kao prvi papa Slaven predvodio na hrvatskome jeziku, te tom prigodom izrekao riječi koje i danas odjekuju: „Kao nekoć papa Ivan VIII. tako se i ja danas radujem vašoj vjeri i ljubavi, vašoj vjernosti Isusu Kristu i njegovoj Crkvi. Papa vas voli, grli i prima. Papa vas blagoslivlja!" Na kraju je predsjednik HBK još jednom novome nunciju izrazio "srdačnu dobrodošlicu u ime biskupa i vjernoga puka koji im je povjeren, te poželio neka njegovo djelovanje u ime pape Franje i Svete Stolice bude uspješno na sve tri spomenute razine djelovanja i popraćeno našim molitvama i obilnim nebeskim zagovorom".

Na zasjedanju su predsjednici pojedinih Komisija, Vijeća i Odbora HBK podnijeli izvješća o njihovom radu. Biskupi su obaviješteni o hijerotoniji novoga dalmatinskoga episkopa, preosvećenoga gospodina Nikodima Kosovića, na kojoj su bili nazočni i dvojica članova HBK: splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić i šibenski biskup mons. Tomislav Rogić. Imajući u vidu sve što su hrvatski biskupi činili i govorili tijekom Domovinskoga rata u evanđeoskom i ekumenskom duhu, biskupi smatraju neprimjerenim i neutemeljenim prozivanje katoličkih biskupa i vjernika od strane srpskoga patrijarha Irineja i ne prepoznaju se u tim patrijarhovim riječima. Biskupi će i nadalje, u duhu smjernica Drugoga vatikanskoga sabora, nastaviti njegovati dobre odnose s pripadnicima svih religija, a posebice s onima koji ispovijedaju ime Isusovo, te bez prestanka moliti na nakanu koju je Krist izgovorio na Posljednjoj večeri i ostavio kao novu zapovijed da „ljubimo jedni druge kao što je on nas ljubio" (Iv 13, 34) i truditi se „da svi budu jedno" (Iv 17,21).

Biskupi su prvoga dana zasjedanja, 10. listopada 2017., za predsjednika Hrvatske biskupske konferencije ponovno izabrali mons. Želimira Puljića, zadarskoga nadbiskupa, te na zasjedanju raspravljali i o mandatima u pojedinim tijelima HBK. Nadbiskup đakovačko-osječki i metropolit i član Stalnoga vijeća HBK mons. Đuro Hranić izabran je za predsjednika Komisije „Iustitia et pax". Požeški biskup

Antun Škvorčević izabran je za predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, a dosadašnji predsjednik toga Vijeća sisački biskup Vlado Košić izabran je za predsjednika Vijeća HBK za nauk vjere, nakon umirovljenja pomoćnog zagrebačkog biskupa Valentina Pozaića koji je do sada obnašao tu službu. Mons. Dražen Kutleša, biskup porečki i pulski i član Stalnoga vijeća HBK, ostaje predsjednikom Pravne komisije HBK i u sljedećem mandatu. Mons. dr. Ivica Pažin ponovno je izabran za predstojnika Nacionalnog katehetskog ureda HBK.

Nakon što su podnesena izvješća o radu pojedinih tijela HBK-a, biskupi su dogovorili kalendar zasjedanja za iduću godinu. Izvanredno zasjedanje Sabora HBK bit će 22. siječnja 2018. Pastoralno katehetski kolokvij za svećenike održat će se 6. i 7. ožujka 2018. Proljetno, 56. zasjedanje Sabora HBK, bit će od 10. do 12. travnja 2018. Susret članova HBK s redovničkim provincijalima bit će upriličen 18. lipnja 2018. Treći Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji održat će se u Solinu 15. i 16. rujna 2018. Jesensko, 57. zasjedanje Sabora HBK, održat će se od 9. do 11. listopada 2018. u Zagrebu. Od 12. do 17. studenoga 2018. hrvatski biskupi će sudjelovati na pohodu „Ad limina Apostolorum" u Rimu.

Tajništvo HBK

Najava Posebne Biskupske sinode za panamazonsku regiju

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 15. listopada 2017.

Draga braćo i sestre, na završetku ovoga slavlja od srca pozdravljam sve vas, koji ste došli iz različitih zemalja da iskazete štovanje novim svecima. Smjerno pozdravljam na poseban način službene delegacije iz Brazila, Francuske, Italije, Meksika, Malteškog reda i Španjolske. Neka nas primjer i zagovor tih svjetlih svjedoka evanđelja prate na našem putu i pomažu nam da uvijek promičemo bratske i solidarne odnose, za dobro Crkve i društva.

Prihvativši želju nekoliko biskupskih konferencija Latinske Amerike, i poslušavši glas više pastira i vjernika iz drugih dijelova svijeta, odlučio sam sazvati Posebnu skupštinu Biskupske sinode za panamazonsku regiju, koja će se održati u Rimu u listopadu 2019. Glavna svrha toga skupa je utvrditi nove putove za evangelizaciju tog dijela Božjeg naroda, posebno domorodaca, koji su često zaboravljeni i lišeni perspektive vedre budućnosti, među ostalim i zbog krize amazonske prašume, tih pluća od najveće važnosti za naš planet. Neka novi sveci svojim zagovorom prate taj crkveni događaj, da svi narodi na zemlji, poštujući ljepotu stvorenog svijeta, veličaju Boga, Gospodara svega stvorenog, te praćeni Njegovim svjetlom kroče putovima pravednosti i mira.

Želim podsjetiti također kako se preksutra slavi Dan borbe protiv siromaštva. Siromaštvo nije neka zla kob, već ima jasne uzroke, koje treba prepoznati i ukloniti, kako bi se, po primjeru svetaca, poštovalo dostojanstvo mnoge braće i sestara.

A sada se obratimo u molitvi Djevici Mariji!
Angelus Domini...